ஸ்ரீ

கிருஷ்ணசகாயம்.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புலந்திரன்களவுமாலை.

இஃது

திருவாலங்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

அமரம்பேடு

இரங்கசாமிமுதலியார் அண்டுசன்ஸ்

அவர்களாற்றமது

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை.

1909.

இதன் விலை அணா-4.

நெ. 24 தாண்டவராயப்பிள்ளைவீதி

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

புலந்திரன் களவுமாலை.

அத்திமுகத்தோனே அரனார்திருமகனே
சத்திக்கணபதியே சங்கரனார்திருமகனே
பானைவயிற்றோனே பழமேந்துங்கையோனே
ஆனைமுகத்தோனே ஐங்கரனேமுன்னடவாய்
வேலவர்க்குமுன்பிறந்த வித்தைக்களஞ்சியமே
மூலமுதலே முன்னடக்கவேண்டுமையா.

சரஸ்வதிதுதி.

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
சதுர்முகனார்தேவியரே தாயேசரஸ்வதியே
வாக்குவரமருள்வாய் மறையவனார்தேவியரே
நாவுதவறாமல் நற்கருத்தைதாருமம்மா
இந்தக்கதைதனக்கு இனிகருத்தைத்தாருமம்மா
பூவிலமர்ந்ததொரு பொற்கொடியேநான்சரணம்
சரணமென்றடிபணிந்தேன் தற்காக்கவேண்டுமம்மா
தப்புகளுண்டாயின் தாயேயருள்புரிவாய்
குற்றமிருந்தாலுங் கொண்டணைக்கவேண்டுமம்மா
புலந்திரனார்கதையுரைக்க புத்திமிகவருளும்.

பாண்டியன்பெருமை.

பட்டணமாம்பட்டணமாம் மதுராபுரிபட்டணமாம்
பட்டணத்தையாளுகிற பாண்டியராசாக்கள்
மதுரைப்பதிதனிலே மன்ன்வர்கள்ராசாக்கள்
நீதிமனுமுறைகள் நெறிதவறாப்பாண்டியர்கள்
ஆறிலொருகடமை அரசர்கள்வாங்குவது
சொக்கர்வலுமையுண்டு துரைராஜபாண்டியற்கு
மீனாட்சிவலுமையினால் மேன்மையுடனாண்டிருந்தார்
சக்கரநெறிப்படியே தரணிதனையாண்டிருந்தார்

அல்லியரசாணி வுற்பத்தி.

இப்படியாகவே யிருக்கின்றநாளையிலே
ஆருயிரவர்களும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
பிள்ளையைவேண்டியே பெருந்தவசுதானிருந்தார்
மைந்தனைவேண்டியே மகாதவசுதானிருந்தார்

சோலைமலருடைய சொக்கரைநோக்கியேதான்
கால்கள்நடுங்கத்தான் கடுந்தவசுதானிருந்தார்
சங்கருமப்போ தயவாய்மனமிரங்கி
அங்கயற்கண்மீனாட்சி அவளுமிரங்கியேதான்
சந்திரர்கள்சூரியர்கள் சந்திபண்ணும்பொய்கையிலே
செவ்வலரிப்பூவிலே செல்வம்பிறந்ததுகாண்
அல்லிமலரிலே அவதரித்தாள்பெண்பெருமாள்
குழந்தையைப்பார்க்கவே கொற்றவர்கள்ராசாக்கள்
கண்டுமனமகிழ்ந்திருந்தார் காவலர்கள்ராசாக்கள்
பார்த்துமனமகிழ்ந்திருந்தார் பாண்டியராசாக்கள்
கண்டெடுத்துக்கொண்டுவந்தார் காவலர்கள்ராசாக்கள்
வைத்துவளர்த்தெடுத்து வரிசையுள்ளபெண்கொடிக்கு
அல்லியரசாணியென்று அரசியற்குப்பேருமிட்டு
நாளொருவர்ணமும பொழுதொருமேனியுமாய்
வைத்துவளர்த்தார்கள் வண்டார்கருங்குழலை

அல்லியரசாணிபராக்கிரமம்.

ஏழுவயதாச்சு இளங்கொடியாள்நாயகிக்கு
பாதிஅரசு பதுந்தாண்டநீன்முகனை
முடிகிவந்தநீன்முகனை முந்திமயிர்பிடித்து
குடலைப்பிடுங்கியேதான் கொம்பனையும்மாலையிட்டு
பெண்ணரசுபட்டங்கட்டி பெருக்கமுடன்வாழ்ந்திருந்தாள்
ஆண்காற்றடித்தாலே அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவாள்
கண்டவரைக்குத்தியே கழுவிலேஏற்றிடுவாள்
எண்ணவெண்ணச்சேனையுடன் எடுத்தாளேமந்திரவாள்
மந்திரவாளெடுத்து மதயானைபோலெழுந்து
எதிர்க்கத்தான்கண்டவரை யெண்ணியேபாராமல்
கண்டமுனிராட்சதரைக் கண்டமாக்கிடுவாள்
வடமதுரைநாடு வடதேசபட்டணமும்
ஈழகலிங்தேசம் இடமுள்ளபட்டணமும்
முத்துகப்பலாயிரமாம் முளகுகப்பலாயிரமாம்
பாக்குபடுந்துறையும் பாண்டிவளநாடும்
இத்தனைநாடுகளும் இடமுள்ளராச்சியமும்
பட்டணமுங்கட்டியிவள் பாருலகையாண்டிருந்தாள்
பத்துவயதாச்சு பைங்கொடியல்லியற்கு
வளர்ந்துசமைந்தாள்காண் மாதிருதுவானாள்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர்அல்லியைஅருச்சுனற்குபாரியாகநினைத்தது.

ஏழுலகையாண்டதொரு எம்பெருமாள்தான்பார்த்து
அல்லிமலரி லவதரித்தபெண்பெருமாள்
அழகிலமிகுந்ததொரு அல்லியரசாணியரை
தக்கப்புகழுடைய தருமரதுதம்பியரை
காண்டாவனமெரித்த காளையந்தவருச்சுனற்கு

ஆணுலழகருக்கும் அல்லியரசாணியற்கும்
இவர்களழகுக்கும் ஏற்குங்காண்வையகத்தில்
என்றுசொல்லிமாயவனார் இயலாகத்தானினைந்து
சோலைமலருடைய சொக்கருமாயவரும்
அருளால்மிகுந்ததொரு அங்கயற்கண்ணுமையும்
தேவாதிதேவருடன் தென்மதுரைவந்துநின்று
அடங்கலுந்தானழைத்து ஆருயிரவருமாய்
பெண்கேட்கவந்தோங்காண் பேருலகில்ராசாவே
பெண்ணாய்ப்பிறந்தாலும் பிழையில்லாப்பெண்பெருமாள்
நீண்முகனைக்கொன்று நீலியிட்டபெண்பெருமாள்
கூடியவர்தானினைத்து கொம்பனையைக்கொல்லுகைக்கு
மதுரைப்பதியாளும் மன்னவர்கள்பாண்டியரே
மணக்கோலம்வந்தோங்காண் பேருலகில்ராசாவே
என்றுஇவருரைக்க இராசமன்னரேதுசொல்வார்
ஆருயிரவர்களும் ஐயன்மாரேதுசொல்வார்
மந்திரவாளோடே மயிலனையாள்தான்பிறந்தாள்
கண்டவரைக்கொன்று கழுவிலேயேற்றிவைப்பாள்
அண்டாப்பெருநீலி ஆர்சொல்லுங்கேளாளே
அப்படிக்கொத்தவளை அண்டப்பயப்படுவோம்
அவளுக்குஏற்றவர்தா னருச்சுனரேயாகுமென்றார்
ஆண்காறறடித்தால் அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவாள்
உங்களாலானபடி உத்தமரேபாருமென்றார்

அருச்சுனன்பாம்பாகவும் பெருமாள்பிடாரனாகவும் வருதல்.

ஏழுலகையாண்ட யெம்பெருமாள்தான்கேட்டு
என்னாலேயாகுமென்று எழுந்திருந்தாரெம்பெருமாள்
காண்டாவனமெரித்த காளையென்னுமருச்சுனனை
ஐந்துதலைநாகம்போல் அடைவாய்வடிவாகி
மண்ணுளிப்பாம்பு வகையானசர்ப்பமுடன்
புண்ணியமூர்த்தி பிடாரனைப்போல்வேடங்கொண்டு
வேஷவுருவெடுத்து வேறையுருமாறி
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியிடபட்டணத்தில்
தண்ணீர்குளத்தருகே தார்வேந்தர்வந்துநின்று
பொற்பாம்புதன்னைவிட்டு பெருமாளும்ஆட்டிவைத்தார்
ஆயக்குழலூதி ஆயனுமாட்டிவைத்தார்
பாடாதசிந்துகவி பாடினார்மாயவரும்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியிடதாதியர்கள்
பூங்காவனத்திலே பொய்கையருகாக
மாயன்பெருமாளும் மகாமயக்கந்தான்செய்து
மதடிக்குழலூதி மன்னவருமாட்டிவைத்தார்
ஆட்டினார்காகமும் ஆடுதுகாணந்நேரம்
பாட்டுக்கிசைவாகப் பாம்புகளாடுதுகாண்

தண்ணீர்குடமெடுத்துத் தண்ணீர்க்குவந்தவர்கள்
பாம்பாடும்பாவனையை பைங்கிளிமார்தான்பார்த்து
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியரைத்தெண்டனிட்டு
நமது-மதுரைவளநாட்டில் வந்ததோநற்பாம்பு
தண்ணீர்குளத்திலே தார்குழலேயாடுதென்றார்
பாம்பாடும்பாவனையைப் பட்டணத்தில்கண்டதில்லை
அந்தஅழகும் அதிசயமுங்கண்டறியோம்
என்றுஅவளுரைக்க யேந்திழையுந்தான்கேட்டு
அப்படிப்பட்டதொரு அழகுள்ளநற்பாம்பை
இங்கேயழையுமென்றாள் ஏந்திழையாளல்லியரும்
அப்படியேயோடி அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
பாம்பைத்திறந்துவிட்டார் பார்வேந்தர்மாயவரும்
மகுடிக்குழலூதி மாயவனாராடிநின்றார்
பாம்பாடும்பாவனையைப் பட்டணத்தில்கண்டதில்லை
மன்னவன்மேல்சிந்தையுமாய் மயங்கினாள்மங்கையரும்
மாயவனைத்தான்பார்த்து மயிலனையாளல்லியம்மாள்
பாம்பையனுப்புமென்றாள் பைங்கொடியுந்தன்னருகே
அப்படியேநற்பாம்பு அவளருகேவந்ததுகாண்
பாம்புமடியேறப் பைங்கிளியும்பார்த்திருந்தாள்
முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகில்மச்சரேகைகளும்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தான்பார்த்தாள்
காண்டாவனமெரித்த காளையருச்சுனரும்
சொக்குபொடிபோட்டார் தேன்மொழியாளல்லியற்கு
மாதுசௌரியம்போய் மயங்கினாளருச்சுனன்மேல்
மயங்கியெழுந்திருந்து மாயவரைத்தான்பார்த்து
பாம்பையடையுமென்றாள் பைங்கொடியாளல்லியரும்
அந்தப்பிடாரன் அடைவாகப்போனபின்பு
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தான்பார்த்து
ஆறாயிரவரென்னும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
தந்தையார்சீர்பாதந் தையலடிபணிந்து
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடதம்பியரை
காண்டாவனமெரித்த காளையென்னுமருச்சுனரை
இந்தட்சணமே யியலாயழையுங்கள்
கலியாணங்கூட்டுமென்றாள் காரிழையாளல்லியரும்
ஆறாயிரவர்க ளணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகியே கரைபுரண்டுவந்தார்போல்
திரேகங்குளிர்ந்தாரே யிருதோளும்பூரித்து
தக்கப்புகழுடைய தருமர்தனஞ்செயற்கு
எழுதினார்பாண்டியர்கள் யின்பமாயோலைதன்னை
காண்டாவனமெரித்த காளையந்தஅருச்சுனற்கு

அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிமலர்நாயகிக்கு
சித்திரைமாதத்திலே சீர்பத்தாந்தேதியிலே
சுக்கிரவாரமது தசமிபுனர்பூசம்
அன்றையவேளையிலே அருச்சுனற்குமல்லியற்கும்
கலியாணம்கலியாணம் காரிழைக்குக்கலியாணம்
கலியாணமென்றுசொல்லி கனமானஓலையப்பா
இட்டேமுகூர்த்தமென்று எழுதினரோலையிலே
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு உத்தமரேவாருமென்றார்

கலியாணம்

என்றிருக்குமோலைதன்னை யிராசாக்கள்தான்பார்த்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அனைவோருந்தான்பார்த்து
தக்கப்புகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
இதுநல்லகாரியங்கள் என்றுமனதிலெண்ணி
சரியொத்தசம்பந்தம் ஆமென்றுதார்வேந்தர்
மதுராபுரிதனக்கு மன்னவர்கள்பயணமானார்
திரௌபதைநாககன்னி சுபத்திரையும்பயணமானார்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாதாவும்பயணமானார்
வந்துயிறங்கினர் மதுரைப்பதிதனிலே
அரனார்திருவுளத்தால் அருச்சுனற்குமல்லியற்கும்
செய்யுஞ்சடங்குவகை செய்தார்கள்வேதியர்கள்
மங்கிலியந்தானெடுத்து வாள்விசையன்தான்தரித்தான்
மாதுகழுத்திலே மங்கிலியஞ்சாற்றினபின்
கூடியிருந்தார்கள் குங்குமக்கட்டிலிலே
அருச்சுனருமல்லியரும் அமர்ந்திருந்தாரன்னேரம்

புலந்திரனுற்பத்தி.

இப்படியாகவேதான் அனேநாட்சென்றபின்பு
பாலகனுண்டானன் பைங்கொடியாளல்லியற்கு
பத்துமாதமுஞ்சென்று பாலகனைப்பெற்றெடுத்தாள்
பெற்றாள்புலந்திரனை பேருமிட்டாளல்லியரும்
வளர்த்தாள்புலந்திரனை வைத்திருந்தாளல்லியரும்

புலந்திரனுக்குக் கலியாணம்

ஐந்துபிராயத்து அடைவாய்வளர்ந்தபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்தங்கை
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்தன்மகனை
அந்த-காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியற்கு
கலியாணம்பண்ணவே காரிழையாளல்லியரும்
சரியொத்தசம்பந்தம் தார்குழலாள்வேண்டுமென்று
வேண்டுமென்றுசொல்லி விரும்பியேமங்கையரும்
ஐவரும்நூற்றுவரும் அப்பவேகூடியொன்றாய்
கூடிமணஞ்செய்தார்கள் குமாரன்புலந்திரற்கு

கலியாணஞ்செய்துமே கடிகிமுடிந்தபின்பு
அப்படியாகவே அனேகநாள்சென்றபின்பு
தேசத்தழுகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரையும்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
வலியவேதானழைத்து மாயத்தாலசூதாடி
பாரவனவாசம் பஞ்சவர்கள்போனபின்பு
அன்றுமுதலாக அர்ச்சுனர்புத்திரனும
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
அவரவர்கள் வீட்டில் அருமையாய்வளர்ந்துவந்தார்
தங்கள் தங்கள் தாய்மனையில் சதுருடனேவளருகிறார்

அல்லிகொலுச்சபை.

அப்போது அல்லியவள் அரசாளும்நாயகியாள்
அந்தப்பெரும்புலியா ளரிவையிளமங்கையரும்
ஆசாரமண்டபத்தில் அருங்கிளியும்வீற்றிருந்தாள்
எண்டிசைக்குஞ்செங்கோல் எதிரொருவரில்லாமல்
அப்பாதாசாளடாள் தாமரைசூழ்நாயகியாள்
முத்துவளநாடு மூலகவியும்பெண்பெருமாள்
பட்டமுஞ்செங்கோலும் பாராளும்பெண்பெருமாள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளல்லியாளும்
கொம்பேரிடையாள் கொலுகலைந்தபிற்பாடு
வண்டார்குழலாளும் மாளிகையிற்போய்புகுந்து
சிங்காதனத்திலே தேன்மொழியும்வீற்றிருந்தாள்
துலக்குங்கவரிவீசும் தாதிமுகம்நோக்கி
வயிரக்கவரிவீசும் மங்கையரைத்தானழைத்து
முத்தின்கவரிவீசும் நப்பிமுகம்நோக்கி
செம்பொன்கவரிவீசும் தேன்மொழியேநீகேளாய்

அல்லிசொற்பனங்கண்டது.

நேற்றையராத்திரியில் நித்திரைபோய்போது
சொற்பனங்கண்டேனான் துன்னுங்கருங்குழலே
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறலுற்றாள்
ஏதேதுசொற்பனங்கள் எனக்கறியக்கூறுமென்றாள்
பிறவாமுடிதரித்தபெண்பெருமாள்கூறுகிறாள்
சோலைமலருடைய சொக்கநாதர்கோயிலுக்கு
சேவிக்கப்போனதாய் தேன்மொழியேநான்கண்டேன்
சோலைமலருடைய சொக்கரவர்பார்த்து
சிவனாருமப்போது செங்கழுநீர்பூவெடுத்து
அங்கயற்கண்ணம்மை அகிலாண்டநாயகியும்
கொண்டுவந்தென்கையில் கொம்பனையுந்தான்கொடுத்தாள்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வாங்கினேனேற்குமென்று
ஏற்குமென்றுவாங்கி யிந்திரனார்கைகொடுத்தேன்

அதனையவர்வாங்கி அவன்தேவிகைகொடுத்தான்
மங்கையருஞ்செல்வன்பெற்று வளர்ந்திருக்கக்கண்டேனே
நன்மையோதுன்மையோ நாயக மகூறுமென்றாள்
தாமக்கருங்குழலால் தாதியருங்கூறலுற்றாள்
ஆச்சிநீகண்டகினு அறியவேசொல்லுகிறேன்
உன் மைந்தனுக்குமைந்தன் வாய்க்குங்காண்தப்பாது
புத்திரற்குபுத்திரர் பிறக்கும்புனற்கிளியே
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுவாள்
ஆடிதாதியரே அன்னப்பசுங்கிளியே
பஞ்சவர்கள்நாடுவிட்டு பாரவனம்போயிருக்க
ஐவருங்காட்டகத்தே அனல்பிறந்தாள்காட்டகத்தே
மாலைமுடியார்கள் வனவாசம்போயிருக்க
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்துபோயிருக்க
எந்தவனத்திலே யிருக்கிறரென்றறியேன்
பஞ்சவரும்நாடுபெற்று தாமும்பயந்தெளிந்து
கொற்றவர்கள்நாடுபெற்று நாமுங்குறைநீங்கி
மன்னவர்கள்நாடுபெற்று வருங்காலமெக்காலம்
வண்டார்குழலாளும் வாழ்பெறுவதெக்காலம்
என் மைந்தருக்குமைந்தருமாய் வாய்ப்பதுவுமெக்காலம்
எண்ணுதுமெண்ணியே ஏங்கிமுகம்வாடினுள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறுகிறாள்
நீகண்டகினவுநன்மை கன்னியரேநீர்கேளீர்
மைந்தருக்குமைந்தராய் வாய்க்கும்புனக்கிளியே

புலந்திரன் பள்ளியறைக்கு அல்லிவந்துகாண்கிறது.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுவாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனுர்
என் பாண்டியப்பெருமாளின் பள்ளியறையெங்கேயென்றார்
மண்டபத்துக்கள்ளர்க்கு மன்னவனுர்பள்ளியென்றார்
எங்கேயென்றுசொல்லி யெழுந்திருந்தாளல்லியம்மாள்
சிங்காதனத்தைத் திகழக்குதித்திறங்கி
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருமப்போது
கட்டழகிபெண்ணே கன்னியரேவாருமென்று
மெத்தெனவேதானடத்தி வேல்பொருதுங்கண்ணுளும்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தே சென்றாள்திருவணையும்
தாள்பூட்டிக்கொண்டு தனஞ்செயனும்பள்ளிகொண்டான்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருமப்போது
பேர்சொல்லித்தானழைத்தாள் பெருமாள்புலந்திரனை
அஞ்சுவாய்மாதே ஆரணங்கேபோமென்று
வாயாலேயேந்தி வளநாடிதான்திறந்தாள்
ஏந்தித்திறந்தாளே யிந்திரனுற்பொற்கதவை
தருமமுடியானுந் தனித்துப்படுத்திருந்தான்

தேவியுடனேயிவர் திருத்தமுடன் கூடாமல்
தனியாகப்படுத்திருக்கச் சங்கரனார்கட்டளையோ
பகையான் தலைக்கடையில் பத்தசனவாசலிலே
மாதைதுயிலுரிந்த மாபாவிவாசலிலே
கோதைதுயிலுரிந்த கொடும்பாவிவாசலிலே
சகுனிதலைக்கடையில் சண்டாளன்வாசலிலே
மாற்றான்றன்வாசலிலே மாலையிடப்பெற்றேன்
மற்றொருவாசலிலே மாலையிட்டேனுமாகில்
பொற்கைவளநாடியனைப் போகவரப்பாரேனோ
வண்டார்குழலாளை வரப்போகப்பாரேனோ
கொம்பனையாள்செய்தவொரு குடிவாழ்க்கைப்பாரேனோ
இந்திரனார்தேவிசெய்யும் மியல்வாழ்க்கைப்பாரேனோ
காணாதிருந்தேனே கண்ணற்றாளானேனே
பாராதிருந்தேனே பாவிநானானேனே
மைந்தர்புலந்திரனைப் பார்த்தாள்பலகாலும்
கால்கள்தொடங்கியே கரியகுழல்வாயும்
பார்த்தாள்பலகாலும் பார்த்தன்திருமகனை
தாமக்குழலாளும் தாதிமுகம்நோக்கி
இவர்-பொய்யாமொழியும் பொருமைதலையழகும்
இவர்கள்தன்னழகும் ஆசாரப்பேரழகும்
தக்கநெறியுந் தவத்திற்பெருமைகளும்
தக்கப்புகழுடைய தருமரைப்போலிருக்கும்
இந்திரனார்மார்பும் மிடப்பெரிய திண்டோளும்
வெற்றிமதயானை வீமனைப்போலிருக்கும்
அழகும்மிளமையும் அர்ச்சுனரைப்போலிருக்கும்
தலையுந்தலைக்கட்டும் சகாதேவன்போலிருக்கும்
நடையும்முடையழகும் நகுலரைப்போலிருக்கும்
விரலும்விரற்கொடியும் வேந்தரைப்போலிருக்கும்
காசிவளநாடாளும் கர்ணரைப்போலிருக்கும்
ஐவர்திருவழகும் அருமைமகன்தானுமுண்டு
வேறேவருக்குமோ வெல்பொருதுகண்ணாளே
மைந்தர்புலந்திரனை வாளாலேதட்டிவிட்டான்

புலந்திரன் தாயாரைக்காண்கிறது.

சற்றேதான்கேட்டலுமே தருமர்திருமகனும்
பொட்டெனவேகண்விழித்து புலந்திரனார்தான்பார்த்து
அவர்-அஞ்சிப்பயந்து அட்சணமெழுந்திருந்து
உத்தமனார்வேந்தன் உருமாலைதான்கழல
திட்டெனவேதான்குதித்தான் செம்பொன்னின்மெத்தைவிட்டு
பூங்காவில்போகவென்றால் பொற்கொடியுங்கிட்டிவந்தாள்
மலர்க்காவில்போகவென்றார் மாதாவுங்கிட்டிவந்தாள்

மாலைமுடியானு மலரணையிற்பூவெடுத்து
மாதாவின்பாதமது மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாளாலேதானெடுத்து
மாணிக்கமெத்தைதன்னை வாளாலேதான்விலக்கி
ஏறியிருந்தானே ஏகாந்தகட்டிலின்மேல்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங் கூறலுற்றான்
இன்னேரம்ஆச்சிநீ ரிங்குவந்தகாரியமேன்
நான்-செய்துவந்தகாரியத்திற் செய்தபிழையுமுண்டோ
ஊரிற்புதுமையுண்டோ உள்ளூரிற்குற்றமுண்டோ
யானைப்படுகுழியும் ஆச்சிமிகராச்சியத்தில்
மெத்தகளவுகள் மெல்லியரேவந்ததுண்டோ
கப்பலுஞ்சோங்கும் களவுகள்மெத்தவுண்டோ
இன்னேரம்ஆச்சிநீ ரிங்குவந்தகாரியமேன்
சொல்லியேதான்தொழுதான் சுந்தரப்பூமுடியான்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிகளும்மூப்பிகளும்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமானே
அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி அணைத்தெடுத்துதாதியர்கள்
ஆடையொதுக்கியே ஆபரணம்ஒப்பமிட்டு
உத்தமனார்வேந்தருக்கு உருமாலைதானுங்கட்டி
காவலனார்வீரியனுங் கைகட்டிநின்றானே
அஞ்சியேநின்றானே ஐயன்பெருமானும்

புலந்திரனுக்குதாய்சொல்லுகிறது.

மைந்தன்புலந்திரனை வளநாடிதான்பார்த்து
தருமமுடியானே தனியாகப்பள்ளிகொண்டாய்
உன்-மச்சினியால்தானொழிய மறுநாட்டாளாகாதோ
அத்தைமகளொழிய அசல்நாட்டாளாகாதோ
ஐயனார்கோவிலிலே ஆடும்ரம்பையாகாதோ
நாடகசாலையிலும் நாயகிமார்தங்களிலும்
வேறொருத்தியாகாதோ விஜயன்மகனாரே
கொம்பேரிடையாளே கோவிலிலேதேவடிமார்
எண்பத்தெண்ணாயிரம்பே ரிளங்கொடிமார்தானுமுண்டு
அன்னநடைமாதர்களும் ஆகாதோமன்னவனே
தருமமுடியானே சலிப்புவந்தகாரணமேன்
மதுரையன்பத்தாறுகாதம் ஆள்அரசிருக்க
ஆறாயிரவரென்னும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
பொன்னின்மலைநாடாளும் போரெழுதிஅம்மானும்
மாலைமுடியாரே மாமன்மார்தானிருக்க
நானுமிருக்கையிலே நாயகரேயுந்தனுக்கு
தருமமுடியானே சலிப்புவந்தகாரியமேன்
நன்றாகமைந்தனே நான்பெற்றேனென்றிருந்தேன்

பொன்னுகவம்மையும் பெற்றதுநானறியேன்

புலந்திரன் சொல்லல்.

போரசூரமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
வாய்புதைத்துக்கைகட்டி மன்னனெடுத்துரைப்பான்
ஆச்சிரீர் [illegible] றடியேன்வாய்விண்ணப்பம்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்பாவி
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரையும்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
விருந்தமிர்தமென்றுசொல்லி விமரைத்தானழைத்து
வதுவில்லைதானழைத்து மாயத்தால்சூதாடி
மாயத்தால்சூதாடி மன்னவிடக்கமண்பறித்து
உபாயத்தால்சூதாடி தருமாபுரந்தோற்று
அத்தேசமுந்தோற்று யிருப்பிடமுந்தானெடுத்து
வில்தோற்றுவாள்தோற்று வீமாபுரந்தோற்று
தக்கபுகழுடைய தர்மாவர்நால்வரையும்
விமாருச்சனை வேந்தரவர்தோற்று
நகுலசகாதேவ ராசர்களைத்தோற்று
தம்மையுந்தோற்று தம்பிமாரையுந்தோற்று
உடைக்கொடிதோற்று ஆபரணமுந்தான்தோற்று
செல்வப்பணிகளுடன் சேரஅவர்தோற்று
ஆயிரங்கோடிவெள்ளை யானைகளைத்தோற்று
நூற்றாறுகோடிவெள்ளை அசுவங்களைத்தோற்று
ஆயிரங்கோடி ரம்பையரைத்தோற்று
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாயகியைத்தோற்று
யானைகுதிரைகளை அரசரவர்தோற்று
சேரஅவர்தோற்று செம்பொன்மணிமுடியார்
சித்திலக்குழுமுடியார் நீராழிமண்டபமும்
பார்வையுருவதுபோல் பளிங்குமாமண்டபமும்
பேடைமலர்க்கன்றுவ் பேரரசிமண்டபமும்
காவலர்கள்தேவி கதைசெட்டுமண்டபமும்
தருமமுடிபஞ்சவர் சனியெண்ணெய்மண்டபமும்
பேர்பெரியபஞ்சவர்கள் புதனெண்ணெய்மண்டபமும்
செப்புமழகுடைய சிவன்பூசைமண்டபமும்
ஐவர்பூசைசெய்யும் அரனார்திருமேடை
இத்தனையுந்தோற்று யிவ்வளவுமல்லாமல்
வித்தகனார்பாஞ்சாலர் பெற்றவிளக்கொளியை
கொற்றவர்கள்பஞ்சவர்கள் கொண்டகுடிவிளக்கை
தாமக்குழலாளை தருமரிடதேவியரே
என்-மாதாவையும்வைத்து மன்னவர்கள்தோற்றார்கள்
இத்தனையுந்தோற்று யிருந்ததொருமன்னவரை
தேசத்தழகனவன் திரியோதிரன்பாவி

மரவுரியைத்தான்கொடுத்து மன்னவர்களைவரையும்
வெய்யிலிலேதானிருத்தி வேந்தரைவைத்தானே
தோருவடிவழகி துரௌபதையாள்நாயகியும்
தாபக்குழலாளைத் தள்ளிநடக்கவைத்தான்
வேல்பொருதுங்கண்ணுளை வீதிநடக்கவைத்தான்
அன்னநடையாளை அங்காடிமாட்டிவைத்தான்
பாவையழகியரை பருந்தாட்டமாட்டிவைத்தான்
சொல்லாதுஞ்சொல்லியே துகிலுமுரியவைத்தான்
பஞ்சவர்கள்புண்ணியத்தால் பாஞ்சாலன்புண்ணியத்தால்
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடபுண்ணியத்தால்
மாளாதிருந்தது மாதுதுயிலாடை
உரியாதிருந்தது உத்தமியாள்பூவாடை
அழியாதிருந்தது ஆணழகிபூவாடை
உருவிநழுவிதுயில் வுடைகுலைந்தாளாமாகில்
வெற்றிமதயானை வீமாதுதெண்டாலே
வீமாதுதெண்டாலே வேந்தர்படைகளெல்லாம்
மாளுவதுஅன்றல்லோ மன்னன்பெரும்படைகள்
சாகிறதுஅன்றல்லோ தனஞ்செயன்கையம்பாலே
பஞ்சவருந்துரௌபதையும் பாரவனம்போயிருக்க
எந்தவனத்திலே யிருக்கிறுரென்றறியேன்
எக்காட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறுரென்றறியேன்
புன்னையுடன்தும்பை விருப்பமுடன்காய்கிழங்கு
பண்ணையுடன்தும்பை பறட்டையுடன்காய்கிழங்கு
தின்றுஅவர்திரிய தேசாந்திரிபோலே
காடுசெடிதோறும் கடுகிஅவர்திரிய
எனக்குச்சுகமேது யென்தாயேசொல்லுமென்றுன்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுகிறுன்
அத்தனைக்கும்நீர்சலித்தீ ரானந்தவாள்மார்பா
என்செய்வேனென்மகனே யெழுத்துவசந்தப்பாது
தலையின்விதிப்படி தப்பாதொருக்காலும்
பாஞ்சாலிபட்டுரிய பஞ்சவர்கள்காடுறைய
உன்வலதும்என்வலதும் உத்தமனேயல்லவிது
தெய்வவலதுகண்டீர் செம்பொன்முடியாரே

புலந்திரனை கலந்தாரியிடஞ்சேர்த்துவாவென்று சொல்லுவது.

உன்-மச்சினியாள்மீறி வளர்ந்துசமைந்தாளாம்
அத்தைமகள்மீறி அவள்வளரக்கண்டேனுன்
கண்டேன்கனவிலே கட்டழகிசீர்வடிவை
மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மன்னுநீசெல்லுமென்றுள்
பொற்கொடியாள்கோவிலுக்கு போய்வருவாய்புலந்திரனே

புலந்திரன் மறுத்துச்சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுங்கூறலுற்றுன்

பகைவனரண்மனைக்குப் பாவியுடவாசலிலே
சகுனிபடுபாவி சத்துருவின்வாசலிலே
என்தாயைத்துகிலுரிந்த சண்டாளன்வாசலிலே
கோதைதுகிலுரிந்த கொடும்பாவிவாசலிலே
மாதுபொருட்டால் வலுவிலும்போவேனோ
பஞ்சவருநாடுபெற்று நாமும்பயந்தெளிந்து
கொற்றவருநாடுபெற்று நாமுங்குறைநீங்கி
மன்னர்கள்நாடுபெற்று வந்தபிறகாக
வண்டார்குழலுடையாள் வந்ததின்பிற்பாடு
அன்னநடையென்னுடைய தாய்வந்தபிற்பாடு
பொற்கொடியாள்வாசலுக்குப் போவேன்காணச்சியரே
இப்போதுபோவதில்லை யென்தாயேயென்றுரைத்தார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியவளேதுரைப்பாள்
தோளுக்குத்தோளு துணைவேணுந்தம்பியரே
காலத்திற்பெற்றபிள்ளை கைக்குதவிகண்டீரோ
போவீரேயாமாகில் புத்திரரைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றீரேயாமாகில் பேருண்டாவாழ்ந்திடுவீ
பொற்கொடியாளரண்மனைக்குப் போவீர்புலந்திரரே
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
எனக்குமோரையாண்டு ஏந்திழையாள்மூவாண்டு
மாலையிட்டபிற்பாடு மாதுஅறியாளே
தையலர்க்குமங்கிலியந் தரித்தவகையானறியேன்
என்னையவளும் ஏந்திழையாள்தானறியாள்
நாளும்வளர்ந்தது நாயகியுந்தானறியாள்
என்-மாமியார்வீட்டை மறுபடியும்போனதில்லை
மாமியார்வீட்டிலே மருவுண்டிலைந்ததில்லை
பொற்கொடியாள்வாசலுக்குப் போகும்வகைசொல்லுமென்றார்

பிள்ளைமீதில்கோபித்து விலங்குபோடச்சொல்வது.

அரசாளுநாயகியாள் அல்லியருந்தான்கேட்டு
சீறியெறிபறந்து செவ்வாய்கருகலிட்டு
எதிர்த்தெதிர்த்துப்பேசுவதும் என்னுடன்சொல்லுவதும்
மறுத்துத்தடுக்கிறாய் மன்னாகருவமென்ன
இந்தகருவத்தை யிப்போதடக்குவேன்பார்
கட்டழகிதாதியரே கருமானையழையுமென்றாள்
விஜயனார்தன்மகனை விலங்கிலேபோடுமென்றாள்
கால்விலங்குகைவிலங்கு கழுட்டவொண்ணாப்பெருவிலங்கு
மார்விலங்குதோள்விலங்கு மன்னனுக்குப்போடுமென்றாள்

புலந்திரன்சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
என்னைவிலங்குபோட யென்செய்தேனென்தாயே
போகாதஅரண்மனைக்குப் பொற்கொடியேபோனேனோ

மங்கையர்கள்கோவிலுக்கு வழிவிடாம்போனேனோ
குடமக்கள்வாசலிலே கூசாமல்போனேனோ
உப்பரிகையேறிநான் உயரக்குதித்தேனோ
கப்பல்கள்சோங்குகள் களவுகள்செய்தேனோ
என்னகொடுமைசெய்தேன் என்னைவிலக்கிவிட
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருக்கூறுகிறாள்
ஆடாதம்பியரே அல்லவென்றுப்போகாதே
அத்தனையுமல்லாமல் அரசேநீர்கேட்டருள்வீர்
மச்சினியாள்மீறி வளர்ந்துசமைந்திருக்க
மாதுசிறையிருக்க மன்னவனேயாகாது
குடியாள்சிறையிருக்க கொற்றவனேயாகாது
காடும்வாராதுமன்னா நகருகளும்சேராது
ஊரும்வாராதுகண்டீர் உத்தமனேயுந்தனுக்கு
மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மகனேநீசெல்லாமென்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனும்கூறலுற்றான்
உன்ஆக்கினைக்குத்தான்பயந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
அவன்கற்கோட்டைமுத்திரையும் கன்னடகாவல்களும்
சந்திமதிலெழுப்பி சூரியனைக்காணமல்
பக்கமதிலெழுப்பி பகலவனைக்காணமல்
வாசலுக்குஆயிரம்பேர் வாள்வீரர்காவலுக்குள்
உருவினஆயுதங்கள் உறையிலேபோடாமல்
விழித்தகண்சிமிட்டாமல் மெல்லியிடமிருப்பார்
காசிவளநாடாளுக் கன்னனதிகாரன்
தாமக்குழலாளின் தலைவாசல்காப்பானும்
அத்தனையுந்தான்கடந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
ஆயிரந்தாதிஅவளருகேயிருப்பாராம்
அம்மாநீராடி ஆடுங்கழலாடி
விளையாடிவீற்றிருப்பார் மெல்லியராயிரம்பேர்
பொற்கொடியாளரண்மனைக்குப் போதும்வகைசெப்புமென்றார்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருமேதுசொல்வாள்
ஆருமறியாதே அம்மானைக்காணுதே
அருகிருக்குந்தோழியர்கள் யாவருமறியாமல்
மாதினிடவாசலிலே மன்னவரேநீர்போவீர்
மேகப்புரவியது வேந்தனேநான்தருவேன்
என்றனைமன்னாநீ இனியொன்றுஞ்சொல்லாதே
மன்னாநீபேசாதே மன்னர்பெருமானே
தருமர்திருவானை தம்பிமார்தன்றனை
காடுறைந்தபஞ்சவர்கள் கட்டழகிதன்றனை
பின்னையொன்றுஞ்சொல்லாதே பெருமான்புலந்திரனே
மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மன்னாநீசெல்லாமென்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமேதுசொல்வான்

அவரெந்தலத்தில் இருக்கிறாரென்றறியேன்
இதுவுமொருகாரியமாய் இவ்வாறேவந்ததென்ன
மாளவென்றால்மாளுகிறேன் மாதாவேயிப்போது
ஆணையிடுந்தாயேயென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவரை வாளாலேதானெடுத்து
ஆனைமுகர்பஞ்சவர்கள் ஐவரிடயாணையிட்டேன்
நாடுகாத்தபாஞ்சாலி கட்டழகிஆணையிட்டேன்
குருமாருடஆணையிட்டேன் தம்பிமார்ஆணையிட்டேன்
மாதருடன்கூடி மருவிவருமளவும்
என்றனைமட்டும் இருக்கட்டும்இந்திரனே
என்றுமையாளுரைக்க இன்பமுடன்தான்கேட்டு
மாதாவின்பாத மலர்தனிலெதெண்டனிட்டு
கொம்பனைக்குத்தெண்டனிட்டு கூறுவானிந்திரனும்
உம்பரைக்கொன்றோன் ஊர்வழியேபோவேனோ
தாயாரைக்கொன்றோன் தனிவழியேபோவேனோ
போனாற்பழிக்குமோ பொற்கொடியேயெந்தனுக்கு
ஆணையிடுமென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
அரசாளுநாயகியாள் அவ்வுரைதான்கேட்டு
விட்டேனேயாணையெல்லாம் வேந்தர்பெருமானே

அக்னி இந்திரனைக்குறித்துப் புரவிவாங்குவது

ஆகாயவான்புரவி அழைப்பித்துநான்தருவேன்
இந்திரரேநீரும் இங்கேயிருமென்றுசொல்லி
கட்டழகிநாயகியும் காவலிலேபோய்புகுந்து
ஆழ்ச்சனையில் அரசிபருந்தாளிறங்கி
காலைக்கழுவிக் கனிவாய்கொப்பளித்து
வாயோடுபல்லும் மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
தென்மதுரைநாடாளுந் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்றுமே சொக்கரடிபணிந்து
தேவேந்திரனை நினைந்தங்கேதெண்டனிட்டாள்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வான்புரவிவேணுமென்று
மைந்தனுக்குசகாயமாய் வரவழைக்கவேணுமென்று
ஆகாயவான்புரவி யானைக்குவேண்டுமென்று
இந்திரனைநோக்கி எந்நிலையுந்தெண்டனிட்டாள்
மருமகள்தானினைக்க மன்னவருந்தான்கேட்டு
தேவேந்திரருந்தன் தேவிமுகம்நோக்கி
கண்டாயோபெண்ணரசே கயற்கண்ணாள்நின்றவிதம்
நன்மைந்தருக்குமைந்தருமாய் வாய்க்கவேவேண்டுமென்று
புத்திரர்க்குப்புத்திராய்ப் பிறக்கவேவேண்டுமென்று
தவசுகள்செய்கிறாள் தையலிளம்பிறையாள்
என்றுரைக்கயிந்திரனார் இந்திராணிதான்கேட்டு
தேங்காய்க்குமூன்றுகண் தேசத்திலென்பார்கள்

ஓடுமயில்கண்ணாட்கு ஒருகண்ணேயுள்ளதுவும்
தோளுக்குத்தோளு துணைவேண்டுமிந்திரரே
அதனாலல்லவோ யாரணங்குவருந்துகிறாள்
ஆகாயவான்புரவி அனுப்பவேவேண்டுமென்றாள்

தேவேந்திரன்புரவிகொடுத்தது.

தேவேந்திரன்பகவான் சிரித்துமனமகிழ்ந்து
வானத்துமேகங்கள் வானவர்கோன்வரவழைத்து
பார்த்தானே இந்திரனும் பார்வைகள்கொல்லாதே
இப்படிக்குப்போனாலே இந்திரற்குயேற்காது
என்றுயிவர்நினைத்து யின்பமுள்ளபேரனுக்கு
பூமியில்வாழுகிற புரவியைப்போற்சோடித்து
அங்குபடிவைத்தல்லவோ அழகாயலங்கரித்து
நாலுகால்வண்டயமாம் நடுக்கழுத்திற்கொலுசுகளாம்
செம்பொன்சிறுசதங்கை சேர்ந்தபலகரையும்
அம்பொன்னின்கிண்கிணியும் அழகாகபூட்டினாராம்
மாணிக்கந்தன்னாலும் வைடூரியந்தன்னாலும்
நெற்றிக்குச்சுட்டிகட்டி நேர்விழிக்குமையெழுதி
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேயணைகோலி
சித்திரஞ்சேர்பட்டு சீராய்மடித்தியிட்டு
குப்பியில்சாந்தும் குழாவில்புனுகுகளும்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்னப்பலாக்காயும்
தட்டுப்புனுகுகளும் சவ்வாதுபரிமளங்கள்
பூவாலலங்கரித்தார் புலந்திரனார்புரவிதன்னை
வகைவகையாய்ப்பூச்சரங்கள் வைத்துபுரவியிலே
சோடித்தலங்கரித்து சுந்தரற்குவேண்டுமென்று
தேவேந்திரபகவான் சிரித்துஅலங்கரித்து
ஏற்குமோயிப்புரவி இந்திரற்குயேற்குமென்று
தட்டிப்புரவியைத் தாமந்தவாழ்மார்பன்
குதிரைக்குபதேசங் கூறினார்காதிலேதான்
ஆகாயம்போகாதே அவலோகம்போகாதே
செம்பொன்மணிமுடியான் தேவியுடகோவிலுக்கு
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமனைக்கொண்டுசென்று
இருசாமமங்கே இருக்குமட்டுந்தானிருந்து
விடியஒருசாமத்திலே விடுபட்டுவந்துவிடு
அப்போதுவான்புரவி அவருடனேசொல்லுகுது
அருளரும்ஐயாவே அப்படியேயாகுதென்று
வந்ததுகாணப்புரவி மதுரைவளநாட்டிற்கு
செம்பொன்கடிவாளம் தென்னாடிகைபிடித்து
மலர்க்காவிதான்கடந்து வையைவளநாடியரும்
மைந்தனிருக்கிறதோர் மண்டபஞ்சென்றேறினான்

புலந்திரனை அலங்கரித்தது.

மாலைமுடியானை மஞ்சனமாடுமென்றாள்
மஞ்சனீர்ச்சாலையிலே மன்னவனும்போய்புகுந்து
ஆடைகளைந்துவைத்து ஆபரணந்தான்கழற்றி
கத்தியுடனே அங்கி காவலனுந்தான்கழட்டி
சேரவேதான்கழட்டி செம்பொன்மணிமுடியான்
கொற்றவர்கள்கோமானுங் குளித்துக்கரையேறினான்
துப்பட்டிகொண்டு துவட்டினார்சுந்தரிமார்
சாமுலாவே யிணைகவரிவீசினார்கள்
ஆடையெடுத்துடுத்தி ஆபரணந்தான்பூட்டி
கச்சைவரிந்துகட்டி கத்திமிகச்சொருகி
தென்னல்முடிவேந்தன் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
நிந்தித்துநின்று சிவனைபடிபணிந்து
செங்கழுநீர்பூவெடுத்து சிவனைத்தோத்தரித்து
கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு கண்டபெண்கள்சோர்ந்திடவே
மாணிக்கமண்டபத்தில் மன்னவனுஞ்சென்றானே
சிங்காதனத்திலே திரள்வீரன்வீற்றிருந்தான்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியறுங்கூறுகிறாள்
மைந்தர்புலந்திரனை மயிலணையாள்தான்பார்த்து
ஆனந்தவாழ்மார்பா அடிசலுக்குவாருமென்றாள்
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
அமுதுண்ணுமண்டபத்தை ஆணழகன்சென்றானே
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிபருங்கூறலுற்றாள்
இருமிருமென்று யிணைகடகங்கையமர்த்தி
பொற்றடுக்குமேலே புலந்திரனும்வீற்றிருந்தான்
சிங்கமுக்காலி செம்பொற்றளிகைவைத்தாள்
கைக்குநீர்வார்த்தார்கள் காவலனார்வீரியற்கு
நீர்சுழற்றியூற்றி நிகர்வளைமுன்கையாளும்
போனகம்வாங்கிப் புரிகுழலாள்தான்படைத்தாள்
பத்துவகைக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
நீர்கடகக்கையால் நெய்யெடுத்துதான்கொடுத்தாள்
அறிவுடையநாயகர்க்கு ஆகாரந்தான்கொடுத்தாள்
அந்தவடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
அத்தளிகைமாற்றி பொற்றளிகைமுன்னேவைத்து
போனகம்வாங்கி புரிகுழலாள்தான்படைத்து
காய்ச்சியபாலும் காட்டுமாங்கனிப்பழமும்
திருத்தியமுதுஞ் செலுத்தியநெய்ப்பாலும்
கூட்டிப்படைத்தார்கள் கொம்பனைமார்தாதியர்கள்
அந்தஅடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
கைகழுவநீர்வார்த்தார் காரிழைமார்தாதியர்கள்

உத்தமியுமைந்தனுமாய் ஒக்கவுலாகொடுத்து
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் தேன்மொழியாள்வீற்றிருந்தாள்
முடிபூவுஞ்சந்தனமும் மெல்லியருந்தான்வாங்கி
அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்பாகத்தான்வாங்கி
மைந்தருக்குத்தான்கொடுத்து மாதுநல்லாளப்பொழுது
தானுமிலைபமிர்தம் தையலருந்தின்றாளே
மாதாயிளைப்பாற வான்சவுரிவீசினார்கள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிமுகம்நோக்கி
கொண்டுவந்துபூட்டுமென்றான் குமாரன்புலந்திரற்கு
மச்சினியாள்மெச்ச வகைவகையாய்பூஷணங்கள்
ஆபரணப்பேழை அலைகோதிதான்திறந்து
ஆனந்தமார்பனுக்கு ஆபரணந்தானெடுத்து
தெரிந்தபணிதிகளை செம்பொற்றளிகைவைத்து
கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்தாள் கொம்பேரிடையாளும்
தென்னர்பெருமான் திருமேனிதீண்டவல்லான்
ஆனந்தமார்பனுக்கு அருகாகவந்துநின்று
முத்தினுருமாலை முகநிறையத்தான்றரித்து
வேதிச்சநற்புனுகால் மின்னமுகந்துடைத்து
கட்டழகர்நெற்றியிலே கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
தேனல்லோதாரன் திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
ஈரெட்டுப்பூண்கடுக்கன் யிட்டுமிவன்காதில்
அனந்தமுடிசூட்டி அழகாகப்பூட்டினார்
ஒருமுத்தேமுத்து உலகமெல்லாம்பெற்றதுபோல்
பாரியமுத்துப் பரிமுத்துத்தாழ்வடமும்
நவரத்தினப்பதக்கமும் நாகரீகத்தாழ்வடமும்
ஆரப்பதக்கமும் அழகுசரப்பளியும்
பார்த்தபணிதிரமும் பருமுத்துத்தாழ்வடமும்
முன்கைமுதாரிகளு முழுகடகமோதிரமும்
சந்திரகடகங்கள் தாயத்துசோதிமின்ன
அஸ்தகடகமும் அழகானமோதிரமும்
முத்திரைமோதிரமு முன்கையிற்கடகமும்
பசும்பொன்பவுத்திரமும் சேர்ந்தகணையாழிகளும்
பொன்னினரைஞாணும் பூட்டினார்பொற்சலங்கை
கச்சையிறுகணைந்து கத்திமிகச்சொருகி
பாங்குகள்தான்சொருகி பாலனிடதாளில்
பூஞ்சிலம்புத்தண்டையும் பொன்மெட்டுந்தானணிந்து
ஆபரணமெல்லாம் அடங்கலுந்தான்பூட்டி
இழையாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரவர்ணப்பச்சைவடம்
ஆனந்தமார்பனுக்கு ஆடைவரிந்துகட்டி
நிரஞ்சனமாகவே நிறைத்தேமேனியெல்லாம்
இந்தப்படியாக வியலாயலங்கரித்து

அரசர்க்குநாயகியாள் அல்லிபருங்கூறலுற்றாள்
மைந்தர்புலந்திரனைப் பார்த்துவளநாடி
கண்திருஷ்டிவாராமல் காப்பிடுங்கள்தாதியென்றாள்
சந்தனமுஞ்சாந்தும் சவ்வாதுமிகவணிந்து
ஆலாத்திகாட்டுமென்றாள் ஆனந்தமார்பனுக்கு
முத்தாலேஆலாத்தி முப்பதுநூறாயிரம்பேர்

புலந்திரனுக்கு தாயார்புத்திசொல்வது.

ஆகாயவான்புரவி அந்தாரத்தேறி
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமரேநீர்போயி
மந்திரவாள்தாரேன் மன்னர்பெருமானே
வாள்வைத்தால்கதவு திறக்குங்காண்மன்னவனே
தானைதிறக்குங்காண் தவஞ்செயமனைபொறகதவு
போனதும்போனவுடன் பொற்கொடியையெழுப்பாதே
ஆறுயர்த்துபார்த்து ஆணழகாமன்னவனே
கைபாதல்தட்டிக் காரிழையையெழுப்பாமல்
காலாலேதட்டி மங்கையரேயெழுப்பும்
சற்றேதான்தட்டுமே தையலெழுந்திருப்பாள்
அவள் வாழும்பெருமைகளு மாமன்மார்சேவகமும்
உத்தமர்கள்பஞ்சவரை முட்டியசாளுவதும்
கட்டழகர்பஞ்சவரைக் காட்டாட்டியாளுவதும்
கன்னவேட அதிகாரம் காவல்போர்வீரியமும்
பசாதுபேசி பெதித்துரைப்பாளாமாகில்
உத்தாரங்கள்சொல்லாதே ஒக்கஇன்றுபேசாதே
கொற்றவனேபுக்கறைந்து கோபங்கள்வாராமல்
அத்தனைக்குமுட்கொடுத்து அலங்காரிகேட்டு
எத்தனைசொன்னாலும் எனக்காகநீர்பொறுத்து
அன்னமேபயிற்கொடியார் சோவில்சொல்லுமென்று
ஆரணங்கேயும்முடைய அப்பன்பேர்சொல்லுமென்று
மங்கையரேயும்முடைய மாமன்பேர்சொல்லுமென்று
அன்னமேயுன்னுடைய ஐயன்பேர்சொல்லுமென்று
மங்கைநல்லாள்தன்பேரும் மணவாளன்தன்பேரும்
ஆரமுலையாள் அடையாளஞ்சொல்லுமென்று
நிருபஅடையாளம் நேரிமுந்துத்தான்கொடுக்க
தாரேனடையாளம் தையலர்க்குநீகொடுத்து

அடையாளங் கொடுத்தது.

அல்லிக்கொடியும் அழுத்தியசிராவும்
சிராவுங்கச்சுந் திருமுடியுந்தான்கொடுத்தாள்
உன் மாமிமாரிட்டதொரு பவுத்திரந்தான்கொடுத்தாள்
வாங்கிமுடிந்துகொண்டார் மன்னர்பெருமானும்
மாதா அடையாளம் வைத்தான்மடிதனிலே

அரசாளும்நாயகியாள் அக்கியருங்கூறுகிறாள்
அரும்பாவிவாசலிலே அமிர்தம்புசியாதே
கஸ்தூரிபூசாதே கட்டணத்துவாசலிலே
தண்ணீர்குடியாதே தைபலத்துவாசலிலே
கொப்பளித்துநீரைக்குடியாதேகாருமென்றாள்
இருந்துஒருசாமம் எந்திரையைநீகூடி
மறுவொருசாமந்தனில் வந்துவிடுமென்றாளே
அருளாருருமென்றுமே அப்படியேயாருமென்றார்
போகவிடைதாருமென்று புலந்திரனுங்கொண்டவிட்டு
வந்துபணிந்தொரு மகளுமையைவாழ்த்தலுற்றாள்
நீரோஅரசாள்வீர் நீடூழிகாலமெல்லாம்
என்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாளைப்போல்வாழ்வீர்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினள்
தேனல்லோதாரனுக்கு திருநீறுதான்கொடுத்தாள்
வாய்க்குதவிலைச்சுருளும் வர்ணப்பழுக்காயும்
காவலன்வீரியற்கு கைநிறையஅள்ளியிட்டாள்

புரவியின்மகிமைசொல்வது.

ஆதீனம்விட்டிறங்கி அன்னநடையாளும்
மாதாவுமுன்னடக்க மைந்தரும்பின்னடக்க
சிங்காரத்தோட்டத்தில் சென்றாள்திருவனையும்
வான்புரவிதான்பிடித்து வைகைவளநாட்டியரும்
செம்பொன்னாற்கடிவாளம் தென்றுக்கைபிடித்து
மைந்தர்புலந்திரரை வளநாடிதான்பார்த்து
பூமியிலேவாழுகிற புரவியைப்போலென்றதே
வையாளிபுரவியோடி வருவதெல்லாங்கண்டீரே
கடிவாளங்கைவிடாதே கட்டழகாகற்பகமே
அங்குடடிகால்விடாதே ஆனைமுகாமன்னவனே
மாலைமுடியானே வழிபிடித்துவாருமென்றார்
மச்சினியைக்கண்டபின்பு வாராமலிருக்காதே
வேந்தர்பெருமானே விடியவிங்கேவாருமென்றாள்
அருளாருருமென்றுச்சி அப்படியேயாகுமென்றார்

புலந்திரன் புறவிமேல்நடப்பது

மறுபடியுந்தெண்டனிட்டான் மாதாவின்சீர்பாதம்
புரவியைச்சுற்றிவந்து போகவிடைவாங்கினனே
அங்குடடிகால்வைத்து ஆனந்தமாம்மார்பன்
உத்தமர்கள்புத்திரனும் உகாரிச்சுமேறினனே
ஏறினதுகண்டாளே யிந்திரரைக்காணுமல்
பிள்ளையிவன்காணுளே பெருமாள்புலந்திரரை

ஆகாயமாகவே அப்புறவிதான்பறக்க
அந்தரமார்க்கத்தில் அப்புறவிபெழும்பினதே

அல்லியம்மாள் புலம்பல்.

மைந்தனைப்போகவிட்டு வாடிமனந்தளர்ந்தாள்
போகவிட்டேனென்றேனே வலியமாய்ப்போகவிட்டேன்
நன்னுதிக்காரே காவல்கள்கண்டாரோ
நாலைந்துதிரனார் நூற்றுருவர்கண்டாரோ
மாலைமுடியானை வதைசெய்தாராமாயின்
வாளும்படையாழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
பஞ்சவருக்கென்னசொல்வேன் பாஞ்சாலிக்கென்னசொல்வேன்
வெற்றிமதயானை வீமருக்கென்னசொல்வேன்
அங்கவர்க்கென்னசொல்வே னருச்சுனர்க்கென்னசொல்வேன்
சோலைமலருடைய சொக்கரல்லோசெய்ததெல்லாம்
அவரிட்டகட்டளையல்லோ யாதொன்றுநானறியேன்

அல்லி சொக்கநாதர் கோவிலுக்குவந்தது.

தண்டிகைதானிருக்க தையலருந்தானிருக்க
தாறுவழிநடந்து தையலருமந்நேரம்
சோலைமலருடைய சொக்கருடகோவில்வந்து
முழங்கால்வலம்வைத்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வாட்டங்களில்லாமல்
மன்னர்புலந்திரனார் வந்தாரேயாமாகில்
ஆலாத்திபெண்கள் அதிசயமாய்த்தான்தருவேன்
மாடைவராகனு மாணிக்கரத்தினமும்
செம்பொன்னின்முத்துகளும் சுவாமிபோனளிப்பேன்
கொண்டுவந்தபொன்னையெல்லாம் சங்காமேநான்தருவேன்
கொண்டுவந்துநான்சொரிவேன் கோபுரவாசலிலே
மைந்தர்புலந்திரற்கு வல்வினையில்லையென்று
திருமுடியில்புஷ்பமது சேரவேதள்ளுமென்றாள்

சொக்கர்மீனாட்சியை நோக்கிச்சொல்வது,

சோலைமலருடைய சொக்கருந்தான்பார்த்து
அங்கயற்கண்ணம்மையை அரனுந்தான்பார்த்து
கண்டாயோமாதே கயற்கண்ணுள்ளநகிலே
எத்தனைநேரமட்டும் இவள்கெஞ்சிநின்றாலும்
பொற்கொடிமாதருக்கு புஷ்பங்கொடுப்பதில்லை
அங்கயற்கண்ணம்மா ளவர்முகத்தைதான்பார்த்து
எல்லோர்க்குங்கண்கள் இரண்டென்பாராச்சியத்தில்
தேங்காய்க்குகண்மூன்று தேசத்திலென்பார்கள்
ஓடமலர்கண்ணுட்கு ஒருகண்ணேயுள்ளதுகாண்
பிறந்தகனியாருள் பிள்ளைதுணைவேணும
அதனால்வருந்துகிறா ளாரணங்கின்னேரம்
பொற்கொடியாள்மாதருக்குப் புஷ்பமதுகொடுமென்ன

சங்கரருமப்போது சற்றேநகைநகைத்து
கங்கைபரிதாபந் தையலரேகண்டாயோ
வெட்டுவேன்குத்துவேன் விலங்கிடுவேனென்றுசொல்லி
ஆக்கினைகள்செய்து அவனையிவள்போகவிட்டாள்
எத்தனைநேரமட்டும் இவள்கெஞ்சிநின்றாலும்
பொய்கைவளநாடியற்குப் புஷ்பங்கொடுப்பதில்லை

மீனாட்சி சொக்கருக்குச்சொல்வது.

அங்கயற்கண்ணம்மை ஆதினத்தைவிட்டிறங்கி
மகாதேவர்பாதமது வணங்கியேதெண்டனிட்டு
அங்கயற்கண்ணம்மை அருகில்வந்தென்னசொல்வாள்
ஆறுயிரவர்களும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
மாளுவோமென்று மலைமேல்தவமிருந்தார்
மாளாதேயென்று மலரிலவதரித்தாள்
வீறுகச்செங்கோல் செல்விசெலுத்திகின்றாள்
மன்னன்விஜயன் மடலூர்த்தமாதேவி
காளைவிஜயனார் கட்டழகன்தேவியிவள்
சிறுவிரல்பாதம்ரெண்டும் சிலம்புக்கால்கொப்பளிக்க
செண்பகப்புமெனடிகள் திருவிணைக்குத்தானேக
எத்தனைநேரமட்டாய் இளங்கொடியாள்கெஞ்சிநிற்க
இப்படிக்கிருக்க யிதுவுமக்குத்தருமமல்ல
பொற்கொடிமாதுக்குப் புஷ்பமதுகொடுத்தால்
சந்தோஷமாயிடுவாள் தருமமுடியழகி
சங்கரருமப்போது தயவாய்மனமிரங்கி
சிவனருமப்போது திருமுடியைத்தாழ்த்தைக்க
ஏலங்குழலாளும் இருகையுந்தானிறைய
வாங்கிமடியில்வைத்தாள் மதுரைவளநாடியரும்

சொக்கர் தன்பிள்ளைக்குத்துணைபோனது

சொக்கருங்கூட துணைபோகவேண்டுமென்றார்
சிவனருமப்போது தேவிமுகம்நோக்கி
ஆரமுலையாளே ஆளடிமையானேமே
அது சந்தோஷமென்று சங்கரியுந்தான்சிரித்தாள்
சொக்கருங்கூடத் துணையாகத்தான்போனார்
சந்நிதியைவிட்டுச் சுவாமியவர்போனார்
தீர்த்தமும்திருநீறும் திருமாலைச்சந்தனமும்
கொண்டெடுத்தேதந்தார்கள் கொம்பேரிடையாட்கு
தீர்த்தம்தெளித்தார்கள் திருநீற்றுக்காப்பணிந்தார்

அல்லிகொலுவுக்கு வந்தது.

சந்நிதியைவிட்டுத் தையலருந்தானமர்ந்தாள்
படித்துறையுந்தான்கடந்து பாண்டிவளநாட்டாளும்

கோபுரவாசல் கொம்பனையுந்தான்கடந்து
தென்னர்தெருவும் தேரோடும்வீதிவிட்டு
மன்னர்தெருவுகளும் மாடோடும்வீதிவிட்டு
வாசற்படிகடந்து மண்டபஞ்சென்றேறினன்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியெதிரேவந்து
காலுக்குநீர்கொண்டு காரிழைமாரோடிவந்தார்
கோவிலுக்குப்போய்வந்தேன் கொம்பனையேதாதிகளே
இதுக்கொன்றும்நான்வேண்டேன் ஏலங்குழலாளே
பாவையழகியரும் பள்ளியறைபோய்புகுந்தாள்
தழுவிலையிலைகொடுத்து கைபலரும்வீற்றிருந்தாள்
அன்றுமுறையுடையார் ஆயிரம்பேர்ஓடிவர
அத்தனைபெண்களையும் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
மெல்லியர்களெல்லாம் விடைபெற்றுபோனபின்பு
மங்கையரும்பள்ளிகொண்டாள் மாணிக்கமெத்தையிலே
விடிந்தவருமாரே வேந்தனையுங்காண்பேனே
வேல்பொருதுங்கண்ணாள் விசனமாய்ப்பள்ளிகொண்டார்

புலந்திரன் புறவிமேற்போனது.

அருகோமித்திரனார் ஆகாயமார்க்கத்திலே
ஆகாயமாப்பார்த்து ஆனமுகன்வான்புறவி
மதுராபுரிகடந்து வைகைவளநாடுவிட்டு
வனபார்வனங்கடந்து மலைகுகைகள்தான்கடந்து
கடல்வளநாடு குலவரையுங்கடந்து

தருமாபுரங்காண்கிறது.

தாமரைசூழ அல்லிமகன் தர்மாபுரங்கிட்டினனே
அத்திபுரத்தனை அறிந்தானலைதாரன்
எத்திசையுந்தோப்பும் எதிர்மலர்க்காவுகளும்
நாற்றிசையுந்தோப்பும் நல்லமலர்க்காவுகளும்
கொண்டாடிப்பூக்குமந்த குங்குமவெண்டாமரை
செடிநீலங்கொந்துவளை நீலவர்ணகல்தாரி
பூமரங்களத்தனையும் பூத்துச்சொரிந்தனவே
மந்தாரைபுன்னைகளு மருவேடிருவாட்சி
மல்லிகைமுல்லை வாய்த்தொருசெண்பகமும்
வாழுகின்றபுன்னைமரம் மாதுளம்பூவாசனையும்
திருவழகுஞ்சோலைகளும் தெய்வவுலகம்போல்
கண்டான்புலந்திரனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
இத்தனைநாட்டையும் இளவரையன்தான்பார்த்து
இப்பெரியநாட்டைவிட்டு எங்கொளித்தாரையன்மார்
எந்தவனங்காடுறைந்தார் என்னுடையஐயன்மார்
மாயத்தாற்சூதாடி மண்ணிழந்தார்பாண்டவர்கள்
கட்டழகனிந்திரனும் கண்களால்முத்துதிர்ந்தான்

பூமரங்களத்தனையும் புலந்திரன்றான்பார்த்து
பஞ்சவர்கள்கோமானும் பார்த்தன்றிருமகனும்
வந்தாரே இப்பொழுது மச்சினிபாள்கோவிலுக்கு
என்னத்தைநாம்கொடுத்து இந்திரரைக்காண்கிறது
பூவாலேபச்சைவடம் புலந்திரரைக்காண்கிறது
கொண்டுவந்துபோர்த்தினர் கொற்றவர்கள்புத்திரற்கு
பூமரத்தைப்பார்த்து புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
காவலர்கள்பஞ்சவர்கள் காடுறைந்துபோயிருக்க
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்துப்போயிருக்க
ஆர்முடிக்கப்பூர்த்தீர்கள் அழகியபூமரமே
தாயாதிதான்முடிக்க சார்பாகபூர்த்தீரோ
மாற்றான்முடிக்கவோ வந்துமலர்சொரிந்தீர்
புமரங்கள்கூறும் புலந்திரனைத்தான்பார்த்து
ஐயாவேவீர்கேளீர் அடியேன்விண்ணப்பமதை
மாலைமுடிபாண்டவர் வனவாசம்போனவன்றே
காவலர்கள்பாண்டவர்கள் காடுறைந்தநாள்முதலாய்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்வனம்போனவன்றே
வண்டார்குழலாள் மயிர்விரித்துப்போனவன்றே
நல்லமழையுமில்லை நாட்டில்விளைவுமில்லை
செந்நெல்விளைவுமில்லை தேசஞ்செழிப்புமில்லை
புவுகள்மலர்ந்து புமரங்கள்பூவாது
ஆவுங்கறவாது அரும்பாவிபட்டணத்தில்
வெள்ளியுந்தெற்கடைந்து வேந்தனும்போய்மறைந்து
கன்னியுநால்மறுத்து கடலுந்திசைமாறி
பாழாயிருக்குதையா பட்டணங்களத்தனையும்
வேந்தர்பெருமாளே மலராகாமிருந்தோம்
மாலைமுடியானே வருகிறதுநாமறிந்து
இப்போதிலேதுளிர்த்து இந்நேரம்பூர்த்தோம்
வருகிறநாளறிந்து மலர்சொரிந்தோமன்னவரே
வருவதற்குமுன்னமே மன்னவரேபோவோமோ
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
ஒட்டினர்பன்னிரண்டு உத்தமர்கள்பஞ்சவரை
மாலைமுடிபாண்டவர் வருநாளுந்தானாச்சு
ஆளுவார்பாண்டவர்கள் மாளுவார்நூற்றொருவர்
நம்முடதேநாடுகளும் நமக்குத்தான்ராச்சியமும்
ஏதுக்குமஞ்சாதே யிருமென்றார்மன்னவரும்
அப்போதுபுமரங்கள் அழகிமெத்தைதான்போல
புட்பமெத்தைசோடித்து புலந்திரற்குதான்கொடுக்க

தருமாபுரத்தில் அதிசயங்காண்கிறது.

அப்பால்திரும்பி ஆணழகன்வருகையிலே
அக்காட்டில்வீற்றிருக்கும் அன்னமுந்தாராவும்

மானுங்கலையுமே மயிலுங்குயிலினமும்
சித்தானைக்கன்றுகளும் சிறுத்தைபுலிக்குட்டிகளும்
காட்டானைக்கன்றுகளும் கரடிபுலிசிங்கங்களும்
பாடிப்பறந்தாலும் பஞ்சவர்னக்கிளிகளும்
ஐந்துதலைநாகமது ஐவர்திருமகற்கு
மாணிக்கமின்னவே மணிவிளக்காய்கொண்டுவந்து
முத்துமுடிமன்னன் முன்கையிலேறுதுகாண்
மகாமிருகமத்தனையும் வந்தெதிரேகண்டது
வந்தெதிர்கண்டதை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
போராஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
என்னமாயிருக்கிறீர்கள் யித்தனைநாளிவ்விடத்தில்
பாண்டவர்கள்போனபின்பு பாலமிர்தம்போதாதோ
தாயாதிவாசலிலே சத்துருவின்வாசலிலே
பகையாளிவாசலிலே பாலமிர்தமுண்டீர்களோ
என்றுமிவருரைக்க யிப்பொழுமிருகமெல்லாம்
மகாமிருகங்கள்கூறும் மன்னன்முகம்நோக்கி
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வனவாசம்போனவன்றே
வண்டார்குழலாள் மயிர்விரித்தநாள்முதலாய்
மன்னவர்கள்ராஜாக்கள் வனம்போனநாள்முதலாய்
நாங்கள்-ஒக்கக்குடியிருப்போம் உத்தமரேயெல்லோரும்
கொக்குமலையிலே குடகுமலைகாட்டிலேயும்
அங்கங்கேசேர யமர்ந்திருந்தோமெல்லோரும்
மாலைமுடியாரேநீர் வருகிறசெய்திகண்டு
காணவிருப்பமுடன் காவலரேவந்தோங்காண்
போராஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
அவன்-ஓட்டியபன்னிரண்டில் ஒன்பதுந்தானூர்சு
மூன்றுவருஷமின்ன முடிமன்னராளுவதும்
அப்பாலேவீமன் அவர்கள்திருமுடியை
தெண்டிக்கிறைகொப்பார் திரியோதிரன்படையை
நம்மதேதநாடுகளும் நமக்குத்தான்ராச்சியமும்
அஞ்சாதிருங்களென்று அப்புறந்தானடந்தார்

பாண்டவர்களரண்மனை காண்கிறது.

ஐவராசாண்ட அரண்மனையைக்கிட்டினனே
கொற்றவர்கள்தங்களது கொலுக்கூடங்காட்டினனே
பாண்டவர்கள்வீற்றிருக்கும் பாரமணிமண்டபத்தே
பொற்றூணுங்கற்றூணும் பேரிகையுத்தரமும்
உத்தரமுஞ்சித்திரமும் ஒக்கநிழற்காட்ட
இட்டிருக்குமாதினமும் எறிமணிசிங்காதனமும்
போட்டிருக்குமந்த பொன்னூலாதினமும்

தருமராதுஆதினமும் சகலகலேஆதினமும்
வீமராதுஆதினமும் விசையனுராதினமும்
நகுலராதுஆதினமும் சகாதேவராதினமும்
மன்னவர்களாதினத்தில் மாற்றானைக்கண்டானே
தருமராதுஆதினத்தில் சண்டாளனுள்கிறானே
பாண்டவர்கள்தன்னுடனே பகுந்தரசாளாமல்
பாதிஅரசுஅவர் பங்கிட்டுஆளாமல்
எதனுலேகாடுறைந்தார் யென்னுடையஐயன்மார்
தருமத்தையெண்ணியவர் தரணியிழந்தார்கள்
புண்ணியத்தையெண்ணியவர் பூமியிழந்தார்கள்
அரண்மனையைப்பார்த்து அழகியகண்முத்துதிர்த்தான்

துரௌபதையரண்மனை காண்கிறது.

தோராவடிவழகி துரௌபதையாள்வாசலிலே
கையலதுவாசலிலே தங்கப்பொன்னுற்சமைத்து
நாணற்கொடிமுறுக்கி நற்கொடியாள்முத்தழுத்தி
பானுஞ்சுடரும் பசும்பொன்னுலேயடித்து
மாணிக்கத்தாலும் வைடூரியத்தாலும்
ஆணிப்பொன்னுலே அழுத்தியசிரவ்வாசல்
ஆச்சிதலேவாசல்கண்டு ஆணழகன்வயரெறிந்து
மாளிகையுமிங்கிருக்க மண்டபமுமிங்கிருக்க
ஆண்டமனைகளும் அரண்மனையுமிங்கிருக்க
எழுநூறுதாதியர்கள் இணைகவரிதான்வீச
மூந்நூறுதாதியர்கள் முறைசெய்துவந்துநிற்க
ஏறியிருக்குமந்த யிட்டசிங்காதனமும்
ஆச்சிமாரெல்லவரும் அடியாளேபாளவந்தீர்
பறுகல்உறுத்தவே பறுமணல்கள்தானுதிர
காடுதலேயிழுக்க கன்னிதுயில்முள்ளிழுக்க
கானலிலும்வெய்யலிலுங் கதறியவர்திரிய
எக்காட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறாளென்தாயார்
ஆச்சிதலேவாசல்கண்டு அழகியகண்முத்துதிர்ந்தான்
இந்திருமப்போது எங்கியழும்போது
கொண்டுபறந்ததப்போ குலவீரன்றன்புறவி

புலந்திரன் அத்திபுரங்காண்கிறது.

ஆகாயமார்க்கத்திலே அப்புறவிதான்பறக்க
அத்திபுரங்கண்டாரே ஐவர்திருமகனுர்
அந்தவளநாட்டை அடுத்ததுஅப்புறவி
அம்பலமோவென்றுலேஐந்நூறுகாதவழி
இடம்பெரியவாசலது யெழுநூறுகாதவழி
தூணுக்குத்தூணுமங்கே தொண்ணூறுகாதவழி
ஆயிரங்காதவழி அகலமுள்ளஅம்பலத்தில்
நானூற்றுக்காதமது நலம்பெரியஅம்பலத்தில்

முந்நூற்றுக்காதமது முத்தணிந்தஅம்பலத்தில்
பொற்றூணும்பற்றூணும் பேரிகைஉத்தரமும்
குளிர்ந்தசந்தனத்தூணுங் குங்குமநற்றூணும்
நாலுக்குத்தூணு தானைமலையாய்ச்சேர்த்து
மெத்தையலங்கரித்து மேற்கட்டுதான்கட்டி
சுத்தியலங்கரித்து தோரணங்கள்தான்கட்டி
கண்ணாடிசல்லிகட்டி காவலன்றன்னம்பலத்தில்
சந்திழைத்தமண்டபமுந் தங்கமுத்துமாலைகளும்
எங்கெங்குஞ்சோதிவிட எழில்முத்துமாலைகளும்
வந்துமின்காட்டும் மாணிக்கமாலைகளும்
வைடூரதாமரையும் வந்துநிழல்காட்ட
முத்துமரகதமும் முழுபன்னீர்ச்சிலைகளும்
தங்கத்தாற்பொம்மைகளுந் செங்கழுநீர்மாலைகளும்
செம்பொன்னூற்சிலைகளுமே செம்பவளத்தூணுகளும்
எங்கெங்குஞ்சோதிவிட இராசாவினம்பலத்தில்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் செம்பவளமாலைகளும்
வந்துபரிமளங்கள் வாசனைகள்தான்வீச
வாழைகமுகுகளும் வர்ணபலாச்சோலைகளும்
மிசரவேலைநாட்டியே மிகப்பெரியஅம்பலத்தில்
நின்றவிடந்தோறும் நிலைதோறுஞ்சப்பிரமஞ்சம்
பார்த்தவிடந்தோறும் பந்தங்கள்சேர்விளக்கும்
வாடைவிளக்குகளுங் கைவிளக்குத்தேர்விளக்கும்
மணிவிளக்குகளும் எண்ணூறுதேர்விளக்கும்
அரும்முடியார்க்குச் சப்பிரகல்விளக்கும்
பந்தங்கள்சேர்வையும் பகல்வத்திபிடிபாணம்
பூர்வணமத்தாப்பும் பொறிபாணந்தான்முழங்க
எத்திசையுந்தான்முழங்க யிட்டிருக்குமம்பலத்தில்
வீற்றிருக்குமந்த எழுமணிசிங்காதனமும்
வீற்றிருக்குமன்னர் மகாசேனைதன்னுடனே
முந்நூறுகோடி முடிமன்னராங்கிருக்க
பட்டிபிடிமன்னர்கள் யிளவரையராங்கிருக்க
பாங்குபிடிக்கிறதோர் படைமன்னராங்கிருக்க
கத்திபிடிக்குமன்னர் காவலர்களங்கிருக்க
கோடிலட்சங்கோடி கொற்றவர்களங்கிருக்க
சட்டைகழட்டாத சாமந்தராங்கிருக்க
வேதபிராமணரும் வேதியருமங்கிருக்க
பாஞ்சாலமகாராசன் படைகளுமங்கிருக்க
காசிவளநாடாண்டார் கர்னனதுசேனைகளும்
கரும்பசையத்தேன்சொரியும் சோழன்பரிகலமும்
ஏடல்லோதாரனவன் யிடும்பன்பரிகலமும்
ஆரங்கவேதமோதும் அகஸ்தியனார்தந்தருளும்

மதுரைபரிகலமும் வளநாடிசேனைகளும்
ஏழுலகுராசாக்களெங்கும்நிறைந்திருப்பார்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையணங்கிருந்தான்
தருமமுடியழகன் சகலருமங்கிருந்தார்
முந்நூறுதாதியர்கள் முத்தினன்கவுரியிட
ஐந்நூறுதாதியர்கள் அஷ்டகவுரியிட
எழுநூறுதாதியர்களிணைகவுரிதான்வீச
பச்சோலைப்பெண்கள் பரிந்துகவிபாட
மேளவகைகளும் விருதுபலமுழங்க
கவியோர்கவிபாட கட்டியங்களார்ப்பரிக்க
புலவரிருபுறமும் பூவருஷமாய்ச்சொரிய
கீதமேந்தும்ரம்பை கின்னரிகள்வாசிக்க
வீணைகள்கின்னரிகள் வேணபடிவாசிக்க
கர்னன்றிருமருங்கில் கட்டியபூச்சரங்கள்
திரியோதிரன்மருங்கில் சென்றுநிழலாட
திரியோதிரன்பந்தலில் சிறப்பாகபூச்சரங்கள்
கர்னன்றிருமருங்கில் கண்டுசுழலமிட
அவர்குழலில்மாலை இவர்குழலில்தாளுட
இவர்குழலில்மாலை அவர்குழலில்தாளுட
ஏறியிருந்தார்கள் இருவருஞ்சிங்காதனத்தை
கண்டான்புலந்திரனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
பாண்டவர்தன்னுடனே பகுந்துஅரசாளாமல்
பாதிஅரசுஅவர் பங்கிட்டுஆளாமல்
எதினாலேகாடுறைந்தார் என்னுடையஐயன்மார்
இக்கோடிராசமன்னர் இருக்கயிடமிருக்க
ஐவரந்தபாண்டவர்கள் அவர்க்கிடமில்லையென்று
அந்நேரங்காட்டே அடித்தோட்டிவிட்டானே
நிற்குமோயிவ்வாழ்வு நிலைக்குமோயிவ்வரசு
இப்பெரியஅம்பலத்தில் இருந்தராசர்தாங்கள்முன்னே
கட்டழகியென்தாயார் கால்நடையாய்வந்தாளோ
பார்த்துமிருந்தாரோ பாண்டவர்களைவருந்தான்
கண்டுமிருந்தாரோ காளையவரைவருந்தான்
தக்கப்புகழுடைய தருமராது ஆயுதமும்
ஏழானைபலமுடைய இயல்வீமராயுதமும்
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனர்கையம்புவில்லும்
நாமக்கொடியுடைய நகுலராது ஆயுதமும்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவர்கைவாளும்
ஏதுக்கென்றிருந்தது யெங்களையராயுதமும்
தன்றேவிக்கில்லாத தைரியங்களேதுக்கு
வெற்றிமதயானை வீயர்பொறுக்காரே
அர்ச்சுனராசதுரை யார்சொல்லுங்கேளாரே

ஆர்சொல்லுங்கேளாரே ஐயர்யார்சொல்வருந்தான்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்சொற்கேட்பாரோ
அன்றுநான்சற்றே அறிந்திருந்தேனுயாகில்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்சொற்கேளேனே
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
வெட்டிபெலியிடுவேன் வீரமாகாளியற்கு
பட்டந்தரித்து பாருலகையாளவைப்பேன்
காவலர்களைவருடன் கைகூட்டிசேவிப்பேன்
இது-பத்தினியாள்நின்று பரதவிக்க அம்பலமோ
உத்தமியாள்நின்றுதுகில் உரிகொடுத்தவம்பலயோ
பாவைமனமுருகப் பருந்தாட்ட மாட்டிவைத்தான்
அம்பலத்தைபார்த்து ஆனமுகன்வயமெரிக்க
கட்டழகன்கோமானும் கண்ணிறையமுத்துதிர்த்தான்
இந்திரனுமங்கே ஏங்கியழும்போது

புலந்திரன் கலந்தாரிகோட்டையைக்காண்கிறது

மேலாய்ப்பறந்தது வேந்தனது தன்புரவி
சாரிமையபான்மாது கலந்தாரிகோட்டைகளாம்
கற்கோட்டைமுத்திரையுஞ் சர்னைதுகாவல்களும்
அழமணல்பறித்து ஆகாயக்கோட்டைகட்டி
சுற்றிமதிலெழுப்பி சூரியனைக்காணமல்
அஷ்டமதிலெழுப்பி அந்தரனைக்காணமல்
வாசற்படியெட்டும் வைத்திருக்குங்காவல்களும்
கிழித்தகண்சிமிட்டாத மெய்யர்க்குகாவல்களாம்
தாமக்குழலாட்கு தல்லபாரியோடிவந்து
காகசுரமேத நற்கவரிகொம்பூத
கூடமுழங்கவே குலவீரர்கற்றூழ
கொக்கரித்துசொற்றிசையுங் கூத்தாடிபாடிவர
ஆர்ப்பரித்தஓடிவந்தார் அன்னநடையாட்கு
கண்டார்புலந்திரனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
இது-மாமன்மார்காவல்களோ வைத்தவரிசைகளோ
அம்மன்மார்காவல்களோ அத்தைவரிசைகளோ
என்றுநகைநகைத்து இந்திரரும்பார்த்திருந்தார்

சொக்கர் பிராமணர்போல்வந்து தருமருக்குச்சொல்வது.

மாலைமுடியானும் வருவதற்குமுன்பாக
சோலைமலருடைய சொக்கருமப்பொழுது
பஞ்சாங்கவேதியன்போல் பரமன்வடிவெடுத்து
மன்னர்கருணர்முன்பு மறையவர்போலேவந்து
ஆள்வருத்தாய்காணுது அதிகருணவீரியரே
பத்திரமென்றுசொல்லி பரமனும்போய்மறைந்தார்
சொல்லியேபோய்மறைந்தார் சொக்கருமப்பொழுது

கர்ணர் கலந்தாரிகோட்டைவருகிறது.

அங்கதேசநாடாளும் அதிகர்ணவீரியரும்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகோட்டைவந்தார்
எண்ணவொண்ணுமகாசேனை எண்பத்தெண்ணாயிரம்பேர்
உருவினஆயுதத்தை உரையிலேபோடாமல்
விழித்தகண்சிமிட்டாமல் மெல்லியளைபார்த்திருந்தார்
தருமமுடியானுந் தலைவாசல்வந்துநின்று
அத்தண்டகாவலரை அதிகர்ணர்தான்பார்த்து
அந்திப்பொழுதிலே ஐயர்வந்துசொன்னரே
ஆள்வருத்துஎன்று ஐயர்வந்துசொன்னரே
காவலர்கள்வீரியரே கண்ணுண்டாப்பார்த்திருங்கள்
திட்டங்கள்சொல்லியே திரும்புந்தமேவளாயிலே

கர்னன் கலந்தாரிக்கு நடனசேர்வைவைத்தது.

சுந்தரப்பூமுடியாள் தூக்கம்வருகுதென்று
கேளிக்கைவேண்டுமென்றாள் கிளிமொழியாள்நாயகமும்
அப்படியேநல்லதென்று அங்குராயசிர்கருணர்
நட்டுமட்டுநாடகங்கள் நலமுடனேயனுப்பிவைத்தார்
சதுர்தீர்ந்தகொலுவதனில் தானமர்ந்தார்கொலுவதனில்
அப்போதுமாதருக்கு ஆடலும்பாடல்களும்
பதினெட்டுமேளம் பண்பர்கத்தான்முழங்க
சிற்றிடையாள்மாதர்கள் சிலம்புகலகலென்ன
ஆடலுங்கூற்றும் அரம்பையர்நாடகமும்
நாடகமுங்கூற்றும் நடுநடுவேசிந்துகளும்
ஆடாதகூத்துகளும் ஆடினாருயிரம்பேர்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கிளிபவளவாயாளும்

புலந்திரன் ஆகாயத்தில் அதிசயப்படுகிறது.

ஆடல்பாடல்சத்த மாகாயந்தான்கேட்க
பெண்கள்குரலோசை புலந்திரற்குகேள்விபட
கோட்டையில்கேட்கிறது கொம்பனையாளிருப்பிடமோ
தேவடியாள்சந்தடியோ தேன்மொழியாள்வாசலிலே
காதுற்றுக்கேட்டிருந்தார் கனத்தபுரவியின்மேல்

கலந்தாரிககுச்சொக்கர் சொற்பனஞ் சாதித்தது.

மாலைமுடியானும் வருவதற்குமுன்பாக
சோலைமலருடைய சொக்கருமேதுசொல்வார்
பஞ்சாங்கவேதியன்போல் பத்தினியாள்பக்கம்வந்து
மாதுநித்திரைசெய்கையிலே மறையவர்போலேவந்து
சொற்பனஞ்சாதித்தார் துன்னுங்கருங்குழற்கு
மங்கைபரேயுன்னுடைய மணவாளன்வந்தான்காண்
வந்தான்காணென்றுசொல்லி மாயமாய்ப்போய்மறைந்தார்
வாசற்படிதனிலே மன்னன்நிற்கக்கண்டாளே

எதிட்டுப்பார்த்ததுபோல் இந்திரனார்சீர்வடிவை
அலர்தாமரைநிறமும் யார்பவளச்செவ்வாயும்
மார்பில்பதக்கமும் வச்சிரமணித்தாழ்வடமும்
காதில்மணியுருதும் கட்டழகன்ஒப்பனையும்
உத்தமர்கள்புத்திரன்றன் உறுமாலைகட்டழகும்
ஒருவர்க்கொருவர் உவந்துமிகப்பேசினதும்
உத்தாரமுறவுகளும் உறன்முறைகட்டளையும்
மதுரையடையாளம் மாதுகையில்கொடுத்ததுவும்
மாணிக்கமெத்தையிலே மன்னவருஞ்சென்றேறி
வெற்றிலைதின்று விருப்பிவிளையாடினதும்
தக்கோலந்தின்று நழுவிவிளையாடினதும்
மாதுவிடையில்லாமல் மன்னவனோடிருந்து
போனார்போற்கண்டு பொற்கொடியும்கண்விழித்தாள்
சொற்பனங்கண்டதல்லால் சுந்திரனைக்கண்டதில்லை
என்சென்மமொழிபட்டும் இறைவிருக்கநீதியுண்டோ
வன்னைச்சிறையிருக்க வைத்தீர்மகாதேவா
இச்சிறைகாக்கவென்னை ஏல்வாரேவைத்திரோ
மைத்துனரைத்தானினைந்து மாதுமனந்தானுருகி
அக்காலஞ்சென்றுமே இந்திரனைநான்காண
கண்டகனவெல்லாம் காரிகைமார்தன்னுடனே
தோழிமார்தன்னுடனே சொல்லிறேபோயாமல்
மக்தாருமிங்கிலேவே எல்பார்கணோந்திழைமார்
தாமக்குழலாளுந் தன்மனதில்தானடக்கி
வெல்பொருதுங்கண்ணாளும் விசாரத்துடன்படுத்தாள்

கலந்தாசிரியார் காவலுறக்கத்தால்
மேலிருமண்டபம்போய்ப்படுத்தது

ஆரணங்குதோழிமார் ஆறுயிரம்பேரும்
அம்மானைப்பாடி மாலிடறலாடி.
படுகைபன்னிகொண்டார் உண்டானதாதிபர்கள்
பாதியிரவும் பதினைந்துநாழிகைமேல்
வாரிவெழுந்திருந்து மங்கையர்களெல்லோரும்
ஒடுக்கத்திலே உள்ளபெல்லாம்வியர்வைவிட்டு
அந்தவிடம்விட்டு அப்பாலேமண்டபத்தில்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் தேன்மொழிமார்போய்ப்படுத்தார்
மண்டபகூடத்தில் மங்கையவள்போய்ப்படுக்க
ஒண்டித்தனியாக ஒளிபிறந்தகண்ணாளும்
கட்டார்கருங்குழலும் கலந்தாரிநாயகியும்
வேல்பொருதுங்கண்ணாள் விசனமாய்ப்பள்ளிகொண்டாள்

புலந்திரன் கோட்டைக்குள்வருகின்றது.

அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனும்
ஆகாயமார்க்கத்திலே ஐவர்மகன்புறவி

மேலாய்ப்பறந்தது வேந்தனது தன்புறவி
யாருமறியாமல் அங்கொருவர் காணாமல்
ஆறுசுற்றுக்கோட்டைக்குள்ளே அங்கொருவர் காணாமல்
தாதியர்கள் அண்டையிலே தாவியிறங்கிறது
எறிட்டுப்பார்த்திருந்தா ரிந்திரருமப்போது
ஒக்கபணிபூண்டு ஒருநிறமாய்ப்பட்டுடுத்தி
கூடப்பணிபூண்டு கொம்பனைமார்பட்டுடுத்தி
தேன்மொழிமாரெல்லோருஞ் சேரப்படுத்திருந்தார்
அதுகண்டு புலந்திரரும் ஐவர்மனதிலெண்ணி
ஆறாயிரம்பேரில் ஆரென்றுநான்காண்பேன்
ஆரென்றுசற்றேநா னாராய்ந்துபார்ப்பேனோ
பூவணைமெத்தைகளில் பொற்கொடிமார்படுத்திருக்க
ஆராமுலையாளை யாரென்றுநான்காண்பேன்
ஏதுக்குஇங்கேவந்தேன் என்தாயார்கட்டளையால்
மண்ணூழிகாலமெல்லாம் வையகத்தையாண்டாலும்
பெண்புத்தியிப்போ பிடரியிலேயென்பார்கள்
ஏதுக்கும்நம்மையிங்கே இசைந்துவரவிட்டாளே
நின்றுபுலந்திரரும் நெடுமூச்சுதானெறிந்து
கட்டழகிநாயகியை கண்டதில்லையென்றாலும்
காணாமல்நாமும் கனமதுரைபோனாக்கால்
வாளால்துணிப்பாளே மைந்தனென்றும்பாராளே
வேந்தர்பெருமானும் விசாரமிடும்போது

புலந்திரனை புறவியிறக்கிவிட்டது.

அப்போது தன்புறவி அந்தவிடம்விட்டு
மாதுயிருக்குமந்த வாசற்படிமுன்னாலே
கொண்டுவந்துவிட்டது கொற்றவனார் தன்புறவி
தாழயிரக்கியே தருமர்திருமகனை
மேல்பறந்துநின்றது வேந்தனவன்புறவி

புலந்திரன் கதவைத்திறந்தது.

தாள்பூட்டிருந்தவொரு தையலதுபொற்கதவு
மந்திரவாள்தானெடுத்து வைத்தார்மணிக்கதவில்
தானாய்த்திறந்தது தையலதுபொற்கதவு
மெள்ளநுழைந்தாராம் மெல்லியபடுக்கையிலே

புலந்திரன் பெண்சாதியைக்கண்டது.

வாசற்படிதனிலே வந்துநின்றுமன்னவனும்
வாள்மேலேகையைவைத்து மன்னவரும்பார்த்தாராம்
எறிட்டுப்பார்த்தார் இந்திரரும்தேவியரை

வளர்ந்தெழுந்தார்பும மாதுயிருஸ்தனமும்
திரண்டெழுந்தபூமுலைமேல் செந்தாமரையழகும்
கண்புருவமிரண்டுங் கருங்குருவிவாலதுபோல்
மூக்குத்திருவழகும் மூன்றாம்பிறையதுபோல்
நாக்குத்திருவழகும் நான்காம்பிறையதுபோல்
பல்வரிசை ஆணிமுத்தும் பார்க்கமுடியாது
தாடையிருபுறமும் தங்கபலகையைப்போல்
இருதாடையின்றன்னழகும் இளவாழைத்தண்டதுபோல்
அழகுதிருமார்பின் ஆபரணஞ்சோதியின்னா
பாருமல்பூண்டதொரு மாணிக்கத்தில் நிலங்க
கண்டுபுலந்திரனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
இப்படிக்குமீறி எத்திசையும்வளர்ந்திருக்க
வைத்தேனவன்சிறையில் மாபாவியனவே
பள்ளியறைசோடிப்பை பார்த்தார்பலகாலும்
வண்டார்குழலாளும் வாழப்பெற்றிருக்க
மாதுக்குமாமன்மார் வைத்தவரிசைகளோ
எடுப்பித்தாள்பார்த்தா ரிந்திரமெத்திசையும்
மெத்தையலங்கரித்து மேற்கட்டுதான்கட்டி
சுற்றியலங்கரித்து தோரணந்தான்கட்டி
கண்ணாடிசல்லிகட்டி காக்கவலங்கரித்து
நான்குபுறமும் நவரத்தினக்கால்நிறுத்தி
சங்கிமைத்தசப்பிரமுஞ் சாதிலிங்கமாலைகளும்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபமுஞ் சோரவலங்கரித்து
மல்லிகைமுல்லையுடன் வாய்த்தசிறுசெண்பகமும்
வெட்டிவேர்மருக்கொழுந்து இணைமல்லிபூச்சரமும்
தூணுக்குத்தூணு துணைமாலையாக்கிவைத்து
வந்துபரிமளங்கள் வாசனைகள்தான்வீச
முத்தாலேதோரணங்கள் முறைமுறையாய்க்கட்டிருந்த
பந்தலிலேநல்ல பவளக்கால்நாணிருக்க
சித்திரஞ்சேர்பூம்பட்டை சிறுகமடித்திட்டு
சாருமணைபோட்டு கழுவணையுந்தான்போட்டு
ஊஞ்சப்பூச்சொரிந்து ஓடமலர்சென்றுட்டு
காம்பரிந்தவைங்கலப்பூ காரிமைக்குத்தான்சொரிந்து
மெல்லியப்பூம்பட்டு மேலேமணைபோட்டு
சந்தனமுஞ்சாந்தும் தையலர்க்குத்தானமிட்டு
புனுகுடனேகஸ்தூரி போதவேதான்வைத்து

மடித்தயிலேச்சுருளும் வண்ணப்பலாக்காயும்
செம்பொன்றளிகை திருவணைக்குவைத்திருக்க
தங்கப்பதக்கம்வைத்து சந்தனக்கிண்ணம்வைத்து
கெண்டியிலேதண்ணீருங் கிளிமொழிக்குவைத்திருக்கும்
கற்பூரமுத்துக் காராவிநெய்வார்த்து
குத்துவிளக்குக் கொழுந்துபடத்தானேற்றி
இருபுறமுங்குத்துவிளக் கெரியவேயேந்திழைக்கு
பொம்மைபதுமைகளும் பொற்கொடியைசூழ்ந்திருக்க
அன்னநடையாட்கு அரும்பதுமைதானிருக்க
வெண்சாமரைவீச மெல்லியற்குபொம்மையெல்லாம்
கட்டழகிநாயகிக்கு கைவிளக்குகொண்டுநிற்க
ஆரமுலையாட்கு ஆலாத்திகொண்டுநிற்க
செம்பிலேதண்ணீர்கள் சிலபொம்மைகொண்டுநிற்க
பொம்மைபதுமைகளை புலந்திரருந்தான்பார்த்து
வரும்போதுசொன்னாளே வையைவளநாட்டியரும்
ஆராய்ந்துமெத்தையை அன்புடனேதான்பார்த்து
பார்த்திருந்தோமென்றுசொல்லி பதறியெழுந்திருந்து
வாளுருவிகைபிடித்து மன்னர்பெருமானும்
மாணிக்கமெத்தையை மன்னவனுஞ்சுற்றிவந்தான்
பொம்மையைக்கண்டானே பின்பொருபெண்ணறியான்
நீங்களோவென்றுசொல்லி நிற்றிலங்குபூமுடியான்
தானுஞ்சிரித்துமே தனஞ்செயன்கிட்டிவந்தார்
ஏரிட்டுப்பார்த்தாரே இந்திரருந்தேவியரை
கொண்டைமுடியழகும் கொம்பனையாள்சிரழகும்
பொருந்துமயிரழகும் பொன்பிறைச்சுட்டிகளும்
கட்டழகிநெற்றியிலே கஸ்தூரிபொட்டழகும்
இட்டதிருநீறு இருகாதில்குழைபழகும்
மாணிக்கமின்னவே வைடூரியங்கள்மின்ன
ஆணிப்பொன்னிழைக்க அன்னத்திருகொப்புகளும்
மாணிக்கவாளு மயிரின்கீழ்சோதிமின்ன
உஞ்சலிட்டகாதுக்கு ஒற்றப்பணிதிகளும்
காரைக்கழுததழகும் கட்டிவடந்தன்னழகும்
பாரியரெட்டை பவழததுதாழ்வடமும்
முன்கைமுகாரிகளும் முழுகடகமோதிரமும்
சந்திரகடகமுந் தாயிதநிசோதிமின்ன
அஸ்தகடகமும் அழகானமோதிரமும்
பாடகதகோடும் பணிசிலம்புசோதிமின்ன

காலாழிபீலிகளும் கட்டழகிசேர்வடிவும்
காலைத்தொடங்கியே கரியகுழல்வரைக்கும்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாரே இந்திரரும்தேவியரை
ஈஸ்வரனார்தேவியவள் ஈஸ்வரியுமீடலவே
மாயவனார்தேவியவள் மாதுமெதிரலவே
இந்திரனார்தேவியவள் இந்திராணியிடலவே
தாமக்குழலாளை தட்டியெழுப்பினால்
கூவியெழுந்திருப்பாள் கொம்பனைக்கென்னசொல்வேன்
ஓடிவருவாரே உண்டானகாவலர்கள்
வேந்தன்புலந்திரனார் விசாரமிட்டுகின்றாரே

பெண்ணைப் புலந்திரன் எழுப்புதல்.

எப்படியெழுப்பலாம் ஏந்திழையையிப்போது
சந்தனத்தைதவார் தையலர்மேல்விட்டெறிந்தான்
சில்லென்றுரைக்க தென்மொழியாளப்போது
பல்லியெச்சமிட்டதென்று படுத்தாளேதான்திரும்பி
அப்புறத்துக்கிப்புறமாய் அவள்திரும்பிதான்படுத்தாள்
அன்னநடைமாது அசையாமல்பள்ளிகொண்டாள்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரருந்தான்பார்த்து
கண்டாரேயிந்த கட்டழகிநித்திரையை
காமனுலாச்சுது நாயகியாள்நித்திரைக்கு
இன்னொருவரானால் இப்படியோநித்திரைகள்
நித்திரைசத்துருவு என்பதெல்லாங்கண்டோமே
சித்திராதேவியெனும் நேரிழையைவேண்டினளே
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமியேயிங்குவந்தேன்
ஒருசாமமட்டாய் இருந்துவிளையாடி
வெடியமொருசாமத்துக்கு மேன்மையுடன்போகவேணும்
இரவும்பகலும் பிணிபிரியாயேந்திழையே
மாதினதுகட்டிலில்விட்டு மங்கையேநீபோய்வா
இன்றையராவிக்கு இடந்தான்வேண்டுமென்றான்
சித்திராதேவியிவள் நேரிழையாள்தான்பார்த்து
பூவணைவிட்டுமே பொற்கொடியுந்தானிறங்கி
மங்கையர்கள்பள்ளிகொள்ளு மண்டபத்துக்குட்புகுந்தாள்
சித்திராதேவியிவள் நேரிழையாள்போனபின்பு
போராஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியரும்
தேவிமுகம்பார்த்து செம்பொன்முடியானும்
தேவேந்திரபகவான் திருநீற்றைத்தூவினனே
மந்திரவாளாலே மன்னவனுந்தட்டினனே

கலந்தாரி புலந்திரனைக்கண்டது.

சற்றேதான்தட்டலுமே தாமக்குழலாளும்
பொட்டெனவேகண்விழித்து பொற்கொடியுந்தான்பார்த்து

உள்ளம்கடுகடுக்கி உடம்பெங்கும்கிடுகிடென்று
ஆரமுலையாட்டு அடித்தொடையுங்கால்கடுக்கி
பூவணையைவிட்டுமே பொற்கொடியாந்தானிறங்கி
மாணிக்கத்தூணருகே மயில்போலநின்றுமே
எதிரிட்டுப்பார்த்தாளே இந்திரனார்சீர்வடிவை
அங்குராபமென்பார்கள் அவரல்லகாணுமென்பாள்
அம்மான்மாரென்பார்கள் அவரல்லகாணுமென்பாள்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் காவலர்களானக்கால்
மாலைமுடியாரென் மாமன்மார்வந்தாரே
அங்கவர்காணுமவள் அல்லவென்றுதான்பார்த்து
முடிபணியும்பாண்டவர்கள் முதுகாயிருப்பார்கள்
ஏதோஇவரும் இளசாயிருக்கிறாரே
என்னைப்பிராயமதா இருபத்துநான்கிருக்குதே
வாலைப்பிராயமது வாதுபதினாறிருவருக்கும்
வந்தாரொருவராய் மாளிகைக்குள்ளாக
தாதிமாரில்லாமல் தனியேயிருந்தேனே
வந்தவரிங்கே வலியபிடிக்கவந்தால்
நாயகனார்தாமென்றால் நாக்கைப்பிடுங்கிக்கொள்வோம்
மானும்படியொழிய மன்னனிலிருப்பதில்லை
கற்கோட்டைமுத்திரியும் கன்னனிடமாமெல்லாம்
இத்தனையுந்தான்கடந்து இங்குவந்தான்யாரோதான்
வாசற்போயாவணையும் வதைசெய்துவந்தாரோ
மாலைமுடிபாலும் மதிலேறிவந்தாரோ
ஆருமறியாமல் அரண்மனையில்புகுந்தாரோ
எதிரிட்டுப்பார்த்தாளே யிந்திரனார்சீர்முகத்தை
வாசற்படியிலே மன்னவருந்தானிருந்தார்
வாள்மேலேகையை மன்னவரும்வைத்திருந்தார்
முத்துவருமாலை முடிமேலேகட்டியிருக்க
கட்டழகர்நெற்றியிலே கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
இட்டதிருநீறும் இருகாதுகன்னமதும்
பூவிட்டகச்சையின்மேல் பொற்சட்டையுஞ்சொருகி
சொருகியசட்டைத் துவளத்திருவரைக்கும்
சருவிகலாவை சரிபிடிக்கும்சமரும்
மார்ப்பிற்பதக்கமும் வச்சிரமணிதாழ்வடமும்
தாலிபதக்கமுஞ் சன்னவீரம்தாழ்வடமும்
ஆரப்பதக்கமும் அமுதசரப்பளியும்
செம்பொன்பதக்கமுஞ் சேர்ந்தசரப்பளியும்
முன்கைமுதாரியும் முழுக்காப்புமோதிரமும்
முத்திரைமோதிரமு முன்கைக்கடகங்களும்
கச்சைகட்டிமென்மருங்கும் கத்திசொருகியதும்

அலைதாமரைநிறமும் ஆரபவளச்செவ்வாயும்
காலைதொடங்கிக் கரியகுழலளவாய்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாள் இந்திரனார்தன்னழகை
சந்திரர்சூரியருந் தாமுமெதிரலவே
இந்திரனார்தாமு மிவருக்கெதிரலவே
ஈஸ்வரனார்தாமு மிவருக்கெதிரலவே
பெரும்பெரிய பெருமாளெதிரலவே
இவன்-வடிவமுமொப்பனையும் மாளவென்றுவந்தானே
திருவழகுமொப்பனையுஞ் சிதறவென்றுவந்தானே
நாம்-கூடினோமானக்கால் கோவென்றுசாவலாமோ
இவன்-மாறுவதுமுண்டாக மன்னவனையாரென்று
மாணிக்கத்தூண்மறைவில் மயில்போலேதானின்று
பூஞ்சிலம்புபாடகமும் போதவேசோர்ந்துவிட

கலந்தாள் புருஷனென்றறியாமல் வைகிறது.

கட்டழகிநாயகியுங் கைநீட்டிவார்த்தைசொல்வாள்
கூறுவாள்வாய்திறந்து கொஞ்சுங்கிளிபோல
அஞ்சாமல்வந்தவனே யார்காணுஞ்சொல்லுமென்றாள்
ஏழுகோட்டைமுத்திரையுங் கன்னனைத்துகாவல்களும்
இத்தனையுந்தான்கடந்து யிங்குவந்தகாரணமென்
வாசற்போயாவரையும் வதைசெய்துவந்தாயோ
மாலைமுடியானே என் மதிலேறிவந்தாயோ
உன்னழகோவென்றால் உலகையிடப்போகாது
என்னழகுமெங்கே எவ்விடத்தில்கண்டுவந்தாய்
முன்பின்பழக்கமது முகப்பழக்கந்தானுமுண்டோ
காலைகடைசந்தைகொள்ள கன்னியரைகண்டதுண்டோ
அந்திகடைசந்தைகொள்ள ஆனைமுகங்கண்டாயோ
பொய்கைகரைதேடி போய்முழுகக்கண்டாயோ
வைகைக்கரைதேடி போய்முழுகக்கண்டாயோ
வையைக்கரையிலே வசந்தமாடக்கண்டாயோ
வீதிபுறத்திலே வெளியேநிற்கக்கண்டாயோ
உப்பரிகையேலேறி உலாவுகையில்கண்டாயோ
எங்கேயென்னைக்கண்டா யிவ்விடத்தில்வந்துநின்றாய்
தாண்டிகுதித்தாயோ தங்கத்திருமதிலை
எகிறிக்குதித்தாயோ யெந்தன்திருமதிலை
எகிறிகுதித்தாலும் எழுகுவலைக்காவலுண்டு
காட்டானைக்காண்கிலையோ கண்டதுண்டஞ்செய்கிலையோ
பெண்ணாளாண்மனையில் பெண்புலிகள்காவலுண்டு
பெண்புலிகள்காண்கிலையோ பொருந்தபோட்டுக்கொல்லலையோ
மலைநாகங்காண்கிலையோ வாரிவிழுங்கலையோ
போங்காலெழுந்திருந்து பொன்மணிவாசல்விட்டு

கேளாதுபோலே கேட்டிருந்தார்புலந்திரரும்
மற்றுமிளங்கொடியாள் மயிலனையாளேதுசொல்வாள்
ஊமைச்செவிடோ உணர்வில்லாவீரியரோ
செவிட்டுபடுவானோ திறமையில்லா மன்னவரோ
காதுமக்குக்கேட்கிலையோ கன்னிநான்சொல்லுவது
என்னையங்கேகண்டாயோ என்னழகுசிந்திவிட
என்ன அழகென்று யித்தூரங்கண்டுவந்தாய்
சீதைபடையாத திருவழகுபடைத்தானோ
அகலிபடையாத ஆணழகுபடைத்தானோ
வாழாச்சிறையிருக்க பணிதேடிவந்ததென்ன
வந்தவரானாலும் வாய்திறந்துபேசாமல்
மவுனமாய்நீயிருந்தால் வாளுக்கிறையாயிடுவாய்
ஆர்பெற்றபாலகனோ அன்னிதமாய்மாளவந்தாய்
போடாநீயெழுந்திருந்து பொற்கதவைத்தாள்பூட்ட
எழுந்துநடமன்னவனே என்கதவைத்தாளணைய
அப்படியும்பேசாராம் அழகுள்ளஇந்திரனூர்
பேசாமல்தானிருக்கப் பெண்கொடியுங்கோபித்து
மன்னன்முகம்நோக்கி மடந்தையரும்கூறுகிறாள்
தாரார்புகழுடைய தருமர்மருமகள்நான்
வெற்றிமதயானை வீமர்மருமகள்நான்
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனர்மருமகள்நான்
யிரட்டையர்மருமகள்நான் திட்டமுடன்சொல்லுகிறேன்
ஆணாலேகெட்டவர்கள் ஆருமில்லைவையகத்தில்
பெண்களால்கெட்டகதை புண்ணியரேசொல்லுகிறேன்
ஸ்ரீராமர்தேவியவள் சீதையென்னும்பெண்ணரசை
தென்னிலங்கைராவணனுஞ் சிறையெடுத்தான்மாபாவி
இராவணனுஞ்சிறையெடுக்க இராமர்வெகுகோபமதாய்
இலங்கையைத்தானழித்து இராவணனைக்கொல்லலையோ
பெண்ணாலேமாண்டானே பேரானராவணனும்
என்னாலேநீமாள முன்னாள்தலைவிதியோ
என்னாலேநீமாண்டால் உன்னைப்பெற்றாளையாளோ
பெண்டிருந்தாள்வாடாளோ புத்திகெட்டமன்னவனே
போடாநீமன்னவனே புறப்பட்டுவழிதேடி
அவ்வார்த்தைசொல்லியும் அதற்குமிவர்பேசாராம
கல்விமனதுடையாள் காரியத்தைப்பார்ப்போமென்று
மனைவிமனமறிய மௌனமாய்த்தானிருந்தார்
கட்டழகிமாதுநல்லாள் கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
காவலைத்தாண்டிவந்த கட்டழகமன்னவனே
காவலர்கள்கண்டாலே கத்திக்கிறையிடுவார்
பொற்தருணாகண்டாலே போடுவார்புலியாக

திருவழகும்பாவனையுஞ் சிதறவென்றுவந்தாயோ
வேண்டுமென்றுசொல்லி விரும்பித்தவசுபண்ணி
மாதவத்தால்பெற்றெடுத்த மாதாவறியாளோ
உன்-ஆச்சியறியாமல் அரண்மனைக்குவந்தாயோ
ஆருமறியாமல் ஆணழகாவந்தாயோ
வந்தவரலாற்றை வாய்திறந்துசொல்வாய்நீ
எதுக்குஇங்குவந்து இறக்கிறாயுன்னுயிரை
குலமாதருக்காக குடியிழந்தார்மெத்தவுண்டு
தருமமுடியானே தருமமாய்ச்சொல்லுகிறேன்
தேவிக்காய்மாண்டவர்கள் தேசத்தில்கோடியுண்டு
உத்தமனேவீரியனே உன்னுயிரிழந்ததென்றால்
தேவியரைக்கொள்ளுவாய் சிறுவரைப்பெற்றிடுவாய்
குலமாதர்தாமொழிய விலைமாதராகாதோ
விலைமாதராகாரிதோ வேறொருத்திகிட்டாதோ
கொம்பேரிடையானே கோவிலிலேதேவடிமார்
அதிலொருத்தியாகாதோ அதிசயமுள்ளவனே
நாலாங்கலிந்திரனார் நாற்றெருவர்கண்டாலே
மாலைமுடியானே வதைசெய்துபோட்டிடுவார்
காவலாளட்டாருந் கர்ணனுன்னைக்கண்டாக்கால்
ஏடல்லொதாரனவன் இருபிளவாய்ப்போட்டிடுவான்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் காவலர்கள்கண்டாக்கால்
மாலைமுடியானே பெண்மாமன்மார்கண்டாக்கால்
வெற்றிமதயானை வீமரிருந்தாக்கால்
செம்பொன்றிருமுடியை தெண்டிக்கிறையிடுவார்
வயிரத்திருமுடியை வாளுக்கிரையிடுவார்
வெட்டிபிளந்திடுவார் வீமனறிந்தாலே
அதுவுந்தானல்லாமல் அரசாளுநாயகியாள்
அல்லிமலரிலே அவதரித்தபெண்பெருமாள்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிபெண்மாமியார்
ஆரவிளமுலையாள் அறிந்தாளேயாமாகில்
வாளாலேவெட்டிப் பிளந்திடுவாளென்மாமி
கூறுபங்குபோடுவாள் கொம்பனையாளென்மாமி
ஆரோயிவளென்று ஆகடியம்பேசாதே
வேறொருத்தியென்றுசொல்லி வீம்புகளைப்பேசாதே
மற்றொருத்தியென்றுசொல்லி வம்புகளைப்பேசாதே
எழுந்துநடவுமென்றாள் ஏந்திழையாளப்போது

புலந்திரன் பெண்சாதிசொல்லுக்கு அதிசயப்படுவது.

போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு
மனையாட்டிசொன்ன வார்த்தையதுகேட்டு
கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைநீட்டுப்பேச்சுகளும்
ஒக்கநின்றுபார்த்ததில்லை உத்தமிபாளென் தாயார்
தேவியதுவாய்பிறப்பை திரள்வீரன்தான்கேட்டு
அரைத்திருந்தசந்தணத்தை அள்ளியறைந்தாப்போல்
வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகியே கரைபுரண்டுவந்தாற்போல்
தேகங்குளிர்ந்தாரே இருதோளும்பூரித்து
பூரித்திருதோளும் பொன்னுபரணமெல்லாம்
இத்தனைவார்த்தைக்கும் ஏனென்றுங்கேளாமல்
மௌனமாய்த்தானிருந்தார் வாசற்படிதனிலே
பொற்கொடியாள்மாது பூவைகலந்தாரி
பேசாமல்தானிருந்த புண்ணியரைத்தான்பார்த்து
மாதுமையாள்வெறுத்து மன்னனைத் தூஷணித்து
கோபத்துடன்தானிருந்தாள் கொம்பனையாளப்போது

புலந்திரன் பெண்சாதியைப்பார்த்து சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியரும்
தேவியின்றன்முகத்தை திரும்பியவர்பார்த்து
அன்னநடையாளே அமிர்தப்பசுங்கிளியே
வாழும்பெருமைகளும் மாமன்மார்சேவகமும்
கர்னன்பெருமைகளும் காவலர்பேர்சேவகமும்
இத்தனையுஞ்சொல்லி எடுத்துரைத்தாய்பெண்மயிலே
மங்கிலியத்தோடே மயிலனையேநீயிருக்க
கொண்டார்பெருமை குடிப்பெருமைசொல்லலையே
ஆளன்பெருமை அரிவையரேசொல்லலையே
வண்டார்குழலாளே வாழாப்பெண்ணுயிருக்க
நீர்செய்தகுற்றங்கள் நேரிழையேதானுமுண்டே
சொல்லுஞ்சொல்லுமென்று செவிகொடுத்துகேட்டிருந்தார்
கோபம்பெருகிக் கொம்பனையாள்கண்சிவந்து
ஆரமுலையாளும் அளவற்றகோபமதாய்
மாணிக்கத்தூண்மறவை மயிலனையாள்தானும்விட்டு
என்னுடையவுறன்முறையும் எந்தன்முறைதத்துவமும்
கொள்வினையுமங்கே கொம்பனையுமாராய்ந்து
கூட்டுறவுகொண்டு கொற்றவனேவந்தாயோ
வந்தவழிபார்த்து மன்னவனேநடவுமென்றாள்

புலந்திரன் பெண்சாதியை வளப்பங்கேட்கிறது.

ஆரணங்குசொல்லுகையில் அதுகேட்டியிக்கிராரும்
அன்னமேகோயில் ஆர்கோட்டைசொல்லுமென்றார்
ஆரணங்கேயுன்னுடைய ஐயன்பேர்சொல்லுமென்றார்
மங்கையரேயுன்னுடைய மாமன்மார்பெயருமென்ன
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன்பெயருமென்ன
தாலிகட்டிக்கொண்ட தலைவனதுதன்பெயரும்
உன்னுடையபெயரும் வுரையுமென்றாரிந்திரரும்
பெயருரைப்பாயாமானால் போமேவெழுந்திருந்து
சொன்னபிறகுதா சுந்தரியேநான்போவேன
சொல்லாதபோனால் தோகையரேநான்போகேன்
சொல்லுஞ்சொல்லுமென்று செவிகொடுத்துகேட்டிருந்தார்
தின்றவளவிசாரமிட்டு நெடுமூச்சுதானெறிந்து
கண்டகனவை கயற்கண்ணாள் தானினைந்து
பேர்கேட்டுவேர்ப்பிக்க புண்ணியரேவந்தீரோ
ஆறுனாற்றுறையில்லை ஆனதொருமன்னவனே
என்றுயிர்முதலையான் எண்ணுதுமெனனுகிறாள்
மதுரைவளநாட்டாரும் வந்தாரோவென்றறியேன்
வாழ்பாண்டியமன்னர் வந்தாரோவென்றறியேன்
ஆனந்தமார்பர் அவரேயிவரானால்
மெத்தவுதாசினங்கள் வெங்கரைச்சொன்னேனே
இவ்வளவுமுட்கொடுத்து யிருந்துமிகக்கேட்டாரே
ஆச்சியுடனே அறிக்கைபிட்டுசொல்லுவாரே
அவரோயிவனோரோ யாதுமறிகிலேனே
என்னவிதுமாயமோ எதுந்தெரியவில்லை
பெயருரைத்தோமானால் போவாரெழுந்திருந்து
மாணிக்கத்தூண்மறைவை மங்கையருந்தானும்விட்டு
வேல்பொருதுக்கண்ணாள் வெளிப்புறம்வந்துநின்று
கைநீட்டிச்சொல்லுகிறாள் கட்டார்குறுங்குழலாள்
கட்டழகாவிக்குயமே கலந்தாரியரண்மனைதான்
எங்களையர்வேத்தாசன் என்றுயார்துற்சடையாள்
மாமன்மார் நூற்றொருவர் மன்னனனும்பூபதியாள்
அம்மான்மாற்நூற்றொருவர் அரசாளும்பூபதியாள்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமாள
பேரால்மிகுந்ததிரு பெருந்திருவாளன்மாமி
அருமையாயெனைவளர்க்கும் அம்மானைகிர்ணர்
பொற்கருணர்தேவி பொன்னுருவாளன்மாமி
என்பேர்கலந்தாரி யெழுந்துகடமன்னவனே
இந்திரனார்தேவிநான் யெழுந்துநடவுமென்றாள்
இந்தவகைப்பெயரும் யேதிறைபேசொன்னேயே

கொண்டவர்கள்பெயரோ கொடுத்தவர்கள் தன்பெயரோ
எவர்களதுபெயரோ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
கொடுத்தவர்பேர்சொன்னால் கொண்டவர்பேர்சொல்லுமென்றார்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அருங்கிளியுமேதுசொல்வாள்
சொல்லுகிறாள்மாது துலங்குநவமணிபோல்
தாரார்புகழுடைய தருமரைவர்பாண்டவர்கள்
வெற்றிமதயானை வீமன்மகாராசன்
ஆணழகுமன்னன் அருச்சுனன்ராசதுரை
நகுலசகாதேவரென்னும் நலம்புகழும்பாண்டவர்கள்
மாமன்மாரைந்துபேர் மாமியாரேழுபேர்
துரௌபதைசுபத்திரையும் தோகைபவளக்கொடி
நாககன்னிபோகவதி நறுநுதலாள்மின்னொளியும்
அல்லிமலர்தனிலே அவதரித்தபூவையரும்
எந்தனுக்குமாமிமார் யெழுந்துநடமன்னவனே

கலந்தாரியை புருஷன்பெயர் சொல்லுமென்றது.

கேட்டுப்புலந்திரனுங் கிருபையுடனேதுசொல்வார்
இப்போதெரிந்தது யேந்திழைபெண்ணணங்கே
மாலையிட்டயுன்புருஷன் மணவாளன்பேர்சொல்லுமென்றார்
தாலிகட்டிக்கொண்ட தலைவன்பேர்சொல்லுமென்றார்
மணவாளனென்றுசொல்ல மனதுமிகத்தளர்ந்து
துக்கித்துப்பெண்மயிலுஞ் சொல்லிநடுநடுங்கி
சொன்னால்தான்போவான் சுந்தரப்பூமுடியான்
என்றுயிளமுலையாள் யெடுத்துரைப்பாள்மன்னவர்க்கு

கலந்தாரி புருஷன்பெயர் சொன்னது.

கேளுங்காண்மன்னவரே கிளிமொழியாள்மணவாளன்
இந்திரனாரென்புருஷன் என்பேர்கலந்தாரி
இப்பவென்றால்தெரிந்ததோ யெழுந்துநடவுமென்றாள்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றார்
இந்திரனாரென்றுமே யிருவருண்டுராச்சியத்தில்
அண்டத்துயிந்திரனோ ஆகாயயிந்திரனோ
வேர்பிரித்துச்சொல்லுமென்றார் வேந்தபெருமானும்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேதுரைப்பாள்
ஆகாயயிந்திரனார் அவரிடதேவியென்றாள்
அர்ச்சுனனாரீன்றெடுத்த அழகுள்ளவிந்திரனார்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனார்
அவரிடதேவியென்று அறியவுரைத்தாளே
அத்திபுரமு மடங்கலுமென்னுதென்றாள்
அந்தவளநாடு மடங்கலுமென்னுதென்றாள்
தென்பாண்டிநாடாளுஞ் சேரவேயென்னுதென்றாள்
செம்பொன்படுந்துறையும் தீவுகளுமென்னுதென்றாள்
பவளம்படுந்துறையும் பட்டணமுமென்னுதென்றாள்

ஐவரும் நூற்றுவரும் அன்புடன் வாழுகையில்
கொற்றவர்கள் யாவருங் கூடியிருக்கையிலே
மகாராசராசரவர் மருமகன் வேண்டுமென்று
சரியொத்தசம்பந்தங் கைதப்பல்லாள் வேண்டுமென்று
மாலையிட்டாரந்த வனநாட்டிந்திரற்கு
திரும்பிப்பகையாச்சு தென்னவர்க்கும் நூற்றுவர்க்கும்
பாண்டவர்களைவரும் பாரவனம்போனபின்பு
அன்றுமுதலின்றளவும் அழைத்துவர யாருமில்லை
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன் மைத்துனரும்
மணவாளநாட்டிலே மன்னருந்தானிருக்க
மைத்துனனார் வைத்த வன்சிறைகாக்கிறேன் யான்
அவர்-வைத்தசிறையிலே வாடுகிறேன் மன்னவனே
போரஞ்சாவீரனவர் புலந்திரன்தான் கேட்டு
சிறையென்று சொல்லுகையில் தென்னன்பெருமானும்
காவலர்கள் வீரியனுங் கண்ணிறையழுதிருந்தான்
அக்கவலைக்காறுமன் அழுதகண்ணீர்தான் துடைத்து

புருஷனதாமென்று புலந்திரன் சொல்லுவது.

போரஞ்சாவீரனவர் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
காரிழையாள் பாது கலந்தாரிநாயகியே
உன்னை-மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன்யான்காணும்
தாலிதரித்ததொரு தர்மமகன்யான்காணும்
கொண்டுசிறையில்வைத்த கொற்றவனும்யான்காணும்
மதுரைவிட்டுவந்தேன் மங்கையரேயிப்போது
அந்தவிலுப்பிலே ஆச்சிவரவிட்டாள்காண்
ஆறுபடாமல் அந்நீவையம்பியிங்குவந்தேன்
ஒப்புகையிலே வுக்தமியேயாளிருந்தேன்
தையலேமக்கிலியம் தரித்தவனும்யான்காணும்
சுந்தரியேயுன்னுடைய சுண்டுவிரல்பிடித்த
மன்னர்பெருமாள் மணவாளர்யான்காணும்
அன்னமேபேடியெனக்கு அத்தைமகள்காணும்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் காவலர்கள்தன்மகன்யான்
வேறொருவரென்றுசொல்லி விசனமதும்வேண்டாம்
மற்றொருவரிங்கே வருவாரோகாவலிலே
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்ணனதுகாவல்களும்
நாலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்காவல்களும்
இத்தனையுந்தான்கடந்து யிங்கேவருவாருண்டோ
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகன்யான்
ஐவர்பயின்றெடுத்த அழகுள்ளவிந்திரன்யான்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரன்யான்காணும்

ஆரணங்கே காணுனக்கு அம்மான்மகன் காணும்
வேறொருவரென்று விகற்பங்கொள்ளாதே

கலந்தாரி அடையாளங்கேட்பது.

என்றுரைக்கமன்னவரும் பேதுரைப்பாள் நாயகியும்
மாதுமெடுத்துரைப்பாள் மைத்துனரைத்தான் பார்த்து
மதுரையிலிருந்துவந்த மைத்துனரானாக்கால்
மாமியடையாளம் மன்னவரே தாருமென்றாள்
அத்தையடையாளம் ஆணழகா தாருமென்றாள்
போரஞ்சாவீரனவன் புலந்திரனுங் கூறுகிறான்
வரும்போது தந்தனள்காண் வையைவளநாட்டாளும்
வையைக்கரைதனிலே வந்துசெய்யுஞ்செய்கையிலே
சிவபூசைசெய்கையிலே தேன்மொழியாளடையாளம்
கட்டழகியடையாளம் கைநழுவிவிட்டேனே காண்
வையைக்கரைதனிலே வைத்துமறந்துவிட்டேன்
வைத்துமறந்துவிட்டேன் மயிலனையேயென்றுரைத்தார்
மாதுகருங்குழலாள் மைத்துனரைத்தான் பார்த்து
எங்கள்-அம்மான்மார்தன்னுடனே அறிக்கையிட்டுச்சொல்லவில்லை
காவலர்கள் தம்முடைய கானருக்குச்சொல்லவில்லை
சுற்றியருகிருக்குந் தோழியற்குச்சொல்லவில்லை
இன்றையராத்திரிக்கு இன்பமுடன்போய்படுத்து
நாளையராத்திரிக்கு ராசாவே நீர்வாரும்
மாமியார்கையில் வாங்கிவந்தாலடையாளம்
மாணிக்கமெத்தையிலே மருவயிடந்தருவேன்

புலந்திரன் அடையாளங்கொடுத்தது.

போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுந்தான் கேட்டு
இவள்-கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைநீட்டுப்பேச்சுகளும்
வாய்விளங்கப்பேசுகிற மங்கையரைத்தான் பார்த்து
இந்தாருமென்று எடுத்துமவள்கைகொடுத்தார்
கண்டாளடையாளங் கடுகனவே தான்வாங்கி
உள்ளேநுழைந்து ஒருசொம்புஜலமெடுத்து
பூஷணத்தைசுத்திசெய்து பூப்போட்டுதெண்டனிட்டு
அத்தையடையாளம் அன்பாய்த்தானெடுத்து
பெட்டியிலேயடைத்து புலந்திரனார்முன் புவந்தாள்
வையைவளநாட்டாளும்மைமறந்தாளோ
திருடிக்கொண்டுவந்தாயோ தென்னமுடிவேந்தா
நம்பேனொருநாளும் நாயகமேயுந்தனை நான்
மைத்துனர்மெய்யானால் மாணிக்கத்தூண்பிளந்தால்
அத்தைமகனென்று அன்பாயிடங்கொடுப்பேன்.
மாதுகலந்தாரி மயிலனையாள் சொல்லுகையில்
போரஞ்சாமன்னரவர் புலந்திரவீரியரும்

பார்த்தாற்பலகாணும் பாண்டவர்பத்திரும்
ஆரைநினைத்தாலே ஐவர்நிருமனையர்
சோலைபலருடைய [illegible]
ஈருஞ்சையமுதுண்ட [illegible]
ஆறுறாசெடலாலே [illegible]
தாரைப்பெயத்தாலே [illegible]
மாதுகலந்தாரி [illegible]
மாமிமகன்பொய்யாலே [illegible] கோட்டை
கட்டிவைத்தானடாதா [illegible]

புலந்திரன் கோட்டையைக் [illegible]

மாது அவளுளைக்க [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
கட்டுக்கடக்கு [illegible] இருப்பிடத்தில் [illegible]
அப்படியும் [illegible]
[illegible] புலந்திரன் [illegible]
மாசறுபசுங்கிளி மணிப்பதுமைகட்டிருக்கும்
மணிப்பதுமையாய்ச்சிறந்த மன்னவனே சொன்னக்கால்
மருவிடத்துமேவன் [illegible] சொல்லி
இல்லையற்போனக்கால் சொல்லாவெழுந்திட

புலந்திரன் மணிப்பதுமையைப் பேசவைத்தது.

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழகுள்ள இந்திரனார்
விலக்குக்கும் குத்துக்கும் வெட்டுண்டுசாகாமல்
அறியாமலிங்குவந்தேன் ஆரணக்குக்கோட்டைக்கு
ஆரைநினைத்தானோ அளவற்றசிந்தையிலே
பிட்டுக்குமண்சுமந்த புண்ணியனைத்தான்தொழுதான்
காலனைத்தானுதைத்த கர்த்தனைத்தான்றொழுதான்
சொக்கனைத்தானினைந்து தொழுதானே தார்வேந்தன்
மாயாண்டிகிருபையினால் மணிப்பதுமைவாய்திறந்து
சொல்கிறதுமணிப்பதுமை சொக்கர்கிருபையினால்
குருமர்திருமகன்காண் தாரார்கருங்குயிலே
கூடமருவிடுங்கள் பெற்றவருந்தேவியுமாய்
சொல்கிறதுமணிப்பதுமை சொர்னக்கிளிபோலே
காதாரக்கேட்டாளே கலந்தாரிநாயகியும்
மந்திரக்காரனோதான் மலையாளவித்தையுண்டோ
வயாத்தவந்தவனோ எதுமறிகிலேனே

கலந்தாரிதுணை வரவழைத்தது.

எண்ணுதுமெண்ணி இளங்கொடியுமேதுசெய்தாள்
பத்தினியுமானதால் பார்த்தன்மகனுனுக்கால்

மாணிக்கத்தூணே வாருமென் றுதானழைத்தாள்
மாணிக்கத்தூணும் வந்துவளைத்ததுகாண்
மாமியடையாளம் மங்கையருங்கட்டி வைத்து
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனிவரானால்
பெட்டியும்பேழைபோல் பொருந்துமென்றாள்பொற்றூணை
பேழையான தூணிலே போட்டடைத்தாளடையாளம்
ஆகாயவாணிகளும் அருந்ததிசாட்சிவைத்தாள்
பூமிதேவியம்மாள் பூவிளக்கேநீர்சாட்சி
அக்கினியேநீர்சாட்சி ஆதிசிவனீர்சாட்சி
மெய்யானசாட்சிகள் மெல்லியரும்வைத்தபின்பு

கலந்தாசி புருஷனென்றறிந்து பள்ளியறை கூட்டிபோனது.

அஞ்சிநடுநடுங்கி அத்தைமகனென்றறிந்து
ஆறுதப்புநூறுபிழை அடியாள்நான்செய்ததெல்லாம்
கோடிதப்புநூறுபிழை கொற்றவரேகொண்டணையும்
என்றுஅடிபணிந்தாள் ஏந்திழையுமப்போது
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
ஆருமறியாமல் ஆச்சிவரவிட்டாள்காண்
வாருமென்றுசொல்லி வர்னவிரல்கைபிடித்து
செம்பொன்கதவடைத்துச் சிக்கெனவேதாள்பூட்டி
சாளரவர்சல்களை தனித்தனியேதாள்பூட்டி
மங்கையரைக்கொண்டு மாளிகையினுள் நுழைந்தார்
மாணிக்கக்கட்டில்கள் மாமன்மார்போட்டதினால்
அடுத்திருக்கும்பஞ்சணைகள் அரிவையரேயாகாது
கொண்டுவந்தேன் பூமெத்தை கொம்பனையேகூடிருக்க
பூமெத்தைபோட்டாராம் பொருந்திவிளையாட
மல்லிகைமெத்தையிலே மாதரைகொண்டுசென்று
மாதரைபுல்கி மடிமேலேருந்தவைத்து
ஆரந்திருத்தி அழகுபணிதான்பூண்டு
கோவைத்திருத்திக் குழற்கோதிகொம்பனைக்கு
வாளிதிருத்தி மயிர்கோதிமங்கையற்கு
குப்பியில்சாந்துங் குழாயில்புநுகணிந்து
தேவியையலங்கரித்து செம்பொன்மணிமுடியான்
தாமுமணிந்துகொண்டு தாமந்தவாழ்மார்பன்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும வர்னப்பழுககாயும்
பண்டுபலாதிகளும் பழங்கள்ரசக்கனியும்
மடித்தயிலைச்சுருளும் மாதருக்குதான்கொடுத்தான்
தாமுமிலையடக்காய் தின்றுதனஞ்செயனார்
மாதுமுகம்நோக்கி மன்னனெடுத்துரைப்பான்
மங்கையரேமீறி வளர்ந்துசமைந்திருக்க
திங்களொருக்கால் தேன்மொழியேமுழுகிறையோ

மங்கையரேநீருமிங்கே வாழாதிருந்ததெல்லாம்
அந்தப்பாவங்களெல்லாம் அம்மான்மார்தன்னோடே

புலந்திரனும் பெண்சாதியுங்கூடினது.

வெற்றிலைதின்று விரும்பிவிளையாடி
தென்மதுரைராமருக்குச் சீதைவந்துவாய்ந்ததுபோல்
கந்தருடன்வள்ளியம்மன் கைகலந்தபாவனைபோல்
சாரையொடுசர்ப்பம் சருவியிழைந்தாப்போல்
தேவியுடனே திருந்தடைக்காய்தின்றிருந்தான்
பூவணையைவிட்டுப் பொற்கிளியுந்தானிறங்கி
கவரிகொண்டுவீசலுமே கண்தெளிந்துகண்விழித்தான்
பலகாலுந்தன்னைப் பழகினவள்போலே
அருகாகவெண்கவரி ஆரணங்குவீசுகிறாள்
இளவாழைக்கன்றொத்த இணைக்கைகள்நோகாதோ
அநேகநெடுநேரம் அருந்துவிளையாடி
காரிழையாள்மாறு கலந்தாரிநாயகியாள்
மல்லிகைமெத்தையை மயிலணையாள்விட்டிறங்கி
காலோடுகைகழுவி கனிவாயுங்கொப்பளித்து
வாயோடுபல்லுகளும் மதிமுகஞ்சுத்திசெய்து
மைத்துனரைப்பார்த்து மாதெடுத்துரைப்பாள்
தக்கபுகழுடைய கருமர்பெயராலே
நானுமொருபொருளாய் நாயகமேவந்தீரோ
பாண்டிப்பெருமாளே பசியோடிருக்கிறீரோ
பசிக்கமுதுண்ணுமென்று பாலித்தாள்பைங்கொடியும்
பொற்றளிகையிட்டு பொற்கிளியுமுன்னேவைத்தாள்
பொற்றளிகைதானும் புசித்துமேயப்போது

இருவருக்கும் வாது.

போரஞ்சாவீரனவன் புலந்திரனுங்கூறுகிறார்
கோதையுடன்குந்தி கொற்றவனுமேதுசொல்வார்
மாதேயிளங்கொடியே மயிலணையேநீகேளாய்
சகுனிபடுபாவி சண்டாளன்வாசலிலே
மாதைத்துகிலுரிந்த மாபாவிவாசலிலே
கச்சாயந்தின்பதில்லை கன்னியிளமயிலே
வெற்றிமதயானை வீமரதுதெண்டாலே
நூலால்கடுந்திரளாம் நூற்றொருவர்பூமுடியை
வெட்டிபலியிடுவார் வீமரதுதெண்டாலே
பாரதமுடிந்துவுங்கள் பார்வேந்தர்மாண்டாக்கால்
ஆரணங்கேயுன்னுடைய அம்மான்மார்மாண்டாக்கால்
மாமியார்வீட்டிலே வரப்போகவிருக்கிறது
மாமியார்வீட்டிலே மருவுண்டிருக்கிறது
பாண்டவர்நாடுபற்று நாமும்பயந்தெளிந்து

கொற்றவர்கள்நாடுபெற்று நற்முடி[illegible]
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வந்தபிறகே
வண்டார்குழலே [illegible]
கச்சாயத்திலே [illegible]
என்றுரைக்க [illegible]
தேவிபழுமி [illegible]
மாமன்மார்மா [illegible]
உன் - அம்மா [illegible]
உருவமதயானை [illegible]யும்
விருந்தமருமென்றுசொல்லி [illegible]துரைக்கானழைத்து
வாலுவிலேதானழைத்து மாயக்கால்சூதாடி
சகுனியரால்சூதாடி தருமா[illegible]தோற்று
எத்தொப்புந்தோற்று இருப்பிடமுந்தானதோற்று
யானைகளுந்தேருகளும் அணியணிச்சிங்காசனமும்
முத்துமுடியு முருபவளச்செவ்வாயும்
சேரஅவர்தோற்று செம்பொன்மணிமுடியார்
நாடுமிகத்தோற்று நால்வரையுந்தானதோற்று
விக்ககனார்பாஞ்சாலன் பெற்றவிளக்கொளியை
கொற்றவர்பாண்டவர்கள் கொண்டகுலவிளக்கை
மாதாவையும்வைத்து மன்னவர்கள்தோற்றார்கள்
தாமக்குழலாளை தன்னியந்தானம்பலத்தில்
வேல்பொருதகண்ணாளை வீதிகிடக்கவைத்தான்
ஐவர்மனையாளை அம்[illegible]கடக்கவைத்தான்
அன்னநடையா[illegible]க்கிட்டிவைத்தான்
சொல்லாததுசொல்லி [illegible]த்தான்
பாஞ்சாலபுண்ணி[illegible] பாண்டவர்கள்புண்ணியத்தால்
மாளாதேவக்கதி [illegible]
சற்றேகழுவிடபெ[illegible]
வெற்றிமதயானை விராதசெண்டாலே
மாள்கிறது அன்றலே [illegible]
சாகிறது அன்றலே [illegible]பாலே
மாயன்மார்பட்ட [illegible]பழுதாய்.
ஏலக்குழலாளே எனக்குத்தக்கம்வாராதோ
தம்மானையென்றுநீ தருமமுடியழகன்
தையலவள்சேடி [illegible]பூமியிலே
பூவணையைவிட்டுறக்க [illegible]போது
இதுவுமொரு [illegible]தன்ன
ஆணைவிடு [illegible]ட்டான்
வந்துவிழு[illegible]த்து
விட்டேனே ஆணை [illegible]தல்லேனே
ஆரமுலையாட்கு அடைக்காய்சுருள்கொடுத்து

பொற்கொடியெங்குனக்கு போகவிடைதாருமென்றான்
விடையென்றுகேட்டகையிலே வெந்தன்மனையாட்டி
போகவேண்டீரோ புதுமைகாட்டவந்தீர்
காவலறிக்கவந்தீர் கட்டழகாமன்னவரே
காரியங்கள்பார்ப்பதற்குக் காவலரேவந்தீரோ
மதுரையைநானறியேன் வைகைவளநாடறியேன்
வாழுமதுரையென்று வளமைகளுநானறியேன்
சீராணமதுரையென்ற சிறப்புகளுநானறியேன்
முத்துப்பதித்தமாடம் முடிபரிசுபட்டமும்
பட்டப்பிடித்தவரும் பட்டணமுநானறியேன்
சத்திரங்கள்சாவடிகள் தருமமாய்ப்பொய்கைகளும்
சித்திரச்சோலைகளுந் திருவாலவாயறியேன்
பெண்ணைப்பிறந்த பெருமாள்முடிசூட்டி
அன்னைபோலவளர்த்த தோப்புத்துறைகளும்
கன்னிசொல்லக்கேட்டுணர்ந்தேன் சங்கையானநானறியேன்
பார்க்கவேநான்வருவேன் பாண்டிவளநாட்டை
இருவருமொன்றாய் எதிர்க்கவேதரிப்பாகி
வருகிறவுப்புக்கள் வகைகளானாலிந்த
காணுமன்றுகேட்டாள் வாயமேகேட்டவென்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமேதுசொல்வார்
ஆறிரண்டுநூறுபதியாய் அதிசயமாமதிலே
மதுரைநகரமதில் தமையாள்புக்கிறந்து
போருஞ்சாமன்னன் புலந்திரனீரிப்பதா
ஆனைக்கூடமுமற்று அடர்ப்பமிருக்கிறவன்
அந்தவைப்பாளுஞ்சொல்லி அறியக்கேளிப்பொழுது
மெய்யாய்க்கேள்நீதவ மெல்லியரேயின்றொடர்ந்தால்
கதவடிக்கவேறு காராக்காதந்துமலே
அவளைச்சேர்க்கட்டி அரிவைப்பிடித்துரைப்பாள்
வைத்துரைத்தன்பார்த்து மாதுபெண்பித்தனைப்பான்
வந்தகொழுந்தைனக்கு மருவிப்புரவாழ
வந்தபொழுதே மணவாளநீர்காணும்
கனகத்தைத்தாளிக்கிறதும் நாயகியாள்சொல்லுகையில்
போர்க்குந்தசனேய புலந்திரனுமேயுரைத்தான்
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கன்னதுகாவல்களும்
இத்தனையுந்தான்கடந்து இங்கேவருவாருமுண்டோ
மதுரையைவிட்டுவந்த மணவாளன்நான்காண்டி
காவிலேயேபெண்ணை களவுக்கொண்டுசென்றால்
தேடித்திரியாரோ சேனைகளத்தனையும்
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளநானல்லவோ
தாலிகட்டித்தொடுத்த தாம்புனநானல்லவோ

களவாகக்கொண்டுசெல்ல காரியமேன்நாயகியே
நாளைபாரதமுடித்து படுகளமுஞ்சென்றக்கால்
மங்கையரேஉன்னுடைய மாயன்மார்மாண்டாக்கால்
பாண்டவர்கள்நாடுபெற்ன பதியமர்ந்தபிற்பாடு
மன்னவர்கள்நாடுபெற்று வந்தபிறகாகாதோ
வண்டார்குழலாளே மயிர்முடித்தபிற்பாடு
அப்போதுதண்டிகையும் ஆளும்வாவிடுவேன்
உன்மைந்தனுநீயுமாய் வாருமென்றுதானுரைத்தார்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிதான்கேட்டு
எனக்கு-மைந்தருமுண்டாச்சோ மன்னர்பெருமானே
பிள்ளையுமுண்டாச்சோ பேர்பெரியமன்னவரே
போர்க்கஞ்சாவீரனவர் புலந்திரனுமதுசொல்வார்
உங்கள்குலம்போலேயல்லோ ஓடமலர்க்கண்ணாளே
ஆண்மலடுபெண்மலடு அடங்கலுந்தான்மலடு
கண்ணிலான்பெற்றெடுத்த கடரெல்லாந்தான்மலடு
எங்கள்குலங்கேளாய் இளங்கொடியேசொல்லுகிறேன்
தேர்விசையனருச்சுனனார் தெருவழியேவரும்போது
முன்னழகுகண்டு மொய்குழல்மார்சேர்ந்திடுவார்
அப்போதேசெற்பம் அடையுங்காரணங்கே
வந்ததொருபூவணையில் மருவிவிளையாட
எனக்குமைந்தனில்லையென்றால் வையகங்கேளாதோ
பிள்ளையில்லையென்றால் பூதலத்தாரேசாரோ
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெறுவதுஆண்பிள்ளை
உன்-அம்மான்மார்பெயரை ஆரணங்கேவையாதே
எங்கள்-ஐவரதுபெயரை இடவேண்டுமாரிழையே
ஆணழகர்ஐவரிலே அருச்சுனனென்றழையும்
சித்திரவில்போனவன் சின்னஅருச்சுனனார்
அப்படியேயாகுதுகாண் ஆணழகாமன்னவனே
விருந்துவருகுதடி மெல்லியிளங்குயிலே
பொற்கொடியேயென்தனுக்குப் போகவிடை தாருமென்றார்
விடையென்றுகேட்கையிலே வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
மைத்துனரைத்தான்பார்த்து மாதுயெடுத்துரைப்பாள்
தாதியர்களறியாமல் தானேவந்தீரோ
பிஞ்சுமணிமுடியாள் புத்திரேயுண்டானால்
பொல்லாமசக்கையது பொருந்திற்றேயாமாகில்
அம்பலத்தாரெல்லாம் அறிந்துவிட்டாராமாகில்
என்னசொல்வேநானும் எம்மாமர் நூற்றுவர்க்கும்
மாமியடையாளம் மன்னவரேநீர்கொடுத்தீர்
உடுப்புடையவடையாளம் வைத்துமேதாருமென்றாள்
தருவீரென்றுமுரைத்தாள் தாமக்குழலாளும்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுந்தான்பார்த்து

எண்பத்திரண்டாயிரம்பேர் இளங்கொடிமார்தானுமுண்டு
கொம்பனைமார்தங்களுடன் கூடக்கொலுவிருப்பேன்
சல்லாபம்பேசியே சரசங்கள்செய்யவந்தால்
தங்கைதமக்கையென்பேன் தையலர்கள்யாவரையும்
பாண்டவர்கள்நாடுபெற்றுப் பதியமர்ந்தபிற்பாடு
வண்டணியுங்குழலாள் மயிர்முடித்தபிற்பாடு
உண்பதுக்கின்பதுவும் உன்மாளிகையிலேறுவதும்
அன்றுகாண்மாதரசே ஆரணங்கேயென்றுரைத்தார்
விடிந்துவருகிறது விஜயன்மருமகளே
போகவிடைதாருமென்றார் புலந்திரனப்போது
விடையென்றுகேட்கையிலே வேல்புருவங்கண்ணாளும்
மாதமொருபயணம் வருவீரோமன்னவரே
சொல்லுமென்றுகேட்டாள் சொர்ணப்பசுங்கிளியும்
ஒருநாளும்பொய்வார்த்தை உரையாதவுத்தமனும்
மங்கை-ஆத்திக்குச்சொல்லி அறிக்கையிட்டுஅப்படியே
மாதமொருமுறைதான் வருகிறேன்தப்பாமல்
விடையென்றுகேட்கையிலே மெல்லிகருங்குழலாள்
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் பொற்கொடியாள்நாயகமும்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்னத்துவர்பாக்கும்
காலனார்வீரியற்கு கைநிறையஅள்ளியிட்டாள்
வேசியரல்லவோ கொடுப்பாளிலையமிர்தம்
ஏலங்கருங்குழலே இதுகளொன்றும்பானறியேன்
கொம்பனையேநீரும் குடியிருந்துகாத்திரோ
இந்நாட்டுவாசனைகள் வந்திழையேயல்லவிது
இந்திரலோகத்தில் இருந்துவந்தவாசனைகள்
ஆசையினாலே அரசியேநான்கொடுத்தேன்
சொற்படியேநீயெனக்குப் போகவிடைதாருமென்றார்
தாரார்கருங்குழலாள் சரணமென்றடிபணிந்து
ஆருயிரவருக்கும் அவருடையதேவியற்கும்
பொன்னின்மலைநாடாளும் போரெழுதிஐவருக்கும்
வையமுழுதாளுகின்ற மாமியார்தங்களுக்கும்
தெண்டனிட்டவிண்ணப்பஞ் செப்புவீரவர்களுக்கும்

புலந்திரன் மதுரைக்குப் பயணப்பட்டது.

என்றுசொல்லமாதுநல்லாள் இந்திரருமனமகிழ்ந்து
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
மன்னவரும்முன்னடக்க மாதரும்பின்னடக்க
ஆகாயவான்புரவி அலைதாரன்முன்புவர
வானப்புரவியது வந்ததுமன்னவன்முன்
புரவியழகனவன் புகழ்வீரன்பேரழகன்
மதுரைமணவாளன் வந்தபடிவாராதே

என்றுமவள்கூறி இரங்கியேதெண்டனிட்டாள்
தேவியின்றன்முகத்தைத் திரும்பியவர்பார்த்து
அங்குதபடிகாலைவைத்து ஆனந்தவாழ்மார்பன்
ஏறினாப்பொழுது இளவிஜயன்புத்திரனும்
உத்தமர்கள்புத்திரனும் உதாறிச்சியேறினனே
ஏறினதுகண்டாளே இந்திரனைத்தான்காணாள்
மைந்தரைப்போகவிட்டு வாடிமனந்தளர்ந்தாள்
வாடிமனந்தளர்ந்து வர்னமுகம்வேறுபட்டு
பள்ளிகொள்ளுமண்டபத்தில் பைங்கிளியுந்தான்புகுந்து
கூடியிருந்தோமே குங்குமக்கட்டிலிலே
ஏறியிருந்தோமே எழில்பெரியமண்டபத்தில்
இன்னமொருமுறை இனிகாணப்போவதுண்டோ
என்று-செம்பொன்கதவடைத்து சிக்கெனவேதாள்பூட்டி.
பூவணைமேலேறி பொற்கொடியும்பள்ளிகொண்டாள்
தாமக்குழலாளும் தழூவணையிற்பள்ளிகொண்டாள்

புலந்திரன் மதுரைக்கு வருகிறது.

பொன்னுமணியழகன் புலந்திரனார்தன்புரவி
ஆகாயமாயெழும்பி அந்தரத்தில்தான்பறந்து
தாமரைசூழ்நாடுகளும் தருமாபுரங்கடந்து
வாழ்மதுரைநாட்டில் வந்ததுஅப்புரவி
சிங்காரத்தோப்பிலே சென்றதுஅப்புரவி
சந்தனவாழ்மரத்தில் தனஞ்செயரைத்தானிறக்கி
கொண்டுவந்துவிட்டது கொற்றவனார்தன்புரவி
செம்பொன்கடிவாளஞ் சிக்கெனவேதான்பிடித்து
வைகைக்கரையிலே மன்னவனார்வந்திறங்கி
மஞ்சள்நீர்தோட்டத்தில் மன்னவனார்வந்திறங்கி
ஆடைகளைந்து ஆபரணந்தான்களைந்து
நன்றாய்ப்பணிதிகளை நாயகருந்தான்கழட்டி
பச்சைவடாங்களைந்து பாண்டியப்பெருமானும்
கட்டழகியிதழுங் கண்டானேபுடவையிலே
இனிகாணவகையிலேயே கட்டழகிசீர்வடிவை
பார்க்கவகையிலேயே பாவையழகியரை
சாந்திக்கழுத்தியரை சந்தனப்பூமேனியரை
குங்குமமொத்ததொரு கொம்பேரிடையாளை
அவள்--கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைநீட்டிப்பேசுவதும்
பார்க்கவகையிலேயே பாவையழகியரை
இன்னமொருகாலம் இனிகாணப்போறேனோ
எத்தனைநாள்செல்லுமோ இளங்கொடியைநான்காண
மாதரையான்பிரிய வைத்தீர்மகாதேவா
கோதையரைநான்பிரிய கொடுமைவைத்தீரீஸ்பரரே

இவளைப்பிரிந்திருக்க என்னகுறைசெய்தேனோ
தேவியரைத்தானினைந்து சிந்தைமிகக்கலங்கி
ஆனந்தவாழ்மார்பன் ஆழச்சுனையிறங்கி
கொற்றவர்கள்கோமான் குளித்துக்கரையேறி
ஈரங்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
நூவட்டங்கொண்டு துவட்டியந்தஇந்திரனும்
அனந்தம்பணிபூண்டு ஆனந்தவாள்மார்பன்
நாணயப்பணிதிகளை நாயகருந்தான்பூட்டி
தென்மதுரைநாட்டான் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்று சிவனையடிபணிந்து
சந்தனங்கொண்டணிந்து தங்கத்திருமேனியெல்லாம்
குங்குமங்கொண்டணிந்து கொற்றவனுந்தான்திமிறி
மாணிக்கப்பச்சைபடம் மன்னனவிநதுடுத்தி
மாதாவின்பாதந்தனை வணங்கவேவேண்டுமென்று

புலந்திரன் தாயாரிடம் வந்து சேர்ந்தது.

சிங்காரத்தோட்டம்விட்டுத் தென்னரசுநாட்டாளும்
சித்திரவீதிகளும் தெருவும்பலகடந்து
மாதாகொலுவிருக்கு மண்டபத்தின்முன்னேவந்து
மாதாவின்கொலுவை வலமாகச்சுற்றிவந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
மாணிக்கபொற்பீடம் மன்னவனும்வீற்றிருந்தான்
அமர்ந்தார்கொலுவி லல்லித்திருமகனும்
அப்போ-சோலைமலையுடைய சொக்கநாதர்கோவிலிலே
என்றுயிர்ச்சின்ன மெங்குமேதான்முழங்க
நாகசுரம்பதினெட்டு கவுரிகளுடன்றாக
ஊதினசின்னங்க ளேந்தமியாள்தொனிகேட்டு
வெகுநேரமாசுதே போர்தர்பரக்சாரேறுமே
கள்ளரறிந்தாரோ காவலர்கண்டாரோ
மாலைமுடியானை வதைசெய்தாராமாகில்
நான்மானும்படியொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
பஞ்சவர்க்கென்னசொல்வேன் பாஞ்சாலிக்கென்னசொல்வேன்
அங்கவருக்கென்னசொல்வேன் அருச்சுனருக்கென்னசொல்வேன்
சிந்தையிலேயெண்ணி செங்கண்ணால்முத்துதிர்த்தாள்

புலந்திரனைத் தாயார் கண்டது.

தட்சணமேவெளியது சாற்றிற்றுதேன்மொழிக்கு
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் பொன்மதுரைநாட்டாளும்
செம்பொன்கதவைத் திறந்தந்தபொற்கொடியும்
மைந்தன்கொலுவிருக்கு மண்டபத்திற்போய்புகுந்தாள்
மைந்தன்புலந்திரனை வளநாடிதான்பார்த்தாள்

அரைத்திருந்தசந்தனத்தை யள்ளியறைந்ததுபோல்
வற்றிக்கிடந்ததொரு வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகிக் கரைபுரண்டுவந்ததுபோல்
பூரித்திருந்தோளும் பொன்னுடையாமின்னை
சந்தோஷங்கொண்டு தையல்வருகையிலே
மாதாவரவுகண்டு மன்னர்புலந்திரனும்
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
இந்திரனமப்போது எதிரேநடந்துவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுமட்சதையும்
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்திபெடுத்தணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் மண்ணூழிகாலமட்டும்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போல் கலங்காதரசாள்வீர்
என்னைப்பெறுவீர் ரெதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
அத்திபுரமாள அரசுதனைப்பெற்றிடுவீர்
மதுரைநகராள்வதற்கு மைந்தரைப்பெற்றிடுவீர்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகோட்டையிலே
மைந்தரைப்பெறுவதற்கு மனங்குளிரவாழ்த்தினாள்
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
இட்டதொருஆசனத்தி லிந்திரனும்வீற்றிருந்தார்
மைந்தர்புலந்திரனை வளநாடிதான்பார்த்து
உச்சியிலேதாளிருந்து உள்ளங்கால்பரியந்தம்
பார்த்தான்பலகாலும் பார்த்திபன்தன்மகனை
போனபுதுமைகளைப் புகழ்வீரர்காளேமே
தேவிதன்வரண்மனைக்கு சென்றமொழியுமில்லை
குங்குமங்கதட்பம் குலைந்துமிருக்கவில்லை
போய்வந்தேனென்று பொய்யுரைத்தீர்மன்னவனே
எங்கேயிருந்துவந்தீர் இளவயதுகோமானே
எத்தூரஞ்சென்று எவ்விடத்தில்பள்ளிகொண்டீர்
என்னஅவள்கேட்க எடுத்துரைப்பாரிந்திரனர்
போய்மங்தேனென்னச்சி பொய்கைதனில்நீராடி
புட்பமலரெடுத்து போற்றிபணியவந்தேன்
உள்ளத்தைத்தானுரைத்தான் உத்தமசிகாமணியும்
மலர்குழலாள்மாது மயிலனையாளே துரைப்பாள்
நீர்போனபுதுமைகளும் பொற்கொடியைக்கண்டதுவும்
ஆனந்தவாள்மார்பன அரசாளுந்தன்மைகளும்
வாசற்புதுமைகளும் வைத்திருக்குங்காவல்களும்
எதிரொருவரில்லாம லிராச்சியத்தையாள்கிறதும்
உத்தமர்கள்பாண்டவரை ஓட்டியரசாள்கிறதும்

கட்டழகிதன்னுடனே கைகலந்தானேபோல்
ஒன்றுமொழியாமல் துக்கமெனச்சொல்லுமென்றாள்
வன்றுனேதப்பி வகைக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
ஆறுமொழியாமல் ஆச்சியரோசொல்லுகிறான்
ஆனைவிடேனென்று ஆச்சியரைத்தண்டனிட்டான்
ஆனைவிமெஞ்சிலே அதுவாரசொல்லுமென்றாள்
தென்றுபார்த்திருக்கில் சிறுவனுமவிற்றிருந்த
மாதாவின்முன்னாக மன்னவனுமதுசொல்வான்
வாங்கண்டதுறாமேரேன்றுமணிரெளாம்பாண்டியரும்
பொன்னின்மேல்மாடமுங் கோபுரமுந்தீபவரக்கும்
வையமுழுதாளுகின்ற மாமியார்தன்தனக்கும்
தெண்டனிட்டவிண்ணப்பம் தெரிவிப்பீர்மன்னவனே
எப்படித்தென்னுரைக்கும் சுபுத்திரர் தெரிவித்தார்யாவருக்கும்
அப்படியாகவே சொல்லிக்க வந்திதன்கானுச்சியமே
ஆகாயமான்புரம் போகத்தானே வைத்தமென்றாள்
பொன்னுமணிபுகழ் புலந்திரனுமதுசொல்வான்
புட்பவனத்திலே புரவியைவிட்டேனென்றான்
அரசாளும்நாயகியாளவிபருந்தான்கேட்டு
மதுரைக்குழலாள் மலர்க்காவில்போய்புகுந்தா
வான்புரவிகைபிடித்து வைகைவளநாட்டியரும்
அழகானக்கைபிடித்தும் கட்டுமுகிபல்லியமாம்
தேவேந்திரனைத் தெரிசித்திரிடையும்மேதினையும்
தீட்டவிட்டஞ்சென் விஞ்சுவெற்றித்திரிக்குதாகவே
புரவியாருதனான் புள்ளியகோடியன்றிசொல்லி
சுகந்திகொண்டுமென்றுசொல்லிவாயுக்கென்றுரைக்கத்தண்டனிட்டாள்
ஆகாயமெழுப்பி பறந்ததுகாப்புரவி
வணங்கியெழுந்திருந்து கண்டார்குழலாரும்
மைக்குழித்தாமரைமன்னர் கண்டபுத்திரபோய்புகுந்தா
பொற்றவிகையிட்டுப் பொற்கொம்புனைந்தவர்ப்ப
இளைப்பாறுமண்டபத்தில் இருந்தாளிருவருமாய்
ஆனைபல்லாக்கிட்டுச்சேனைகள் ஆனைக்கவாயுமார்பா
என்றுமிகக்குளித்து இருந்தார்கள்மதுமாரியிலே

கலந்தாரியைத் தாதிமார் கண்டது.

அப்படியாயிருந்த ஆனைக்கூருகாலையிலே
மற்றுறுன்னாவபின்பு மாதாமகுழலாள்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரியைகழம்
தாமக்குருங்குழலாள் தன்னுடையதாதிபரை
பேர்சொல்லியழைத்தாள் பெண்மலர்க்கண்ணாளும்
அசந்துபுத்திரைப்போய்விட்டாளேவர்மருமகளும்
அத்தமகன்மேலேபின்னவாய் ஆசைத்துயித்திரைபோகிறாளாம்
அக்கேரந்தாதியர் வந்தெழுந்திருந்தார்

தங்கநகர்க்குள்ளாகத் தையலர்கள் விசாரமிட்டு
முடிசொழுந்திருந்த முதேவிமைமேவவந்தார்
கம்மைமைசெல்லவாகட்ட சாயதிபால்லோழுப்பியோர்
மாதுக்குத்தித்திரைகள் வந்தவாறுனவ்வாறு
என்றுமனைத்தாரத்து ஏந்தழுமார்விசாரமிட்டு
செம்பொன்மயமானதில் தேன்மொழியார்வந்துநின்று
வாசொத்திக்கைகளிலே மயிலனைமார்பவர்களும்
பாவையாருபெய்வந்து பளிங்குமாளிகைபோய்புகுந்து
எதிரிடிப்பார்த்தார்கள் விளக்கொடுபாவிரிலையை
ஆடையவிழ்ந்தது அழிபாளம்பெண்கொடியும்
ஆபரணக்கைச்சதுவும் ஆரணத்தாளைமுயிரேன்
உத்தர்மப்பார்த்தார்கள் ஒளிவுடையாள்பிரவுகளை
சந்தவண்ணப்பூசிக் சரிந்ததிருக்குதென்
வைசவனைப்பார்த்துக்சாங்கள் வாசலாசெவ்வாறு
இதுவல்லப்பேரகோண்டதுபோ இருந்துதோண்மாதர்கனே
இறைச்சுநொருக்குகை வெள்ளைச்சந்தப்பூச்சரங்கள்
அடைகொட்டளிசகவுறு மணப்பக்கமாகிருக்கும்
முழுமைக்காய்க்கொத்து முழுசிலக்கும் ஒழிச்சிதாட
பண்டாருதுவட்டு வாசலைதன்னிஞ்சதுதான்
இக்கட்டுவாசலை வொகுதெழுமேபவவல்ல
இந்திரலோகத்திருந்து எட்டுதேவாசனைகள்
மன்னர் திருமகளார் வந்தாரோவிசைபுடனே
ஆகாயத்தாய்மயி எவ்விவரவிட்டாரோ
ஆகாயத்தாலிருந்து அந்தரமாய்குதித்தாரோ
தம்பொரடிமுத்திலையாள் கள்ளத்தனவிலே
எப்படிக்குவந்தாரோ ஏதுவிசாரமிட்டு
தங்கநகர்க்குள்ளாகத் தையலார்விசாரமிட்டு
காமக்குழலினைக் கட்டுமெழுப்பிவென்றுர்
இந்திரன்மெய்சிலைபனிறு வெழுந்திருக்கப்போவதில்லை
இதுவேபல்லாமல் லியாதொன் றுந்தானறியாள்
தாதியர்கசொல்லோரும் தைபவளைப் பார்த்திருந்தார்
குளிர்ச்சார்ந்துசக்களமுங் குளிர்கவரிப்பிடித்து
கெஞ்சுமேலன்கவரி வீசக்கவென்சாமரங்கள்
காரிகைமாதர்தன்காதல் கவரிபரிமாறுஞர்கள்
மெல்லிகல்லாள்மதிமுகத்தில் வெண்கவரிவீசுறமே
கவரிகொண்டுவீசுறமே கண்தெளிந்துகண்விழித்தாள்
சத்திரிருக்கிருக்கும் தோழிமார்தாதியர்கள்
அத்தமேபோயுமரி வையரவர்கள்வட
சொல்லியார்கசெல்லாம் வெளிவேமைதாங்காகள்
தாப்பொல்வளை பீடமேத்த தாதிதனித்திருந்தார்
தலித்திருக்கொதிபவள் தனியாகவந்துநின்று

மாதுநனையெடுத்து மடிமேலேதான்வளர்த்து
ஆரங்கள்தான்திருத்தி யழகுபணிதான்பூட்டி
கொண்டைகள்தான்திருத்திக் குழற்கோதிகொம்பனைக்கு
மாலிகள்தான்திருத்தி மயிர்கோதிகொம்பனைக்கு
மெத்தெனவேகோபமதாய் மெல்லியரைத்தான்பார்த்து
கண்கள்சிவப்புடனே கன்னியவளேதுசொல்வாள்
வர்ணப்பசுங்கிளியே வாடாதசெண்பகமே
வாடியிருப்பதென்ன மாதுதிருமுகங்கள்
சீரியிருக்குதுகாண் செண்பகப்பூமேனியெல்லாம்
அலர்ந்தசெந்தாமரைப்போல் வரிவையரேயுன்முகங்கள்
மலர்ந்திருக்குதெடிநான் வாடிருக்கக்காரணமென்ன
குங்குமப்பூசிக் குலைந்தாயிருக்குதுகாண்
வகைவகையாபூச்சரங்கள் வந்தவாறெவ்வாறு
பங்கிட்டுச்சிக்கன்றோவோம் பாங்கிமாரெல்லவரும்
மெத்தகலக்கியே மெல்லியேயிருப்பதென்ன
அடைக்காய்கள்தின்றால் அரம்படிக்கமாயிருக்கும்
மேலாய்வழிந்ததுகாண் மெல்லியரேதம்பலங்கள்
வண்டார்க்குழல்மேல வாசனைகள்மிஞ்சுது
இந்நாட்டுவாசனைக ளிளங்கொடியேயல்லவிது
வானவர்லோகத்தில் வந்ததொருவாசனைகள்
காரிகையேயுன்னைக் கலியாணம்பண்ணுகையில்
தாலியுடன்மாலையுஞ் சந்தனமுங்குங்குமமும்
மந்தாரக்கூறையுட னணைகளுடன்றான்சிவப்பும்
வரவிட்டார்கண்டீரோ வண்டார்குழலாளே
அந்தப்பரிமளங்கள் ஆரணங்கேவந்ததுகாண்
மன்னர்திருமகனார் வந்தாரேவுரவாக
அரசாளுந்நாயகியா ளல்லிவிவேகியல்லோ
பூசப்பணிசெய்யும் பொற்கொடியாள்வாசலிலே
மேகத்திலேறி மெல்லவரவிட்டானோ
ஆருமறியாம லருச்சுனனார்புத்திரரும்
மாலைமுடியானே மைத்துனனும்வந்தாரோ
மைத்துனனார்வந்த வரலாற்றைச்சொல்லுமென்றாள்
கட்டார்கருங்குழலாள் கலந்தாரிதான்கேட்டு
கண்கள்சிவந்து காந்தாளந்தானாகி
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்ததுபோல்

கலந்தாரிதாதிகளுக்குச் சொல்லுதல்.

தாமக்கருங்குழலாள் தாதிமுகம்பார்த்து
வண்டிநீதாதிகளே யிடும்புகளேபேசவந்தாய்
மதுரைஅரசாளும்பூமுடியார் அவரங்கேயிருக்கையிலே
என்-மைத்துனனிங்கே வரும்வாறுமெவ்வாறு

கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கள்ளாதுகாவல்களும்
ஆறுலேவர்தாண்கடந்து இவ்விடம்வருவதுண்டோ
ஐயாபிராமணோ யருகிலிருக்கிறீர்கள்
சாமியுயால் தாதியனே கண்கெட்டுப்போவீரோ
இச்சிறையிலிக்காக்க எல்லோருஞ்சொல்லீரோ
வன்சிறையிலிக்காக்கவைத்தால் மாதரெல்லாருஞ்சொல்லீரோ
தாதியர்க்கெல்லாக் கையலாறும்காளிருப்பேதன்
வேண்டேவிளிக்கச்சென்மம் வெறுத்தேன்காண்மங்கையரே
மாண்டாலும்சேதமில்லை வண்டார்குழலியரே
ஆரிளமுலையாளறைக்குக்கொண்டேதாவழக்கால்
தாமக்காருகுழலி தாதியருக்கேதோசிவரும்
செங்கமலநாயகியாள் சேரவேபோயிவந்து
காசிவளர்மன் சட்டபூதிதான்கேட்டால்
ஆக்கிவைக்கவா துவிடு மரிவைவெள்ளமயிலே
அப்பாமற்சொன்னதொரு மாசேபொறுக்கருவவீர்
மாநின்றிருவைக்கைவந்தாரசத்தெண்டவிட்டாள்
தாதியவர்ளிக்கத் தவித்திருக்கான்மையலும்
கோப்பேரிடையாளுங் கோபந்தவிர்த்தபின்பு
போனதுதாதியரும் பொற்கொடியுமேகலந்து
போசனங்களாக்கவென்று பொற்கொடியுந்தானெழுந்தாள்
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் பட்டமலரணையாள்
வாசமுமீந்து மலர்குழலால்பூவுதறி
பாவையருமப்போது பற்கொம்புதானெடுத்து
பல்லைவிளக்கிப் பவளவாய்க்கொப்பளித்து
ஸ்நானங்கள்செய்து சந்திசெபந்தான்முடித்து
மாணிக்கமண்டபத்தில் மங்கையருமேறியிருந்தாள்
தாதியர்களெல்லாம் மையலாருமுன்னேவந்து
பொன்னில்முகிலெடுக்கிப் பின்புறமாய்வந்துநின்று
மாணிக்கச்சீப்பாலே வாரிமயிர்கொண்டையிட்டு
பரிமளபுட்பங்கள் பைங்கிளியாள்பூங்குழலில்
மருக்கொழுந்துமாலைகள் வைத்துமுடித்தார்கள்
புட்பமலராட்குப் பூமுடித்தானபின்பு
புலிமுகமுக்காலிவைத்தும் பொற்றாளிகைதானும்வைத்து
மற்றுமுள்ளகாய்கறிகள் வாழைத்தலைசைவைத்தாள்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
பத்துவகைக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
அன்பானபச்சடியும் அடைவாய்ப்பரிமாறி
புத்தருக்குநெய்யும் பதனமுடன்றான்வார்த்து
பொன்பாண்டசெம்பிலே வெந்நீருந்தான்வார்த்து
அந்தவடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
புடைபூவுஞ்சந்தனமும் மிகவாரிவெள்ளிலையும்

அடைக்கலம்பின்று அனந்தவாழ்மாரி
பூரித்துத்தானிருந்தாள் புருஷனைநினைந்தோடும்
கலந்நாரிக்குக் கெற்பமுண்டானது.
பொன்னுலகையாளும் புலந்திரனார்தேவியரும்
முனிவர்தேவியர்க்கு மூன்றுதிங்களாக்கு
மண்டபந்துறையாட்டு மைக்குறைத்தேகாநிற்று
இடப்பமில்லையிலே எழுந்திருக்கத்தள்ளாடு
உற்றுற்றுப்பார்க்கும் ஒருபோதுமுண்டிருப்பாள்
நின்றனளிலையடைக்காய் தேனூர்குழலாளும்
அப்பாகீரையான் அருந்தபூம்பந்தாடாள்
பழுப்பிதுத்தவிப்பாள் பள்ளாங்குழிபாடாள்
கார்குழலாள்மாதுக்கு ஏழுதுக்கள்நேர்ந்ததுகாண்
குழிமாமுலைகள்பொல்லா தலைவிறுபெறுத்தது
திருவயிறுமிகவளர்ந்து பெருமைதான்செறிக்க
கலந்நாரிபெற்பமடைந்தவத்துத் தாதிமார் காண்கிறது.
தாய்போல்வளர்க்கவித்த தாதியவர்பார்த்து
மாதுருகைக்கொண்டு மங்கையெழுத்துரைப்பாள்
வண்டார்குழலியரே மங்கையராக்கோதான்றுவிதேன்
மாலைக்குழலியரே மைந்தன்வந்தவாறேது
குழந்தைதன்னிருக்க கன்னிமாசங்கெவருபட்டு
இளைப்புத்தானமாக முகத்திலைழியேசொல்லுவதேன்
மன்னன்திருமகனார் வந்தாரோயுறவுடனே
அரசாளும்பூமுடியார் எம்மிரவிட்டாளோ
மெத்தவறிவுடையார் மெல்லிவரவிட்டாளோ
மாலையணிமார்பன் மைத்துனனார்வந்தாரோ
பூங்குழலைப்பின்னித்தழுவி புல்கியவர்போனாரோ
வேறாயிடமுத்தமிட்டு மெல்லியரேயுரையுமென்றாள்
கலந்நாரி தாதிகளைத் தூறுகிறது.
அவ்வசனங்கேட்டு ஆரணிமுல்லையாள்
ஆறுதகோபமுற்று ஆற்றமுடிபோகாமல்
இத்தனைஇடும்புகளை எனனுடனேசொல்லவந்தீர்
முன்னொருவம்புகளை மெய்யாழிசொன்னீர்கள்
இன்னம்இடும்புகளை என்னுடனேசொல்லுகிறீர்
காவலர்பூமுடியார் கர்னருக்கறிக்கையிட்டு
ஆக்கினைகள்செய்யாமல் ஆரணங்கேநானிருந்தேன்
ஒருவரறிந்தால் உலகமெல்லாந்தானறியும்
இருவரறிந்தால் எங்கெங்குந்தானறியும்
இந்நாள்வரையில் இருந்தவனார்க்கேதாமே
கூடியிருந்தீரே கொம்பனைமாரெல்லோரும்
இதுநடுவில்வந்து எவரழித்தாரெந்தனையும்
கொல்லவினைசெய்தீரோ கொம்பேரிடையாளை

இத்தச்சிறைவைத்ததினால் எல்லோருஞ்சொல்லீரோ
தாதிபற்றுமென்னையாய்த் தையல்சொன்னாளேன்
என்றுமிகத்துதித்து ஏந்திழையாள்சொல்லுகையில்
தாதியர்களெல்லோரும் தையலன்னநடைபோடிவாறு
சத்திரியப்பெண்களுக்குள் சூழ்ந்திருக்குந்தாதிகட்கும்
செங்கமலபதியாள் சேரவேல்விழியாடவாறு
காசினியோர்புகழும் கன்னவரும்வேளையிலே
ஆரணங்குமயிலாள் அழுதுநால்கேட்டாள்
காத்தோமென்றிருப்பார் கல்லசெவிதாளறப்பார்
என்று-மாதுதிருவடைந்து வந்திறங்கித்தெண்டனிட்டு
தாமக்குழலாள் தாதியர்க்குரைவாள்
மாதர்சொல்லித்தாலும் மைகலந்தேனுக்கடுமே
குமைனளிக்கப்போகாது தன்னுக்கருக்குழலே
இன்னமொருதிக்கள் ஏந்திழையேசென்றாலும்
தானைபற்றின்றூர் தங்கக்குழலாளே
நாங்கள்-அறியாமற்சொன்னோமே அரசேபொறுத்தருள்வீர்
என்று-மாதுதிருவடிக்கு வந்திறங்கித்தெண்டனிட்டாள்
தாதியவன்தனிக்கத் தனித்திருந்தாள்மையலாரும்

கள்ளன் வேட்டைக்குப் போய் வருவது.

காசினியின்னர் கள்ளதிகாரன்
வேட்டைக்குப்போய் மீண்டுவருகையிலே
கோட்டைதனையொருமண்டபத்தை விட்டிருந்தகள்ளரவர்
சிந்துகவிகேட்டிருந்தார் சீக்குணவீரியரும்
அந்தக்கவிதனிலே அல்லியம்மாள்தூதனவன்
ஓலைகொண்டுபோகிறான் உத்தமியாள்தூதுவனும்
ஆனந்தமாகவே ஆச்சாரச்சாவடியில்
மேளங்கள்தாளங்கள் விருதுபலமுழங்க
அவனைநிறுத்தியவழிதனிலே அதிகள்ளர்வீற்றிருந்தார்
மண்டபத்தினருகாக மாதுமையாள்தூதனவன்

அல்லியுடையதூதன் கள்ளரைக்காண்கிறது.

வந்தங்கேநின்று மன்னவனைப்பார்த்து
ஆரோதெரியாது ஆதித்தசந்திரன்போல்
ஆரென்றுபார்ப்போமென்று அருகினில்வந்துநின்று
கள்ளனென்றுதானறிந்து கைகுவித்துத்தெண்டனிட்டாள்
அடிபணிந்ததூதுவனை யாரென்றுதான்கேட்க
ஆறுயிரவரென்னும் அதிவீரபாண்டியர்கள்
அணிமதுரைகாட்டுக்கு அரசமன்னன் தூதுவன்யான்
பொன்னுமணியழகன புலந்திரற்குத்தூதுவன்யான்
அதற்குநீரையரல்லோ அதனுமேலேகுற்றமுண்டோ
மன்னர்திருவடிக்கு மறுபடியுந்தெண்டனிட்டாள்
மாணிக்கத்தாள்மறைவில் மங்கையரும்போயொளித்தான்

கர்னர் கலந்தாரிமையைக் கேட்டது.

காசிவிசுர்னர் கர்னராசர் தாம்பார்த்து
மாதுமையாள் தாதெனுயிர்க்க மன்னவருந் தருமைப்பார்
நானமறிந்ததுபோ காமக்குலவிளக்கே
வெட்கமற்றுபோ வெம்புருவங்கன்றுளோ
நாளையுர்வெட்டனும் மாயகமேகதுமபா
நீபேயறக்கதாபோ கேவிழைபுபேயடுத்திக்கோ
காரிழைபோருந்தனூர்ந்து கற்பித்தார்மாரோதான்
உன்னைத்துணைநூர்ந்தி வளர்ந்துயிருக்கிறார்
மடவனக்கடமுத்தும் மாமக்குலவிளக்கு
செயபொலசைமயிமுடியாள் செங்கைகால்பிடித்தாளும்
என்னைப்பொசம்பிற் நின்றிர ஆம்வளர்ந்தாளும்
வாராதிருந்தாயென வளவிலொருபயணம்
வண்டார்குழலினை வாழப்பெண்ணுக்கிவைத்தான்
ஆனைந்தமார்பனை ஆலவட்டவெரவழைத்து
விசையன்திருமகனை விலங்குகள்போடவைப்பேன்
என்று செலுத்தாக்க மந்திரிழையாள்தான்பேசாள்
எரிட்டுப்பார்ந்தாரா மந்திரனர்தேவிமரை
காலத்தொடங்கியே கரியகுழலாள்வால்
பார்த்தார்பலகாலும் பார்த்தன்மருமகளை
கருமமுடியப்புகல குதிபலம்நாளழைத்து
இவன்-வளமொழுதுங்கன்றுள் மலர்சொரியுஞ்செவ்வாயாள்
சந்திரவாடிப்போல் தளம்படுகிறதிருமுகங்கள்
சீர்பிருப்பதென்ன செண்பகப்பூமேனியெல்லாம்
அலர்தாமரைப்போல் ஆனந்ததிருமுகங்கள்
மலர்ந்ததிருமுகங்கள் வாடியிருப்பதென்ன
தாமக்குழலாரே நாதிகளோசொல்லுமென்றான்
ஆடைகுறவாச்சே இவர்மருமகட்கு
ஆரமுலேபாட்டு ஆபரணக்குறைச்சதுண்டோ
எந்தநேலவடியாறுள் எங்கள்குலவிளக்கு
மதுரைக்குப்போக மங்கையரும்நினைத்தாளோ
மைத்துனரைத்தானும் மாதுநினைத்ததுண்டோ
வண்டணியுங்குழலாள் வாடியிருப்பதென்ன
இதுவென்னகருமம் எனக்கரியகூறுமென்றார்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியவளேதுசொல்வாள்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமானே
தாராகுழலுடையாள் தலைநோகுதென்றுசொல்லி
உண்ணாதிருந்தாள்காண் ஒன்றிரண்டுநாளாச்சே
கர்னராதுகேட்டு காரிழையேதாதிகளா
எந்தனுக்குசொல்லாமல் இருந்தகருமமென்ன
உங்களை-சிறையிலேவைத்திடுவேன் சிரபதமாற்றிவைப்பேன்

தலையைச்சிரைத்தாள் தூள்விலக்குபோட்டுவைப்பேன்
என்று-எதிர்ப்பார்த்தாராம் இந்திரன்றேவியரை
காலைதொடங்கியே கரிபகுழலைவாய்
பார்த்தார்பலகாலும் பார்த்தன்மருமகளை
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியரைக்காணாக்குறா
வண்டார்குழலாட்கு மைத்துனராய்த்தோற்றுமவன்
பேடையர்கண்றுட்டுப் புத்திரராய்த்தோற்றுமவன்
மன்னர்சிறுமகனும் வந்தானோவிவ்விடத்தில்
வால்கிசைவன்பத்திரனும் வந்தானோவுறவாக
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் காவலர்கள்விழித்திருக்க
ஆசாரமார்க்கத்தில் அந்தரமாய்வந்தானோ
மாதுமணவாளன் வந்தானோசொல்லுமென்று
கர்னரவர்கேட்கையிலே காரிழைமார்கூறுவார்
நாலாலமிருந்திரார் தாற்றுவற்றும்பிள்ளையில்லை
மகாராசாசருக்கு மைந்தன்முதலில்லையே
ஆரைநீர்கண்டீர் அடையாளம்பார்த்தீர்

கர்னன் தாதிகளைக் கேட்பது.

நீர்-கண்டகுறிப்பை சுருத்துடனேசொல்லுமென்றான்
காசிவிவர்னர் கர்னரவரேதுசொல்வார்
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தனேதப்பாது
மாதுமணவாளன் வந்தகுறிகாணோமே
மதுரைநகரமகனும் வந்ததுமில்லையென்றா
எத்திசைப்பேர்க்கள் என்மேலேயிட்டு
தாமக்கருந்குழல்மார் தாதியருமப்பிகளும்
சேரவேயோடிவந்து சேயிழையாரெல்லாரும்
காசிவிவர்னர் கர்னனேயிம்மானை
உம்மாலேயாணையடி ஒருகுறியுநாமறியோம்

கர்னர் தாதிகள்மேற் கோபித்தது.

காசிவிவர்னர் கர்னருங்கண்சிவந்து
அவளுக்கு-ஒற்றைப்பணிதியிட்டு வுத்தரியப்பட்டுடுத்தி
ஆபரணமிட்டு அழகாகப்பட்டுடுத்தி
வைத்தானேயுங்களை மங்கையற்குக்காவலாய்
சொல்லுதற்குவைத்தேனே தோகையிளங்கொடியே
ஆடைகளையுமென்றார் ஆபரணம்வாங்குமென்றார்
திரளான ஆபரணஞ் சேரக்கூட்டுமென்றார்
பாவாடையோடே பைங்கிளிமார்நீங்களிருங்கள்
மாணிக்கப்பேழையிலே வைத்தாரேயுங்களைநான்
ஆக்கினைகளில்லையே அல்லதாரன்பட்டணத்தில்
வாசல்பேரத்தலையும் வகையுறவேவெட்டுவேன்
சிந்துநாடாளுகிற தேத்தரசன்மன்னவனை

கர்ணர் தூதனைக்கண்டு புலந்திரன் செய்தி கேட்பது.

காசிநகர்மன்னர் கர்ணருந்தான்வாழ்ந்தி
தூதன்றனைப்பார்த்து சொல்லுவாரொருவசனம்
என்னைப்போல்மீறிய இந்திரனும்வளர்ந்தானோ
நாடாளக்கற்றானோ நாமக்குலவிளக்கு
செம்பொன்மணிமுடியான் செங்கோல்நடத்தானோ
இப்படிக்குமீறிய இந்திரனும்வளர்ந்திருக்க
வண்டார்குழலாளும் வளர்ந்திருந்துசமைந்திருக்க
இங்கவளொருமுறைதான் தேன்மொழியாள்முழுகிறாள்
பேடைமயிற்கண்ணாள் பிள்ளைபெறுங்காலம்
காவலிலேவைத்துநான் காக்கிறேன்கண்மணியை
மாலைமுடியானும் வரவிட்டால்ஆகாதோ

கர்ணருக்குத் தூதன் சொல்வது.

என்றுரைக்கக்கர்ணர் எடுத்துரைப்பான்தூதனவன்
மதுரையதுகாதம் மன்னவனுமாளுகிறான்
மற்றுமுள்ளநாடெல்லாம் மன்னரசாளுகிறான்
அரசாளும்ராயகோன் அல்லிப்பெருமாளும்
காவலர்களாண்டவர்கள் காசிறைந்தநாள்முதலாய்
மாலைமுடியாண்டவர்கள் வனசப்போலமுதல்
வண்டார்குழலாளும் மயில்விரித்தநாள்முதலாய்
பாதிமொருமுறைதான் வருவாள்கொலுமுகத்தில்
என்றுரைத்ததூதனவன் எடுத்துரைப்பார்கர்ணரவர்
நல்லதுதானென்று நான்தங்குமண்டபத்தில்
போசனமாகுமென்றான் பொருந்தியமுதுண்டு
நடந்தான்தூதனென்று ராஜமன்னர்சொல்லுகையில்
அவ்வசனங்கேட்டு அத்தூதனைதுசொல்வானே
உண்டுபசியாறிவந்தேன் உங்கள்திருவடியில்
போஜனங்கள்தேவையில்லை புறப்பட்டேன்வேகமாக்கு
வெகுதூரஞ்சென்றாலே மெல்லியருங்கோபிப்பாள்
மாதினிடகோபமது மன்னவரேதீராதினீர்
போகவிடைதாருமென்று புகழ்வீரன்கேட்டிட்டான்
அவ்வசனங்கேட்டு அலங்காரப்பூதனியாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிகளைத்தானனுப்பி
காரிழையாள்மாது கைலாகுதான்கொடுக்க
மெத்தைவிதானடந்து மேல்புருவங்கண்ணாளும்
மாமனவர்வந்திருக்கும் மண்டபஞ்சென்றேறினார்
மாமனார்பாதமது வணங்கிபணிந்திட்டாள்
வந்துபணிந்தவொரு மருமகளைத்தான்பார்த்து
வாழ்வாய்வளருவாய் மாயனடிபோற்றுவாய்
மகாலட்சுமியைப்போல் மங்கிலியமுண்டாக
மதுரையெல்லாமாள்வதற்கு மைந்தனைப்பெற்றிடுவாய்

வாழ்த்திவிடைகொடுக்க மாதுகருங்குழலாள்
அரிவையற்றுசொல்லி அறிக்கையிடவேண்டுமென்று
தன்மனதுக்குள்ளே தார்வேந்தர்தானினைத்து
மேளவகைகளும் விருதுகள்கையமர்த்தி
விருதுபலமுழங்க வீதிபுறப்பட்டார்
மாதினதுகோட்டைக்கு மன்னவரும்போய்புகுந்தார்
வாசற்பதினெட்டும் வைத்திருக்குமுத்திரையும்
சேரவேதான்திறந்து செம்பொன்மணிமுடியான்
உததமனும்விரியனும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்தான்
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காரிழைமாதகியாள்
பாவையழகியரும் பட்டாலடிதுவட்டி
மாணிக்கஆசனங்கள் மன்னருக்குத்தான்போட்டார்
இட்டதொருஆசனத்தில் இன்பமுடன்தான்போட்டார்
வந்தஇளைப்பாற மன்னர்திருமுகமும்
கவறிபணிமாறினர் கட்டழகிதாதியர்கள்

கர்னன் கலந்தாரியை தாதிகளை விட்டழைப்பது.

தமக்குகவறியிட்ட தாதிமுகம்நோக்கி
அரசாளும்நாயகியை அல்லித்திருமகனார்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனார்தேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
ஆரமுலையாளை அழைத்தோடிவாருமென்றான்
தன்கையில்கவுதாரியை தானொருத்திகைகொடுத்து
மங்கையாள்பள்ளிகொண்ட மண்டபத்திற்போய்புகுந்தாள்
திருமேவயுருவமுகே செல்வப்பெருந்தேவி
அத்திநகருடைய அலங்காரப்பூஷணமே
அன்னமேயும்முடைய அம்மானும்வந்தார்காண்
மங்கையரேயும்முடைய மாமனும்வந்தார்காண்
காசிநகராளும் கர்னரிங்கேவந்தார்காண்
மாலைமுடிமார்பன் மண்டபத்தில்வந்துநின்று
உம்மையழைத்துவர உத்திரவுசொன்னார்காண்

கலந்தாரி கர்னரைக் காண்கிறது.

கர்னர் தூதனுக்கு வெகுமதிசெய்தனுப்பியது.

வந்துபணிந்ததொரு மாதினதுதூதனுக்கு
உத்தரீயப்பட்டுகளும் உடுக்கநல்லஆடைதந்தார்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணப்பழக்காயும்
காவலனும்விரியனும் கைநிறையஅள்ளியிட்டான்
போகவிடைபெற்று போய்விட்டான்தூதனவன்

கர்னன் கலந்தாரி கோட்டைக்கு வருகிறது.

அப்போகருணர் ஆலோசனைபுரிந்து
காரிழையாள்மாதுநல்லாள் கலந்தாரிநாயகிக்கு
அவர்மைத்துனனார்மீறி வளர்ந்தவருமைகளும்

தோரணக்கதவுதனில் சுந்தரனைப்போற்றிவென்
உத்தமிமாருங்களை உசத்தான்டில்போற்றிவென்
கன்றுமிகக்கோபித்து எதிர்பறந்துகன்றிவந்து
வசனைபுருஷிக்கொண்டு மன்னவரும்புறப்பட்டார்
வாசற்படிகடந்து மன்னன்பெருமாளும்
மற்றுமிமாருங்களையாய் மன்னவனுந்தானிருந்து
அவள்-ஆசியைக்கேட்டு அறிந்துபெண்வருவோம்
என்று-வாசலோடேயிட்டு மன்னாதிகருணை
குருகுடியுமான் தலைவாசல்தான்கடந்து

தருணாகங்காரியின் தாயாரைக்கேட்கவருகிறது.

கருணைவடிவமே கானைபக்தபுத்திரனே
அவன்சென்றபின்னே திருமலைபுடனே
வந்துமணிக்கதவிற்தனைப்பாராமல்
சோபமுடனேயந்த சொற்றவளுந்தானடந்தார்
மாதினுதிகோட்டையை மன்னவனுக்கிட்டுவந்தான்
அன்னக்குருங்குழலாள் தற்சடையாளப்போது
மெளவலக்கையும் விருதுடனேமெல்லியரும்
செவிக்கைபார்த்திருந்தாள் கிளிமொழியாள்தங்களுடன்
மாதினதுகோட்டையை மன்னவனுக்கிட்டுவந்தார்
தண்டிகைவைப்பித்து நம்பி கருமமுடையாளும்
உத்தமனார்வீட்டில் கட்டமற்போய்ப்புகுந்தார்
தாமக்குருக்குழலாள் காதியதிர்கண்டு
இவர்-வந்ததொருகாரியம் மாதேவியோபாது
அவரோத்திகொட்டாமல் அறிவையரோதாமிருந்தோம்
என்றுமிகத்தாதியர்கள் எல்லோருமோடிவந்து
கதலைத் திறந்து கட்டுகிறாதியர்கள்
பாவையழகியர்கள் பட்டாலடிதவட்டி
கவரிபிடித்தனர் காரிழைமாரப்போது
தனக்குக்கவரியிட்ட காதிமுகப்போக்கி
தன்னுங்குருந்துழலாள் தற்சடையாளெங்கேபெண்ணு
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரிவையர்கள்ஓடிவந்து
தன்னுங்குருந்துழலாள் தற்சடையன்னடைந்து
தெண்டனிட்டார்தாதியர்கள் தேனார்குழலாட்கு
தன்னுங்குருந்துழலாள் தற்சடையாள்தானெழுந்து
என்றுவந்தாய்த்தாதி எனக்குரியதுமென்றாள்
கர்ணவந்தாரென்று காரிழைமார்சொல்லுகையில்

கர்ணனைக்காண தற்சடைவருகிறது.

கர்ணர்வந்தாரென்றவுடன் கடுகியெழுந்திருந்தாள்
பட்டுபளபளென்ன பாடகக்கால்சோதிமின்ன
முத்துமிலுமிலென்ன மோதிரக்கால்சோதிமின்ன

மாதுரையைக்கண்டு வந்தானே மயில்போல
கானரதுபாதத்தில் கட்டழகிதெண்டனிட்டாள்
வந்துபலிக்கவளை வாழ்த்தியந்தமன்னவனும்
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
இட்டதொருஆசனத்தில் இருந்தாளிளங்கொடியும்
அக்கவளகாட்டார் அதிகநன்னர்திருமுகத்தை
அன்று-வாடியிருப்பதென்ன மன்னர்திருமுகங்கள்
தீதிருப்பானேனென் செண்பகப்பூமேனியெல்லாம்
அலர்ந்தசெந்தாமரைப்போல் அன்றுவெவுந் திருமுகங்கள்
காந்தியிருப்பதென்ன கர்ணர்பெருமானே
மாறுகைக்கொண்ட மன்னன் திரிபோகிறான்
ஆடாலக்கொண்ட அரசன் திரிபோகிறான்
இடும்பனவனனை யேடாகூடஞ்சொன்றானோ
என்னகருமமிது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
என்றுமவன்கேட்டு எடுத்துரைப்பார் மன்னவனும்

கர்ணர் துர்ச்சடைக்குச்சொல்வது.

எனக்குபக்திரியாள்சாபம் பலிப்பதற்குமுன்னாக
அரசாளும்ராயபியான் அல்லித்திருமகனார்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனும்
இந்திரனார்தேவி என்னகதிபோறாளோ
தாமக்குழலாளென் தலைக்குவினைசெய்தாளோ
வெல்பொருதுங்கண்ணுறும் வெட்டவெளிக்கிடுவாள்
என்றுரைக்ககருணர் எதுரைப்பாள் துர்ச்சடையும்
மாதுநல்லாளிப்போது வன்கொடுமைசெய்தாக்கால்
வேல்பொருதுமல்லியுமாள் வெட்டவினைசெய்யாளே
தேர்-அத்திபரந்தை அரசாண்டிருக்காமல்
தேர்-மாறுசெறகாரிபநேன் மன்னன்பெருமானே
என்னகருமம் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
காதிவளாடர் கர்ணரவரேதுசொல்வார்
காரிழையாள்மாது சகுந்தாரியாபிக்கு
பொல்லாமசக்கைசெல் பொரிதிற்நுபொற்கொடிக்கு
ஆகாதமசக்கை ஆரிழைக்குவண்டாச்சு
வண்டார்குழலாட்கு மைசக்கைத்தோன்றுது
மதுரைப்பெருமானும் வந்ததுகாலேமே
என்னகருமமிதேமர் என்றுரைக்கருணரவர்
துன்றக்கநற்குழலாள் துர்ச்சடையாள்கூறுவாள்
மாதுமணவாளன் வந்தால்வரவேணும்
உமதுமைந்தன்புலந்திரனார் மன்னவன்தான்வரவேணும்
மற்றுமொருமன்னவர்கள் வருவாரோகாவலிலே
வாசற்படைதாண்டி வருவாரொருவருண்டோ நீ
தாதியர்களுக்குள் யார்கள்சொல்லியோ

தாதியரைக்கேட்கிலையோ தார்வேந்தாவென்றுரைத்தாள்
தன்கையன்சொல்லுகையில் தனந்தெயனோர்கூறலுற்றார்
தாதியரையெல்லாம் தனித்தனியேகேட்டுவிட்டான்
தாங்களெல்லாமறியோமென்று தன்மேலேயாணையிட்டார்
நான்றுங்கருங்குழலாள் நற்சடையுந்தான்கேட்டு
மாதுநிற்கவிட்டு வாசற்படிமாளிகைசென்று
பொற்றேர்மேலாரும் பூங்கொடியின்றேடே
ஆர்சொல்லுற்கோமாளே அரசர்கொடிவேந்தன்
மன்றல்வாசனைக்குழலாள் அறைக்குள்கொண்டுதானழுதாள்

நற்சடையாள் கலந்தரிசைய காணவருதல்.

ஆரணங்குமன்சேதி அறிந்துதானவரவேணுமென்று
சொல்பாறு நன்னெருநல் வேந்தனைக்கையமர்த்தி
மன்னவனைமுன்னமைத்தி மாளிகையில்வந்தாள்
தண்டிகைசொல்லிவைத்தார் தாமக்குழலாட்கு
தாமக்குழலாளும் தண்டிகைமேலேறினாள்
வண்டார்குழலாளை மறைத்தார்கள்குடையதனால்
சுற்றிவிரம்பிடிக்க தோழியர்சூழ்ந்துவர
மாதினையழைக்கட்டமையன்னை மங்கையருமவந்துவிட்டார்
வாசற்படியிலேமேற் கலைத்திருக்குழுத்தினையும்
சேரிவைதான்திறந்து தேனார்குழலாளும்
தண்டிகைவிட்டிறங்கித் தையலந்தநற்சடையாள்
ஒட்டமெர்க்கண்ணாளும் மட்கட்டுப்போய்புகுந்தாள்
தாமக்குழலியர்கள் தாதியெனநிர்கண்டு
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காரிகைமார்தாதியர்கள்
பாவையழிபருக பட்டாடைதுவட்டி
வாசற்பிள்ளைப்பாற காண்கவரிவிறொர்கள்
மாணிக்கஆசனத்தில் மங்கையருமேற்றிருந்தாள்
தாதிமுகம்நோக்கி தையலருமேபதுசொல்வாள்
காரிகையாள்மாது கலந்தரிசையகத்தை
ஆருழியெய்யானோ அழைத்துவாயிங்கேயென்றாள்
தன்கையில்கயிறுஞாயக தாவெனருந்திசைகொடுத்து
வீசுங்கவரிதனை வேலெருநத்ததைகொடுத்து
மங்கையரும்பள்ளிகொண்ட மண்டபமேபோய்புகுந்து
அழகிதிருவுருவே அலங்காரப்பூஷணமே
அன்னமேசொர்ணமே அமிர்தமடமானே
சாந்துதொடுத்தியரே சந்தனப்பூமேனியரே
ஆரணங்கேயும்முடைய ஆச்சியழைக்கிறாள்காண்
ஆச்சியென்றுசொல்லுகையில் அதிகமனமகிழ்ந்து
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் பொற்கொடியாள்நாயகியும்
மாதாவின்பாதமது வணங்கியேதெண்டனிட்டு
வண்டார்குழலாள் மலரணையில்பூவெடுத்தாள்

தாமக்குழலாளுந் தையலரைத்தோளுன்றி
காரிழைமாதருக்குக் கைலாகுதான்கொடுக்க
மெத்தெனவேதானடந்து மேல்பொருந்துங்கண்ணாளும்
தற்சடையாள் புத்திரியைக்கண்டது.
மாதாவும் வீற்றிருக்கும் மண்டபஞ்சென்றேறினள்
வந்துபணிந்தொரு மகளாரைவாழ்த்துகிறாள்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் மாயனடிபெறுவீர்
அத்திபுரமாள அரசுகளைப்பெற்றிடுவீர்
கண்களிலேயொத்திக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
கற்பூரந்தின்னவொரு கனிவாயைத்தான்முகர்ந்து
வண்டார்குழலாரை வாய்நெருடிமுத்தமிட்டு
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்கள் இளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
பார்த்தார்பலகாலும் பார்த்தன்மருமகளை
காசிலிவர்னர் கர்னாருரைத்ததெல்லாம்
பொய்யென்றிருந்தேன் புகழ்வீரன்சொன்னதெல்லாம்
மெய்யாகத்தோன்றுதே வேல்புருவங்கண்ணாட்கு
சுத்திநிற்கும்பெண்கள் சூழ்ந்திருக்கும்சாதியர்கள்
அங்கவரைக்கண்காட்டி ஆரமுலையாளும்
கூறுவாள்வாய்திறந்து கொம்பனையைத்தான்பார்த்து
வண்டார்குழலாளே மைந்தராய்த்தோற்றுதுகாண்
பேடைமலர்க்கண்ணாளே பிள்ளையாய்த்தோற்றுதுகாண்
மன்னர்திருமகனார் வந்தாரோஇவ்விடத்தில்
வாள்விசையன்புத்திரனார் வந்தாரோவுளவாக
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்னரதுகாவலிலே
அரசாளும்பூமுடியாள் அல்லிவரவிட்டாளோ
ஆகாயவான்புரவி அவரேறிவந்தாரோ
உனது-மைத்துனனார்வந்த வாறெனக்குச்சொல்லுமென்றார்
என்-கண்ணாட்டிநாயகரை கண்ணாலேபாரேனோ
மாதுமணவாளருக்கு மருவவிட்டுப்பாரேனோ
மாலைமுடியாரை மறையவைத்துப்பாரேனோ
சொந்தமாக எனக்கொருகால்சொல்வாயோ
மைத்துனனார்வந்த வகையெனக்குச்சொல்வாயோ
அவள்-வார்த்தைகள்பேசால் மறுவார்த்தைகாணுரைப்பாள்
பூஞ்சிலம்பைப்பார்த்துப் புனைகிளியுந்தானுரைப்பாள்
கண்டாளேமவுனத்தைக் காரிழையுமப்போது
காசிலிவர்னர் கர்னார்பெருமானும்
மாளுகிறேனென்று வாளுருவிக்கைபிடித்து
ஆபசம்காட்டி. அலந்தாரன்மாளுகிறார்
காசிலிவர்னர் கர்னரேமாண்டாக்கால்
மகாராஜராஜா மன்னவர்கள்நூற்றுவரும்
சேர்வேமாளுவார் செம்பொன்முடிராசர்

உங்களையர் தன்முதலாய் என்றுயார் தன்முதலாய்
நாங்கள்-அத்தனைபேரும் அழியத்திருவுளமே
மாளத்திருவுளமே வண்டார்குழலாளே
மைத்துனனார்வந்த வாறெனக்குச்சொல்லுமென்றான்
இவன்-வார்த்தைபுரையாமல் மறுவார்த்தைதான்பேசாள்
தன்-பூஞ்சிலம்பைப்பார்த்து பைங்கிளியுந்தானிருப்பாள்
அன்னமேக்குழலாள் தற்சடையுங்கூறுவாள்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னர்கள் தப்பாமே
அரசாளுநாயகியாள் அல்லிதிருவாணை
மனவாசகந்தாறேறும் மன்னர் திருவாணை
மகாதுநல்லிருக்க மயிலனையாள் திருவாணை
உன்மைத்துனர்மேலாணைசொன்னவர் மாதாவேசொல்லுமென்றான்
என்னுடையமாதாவே எனக்குனக்குச்சொல்லுமென்றான்
மைத்துனர்மேலாணையிட மாதருங்கோபித்து
வண்டார்குழலாளும் மலரணையைவிட்டிறங்கி
பள்ளிகொள்ளுமண்டபத்தை பைங்கிளியுமட்டபுகுந்தாள்
தாழ்வினையில்லைகோபித்து கையலறும்சார்ந்திருந்தாள்
அன்னமன்னகருங்குழலாள் தற்சடையுந்தான்பார்த்து
மாதுதிக்கிட்டு வயற்றைப்பிசைந்துகொண்டாள்
இருக்கேதானோமும் இளங்கொடியையிந்நேரம்
ஆழுகையாரோ அழுதியகண்முகத்திருந்தாள்
தாமக்குழல்மங்கையர்கள் தாதியர்கள்வந்துநின்று
மாதிருக்கும்மண்டபத்தை மங்கையர்கள்போய்புகுந்து
இத்தனை ஆனைக்கும் இருந்தீர்தாய்மடிமேலே
மைத்துனன்மேலாணையிட வந்துவிட்டீர்கோபித்து
உன்மைத்துனனிங்கே வந்தபடிசுப்பாது
ஆனைபுகரிந்திரனோ வந்தநாய்ச்சிதான்றாது
காசிலிவர்னர் கர்ணர்பெருமானும்
மாளுவேலினன்றுசொல்லி வாளுவலிகைபிடித்து
ஆபுதம்நாட்டை அவிருக்கப்பூங்கொடியே
அந்துதிசைநாட்டான் அலர்மாண்டாராமானல்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னவர்கள் நாற்றுவரும்
சேரவேமாளுவார் செம்பொன்மணிமுடியார்
உங்கள்ஐவர்முதலாக அச்சியருந்தான்கூட
ஆணங்கேகாக்கள் ஆயிரம்போசாசியரும்
இத்தனைபேர்மாள இழக்கத்திருவுளமோ
மாளத்திருவுளமோ வண்டார்குழலாளே
மைத்துனனார்வந்த வகைபிரித்துச்சொல்லுமென்றான்
அதற்குபவளசேனை அல்லிமருமகளும்
பார்த்தார்கள்தாதியரும் பைங்கிளிமாரெல்லோரும்
உமதுமைத்துனர்மேலாணை மாதாவேசொல்லுமென்றார்

தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியவள்சொல்லுகையில்
ஆரணங்கேகேட்டிரும் ஆணைவிடுஞ்சொல்லுகிறேன்
நீர்-சொன்னபிறகல்லவோ தோகையாளைவிடுவதான்

கஸ்தூரி தாதிகட்குச்சொன்னது.

காரிழையாள்மாது கஸ்தூரியேதுரைப்பாள்
முழுகிபோகலாகாள் முகக்குழலெல்லோரும்
உடனுசப்பள்ளிகொள்ளும் உண்டானபெண்களெல்லாம்
பாதிபிரவேசன்று பதினாறுநாழிகையில்
வீசுதுகாண்மேனியெல்லாம் வெகுகெருப்பாயெங்களுக்கு
மண்டபத்தின்கூடத்தில் மாதரேவேபள்ளிகொண்டோம்
அன்றையராத்திரியில் அருச்சுனனார்புத்திரரும்
ஆகாயவான்புரவி அவரேயலர்தாரான்
ஆருமறியாமல் அங்கொருவர்காணாமல்
சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சவ்வாதுபரிமளமும்
வகைவகையாய்பூஷணங்கள் வகையுடனேதான்கொடுத்து
அன்றையராத்திரியில் அவர்வந்துபோனார்காண்
அடையாளந்தான்கொடுத்து அவர்போனார்தென்மதுரை
எங்கேபடையாளம் என்றாளேதாதியவள்
மாணிக்கப்பேழையிலே மாதரேகட்டிவைத்தேன்
எத்தனை ஆக்கினைக்கு இருந்தீர்காண்தாய்மடிமேல்
மைத்துனர்மேலாணையிட மாதரேசகோபித்தீர்
மகாராசராசாக்கள் மன்னர்மேலாணைவிட்டேன்
வனவாசங்காடுறைந்த மாமன்மேலாணைவிட்டேன்
மாமியார்பாஞ்சாலி மயிலினைமேலாணைவிட்டேன்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிமேலாணைவிட்டேன்
உமதுமைத்துனனாராணை முக்காலும்நாலும்விட்டேன்
ஏலக்குழலாளே இருமென்றெழுந்திருந்தாள்
தன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்தானிருக்க
மாதிருக்கும்மண்டபத்தை மயிலனையாளோடிவந்து
ஆருமறியாமல் அருச்சுனனார்புத்திரரும்
அடையாளந்தான்கொடுத்து ஆணழகர்போனாராம்
மாணிக்கப்பேழை மாதரதுமுன்னேவைத்தாள்
அல்லிக்கயிறும் அழுந்தியசிரகவும்
சிறுவுங்கச்சை திருமுடியுந்தானெடுத்து
அல்லியடையாளமென்று அரிவையவள்சொல்லுமே
ஆணிப்பொன்னாலே அழுத்திட்டஅடையாளம்
சபதமுடித்தாரோ தருமமுடியாரும்
இப்படிக்குமீறி இந்திரரும்வளர்ந்தாரோ
நாமக்குலவிளக்கு நாயகர்வீரியரும்
செம்பொன்முடியாருஞ் செங்கோல்பிடித்தாரே

முத்திரைமோதிரத்தை முருகுமுளாள் தானெடுத்து
கட்டழகன்மோதிரத்தைக் கன்கனிமேல் தானும்மாட்டி
பவுத்திரமோதிரத்தை பைங்கிளியாள் தானெடுத்து
கண்மணிமாபகனைக் கைகொண்டொருகாலும்
பேதுமணவாளனை மறக்கத்தப்பாரோனே
காவலர்கள் பிரியமைக் கண்டாலேபாரோனே
நூலைக்கடித்திட்ட நூற்றிருவர்காணாமல்
போர்த்துவருக்கடங்கா பொன்னுருவியாளையத்தில்
பாராமல்போனேனே பாவிநானேனேனே
நாணத்திருந்தேன் சண்ணாற்றாளேனேனே
சண்டைசெய்தோர்யறிந்த கட்டழகிகிண்ணயத்தை
ஒருசாதியிற் தாசிமார் தைப்பலதுதன்னடத்தை
பண்ணுதிரைகள் நிறைந்து இருதோளும்பூரித்து
புட்டிகைவிட்டுதாம் பொன்னாபரணமெல்லாம்
மக்கள் அண்ணருக்குச்சொல்லி அறிக்கையிடவேண்டுமென்று
தன்மடிகைமேலேறி தாமக்குழலாளும்

அற்சடையாள் கர்ணனுக்குச் சொல்லவருகிறது.

சுற்றிப்பிரம்படிக்க சூழ்ந்தவாஅரிவையற்கு
ஆயிரம்பேர்தாதியர்கள் அருகினிலே புடைசூழ்
சுற்றிப்பிரம்படிக்க பெயர்த்திழுமாமெச்சரிக்க
மாற்றிப்பிரம்படிக்க மண்டபஞ்சென்றேறினள்
தன்மடிகைவிட்டிறங்கித் தாமக்குழலாளும்
ஆரணிமுலையாள் அரண்மனையிற்போய்புகுந்தாள்
அங்குதேசாதிபதி அதிகர்ணபெருமாளும்
எதிர்கொண்டுபார்த்தார் இளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
அலர்ந்தசெந்தாமரைபோல் ஆரணங்குதிருமுகங்கள்
தாமமுடியாரும் தலைதப்பிவிட்டாளோ
செல்பொருதுங்கண்ணாளும் வெட்டுதலைவிட்டாளோ
என்னமககுருமங்கை யெனக்காரியச்சொல்லுமென
அஞ்சாதேஅஞ்சாதே யென்றேவேயஞ்சாதே
மதுரைதுரைமகனும் வந்தான்மறைவாக
உன்னைமந்தர்புலந்திரரும் மாதிடமேவந்தார்கள்
ஆருமறியாமல் அலைதாரணங்குவந்து
அடையாளந்தான்கொடுத்து அல்லிமகன்போரானும்
அரசமன்னர்வைத்த அடையாளமென்றுசொல்லி
மாணிக்கப்பேழையை வைத்தாரேமுன்னிலையாய்
ஆணிப்பொன்றலே அழுத்தியனுப்பிட்ட
மற்றாயிரம்பொன்பெற்ற மாணிக்கவஞ்சரமும்
கண்டாரடையாளம் கர்ணர்பெருமானும்
இப்படியாய்மீறியே இந்திரனும்வளர்ந்தானே
நாடாளக்கற்றானே இராசகுலவிளக்கு

ஊராளக்கற்றாரே உத்தமசிகாமணியும்
செம்பொன்மணிமுடியான் செங்கொடிபூண்டாரே
தென்னன்முடிவேந்தன் செங்கோல்பிடித்தாரே
மன்னர்திருமகனார் மண்டலத்தையாள்கிறாரே
முத்திரைமோதிரத்தை முடிமன்னர்தானெடுத்து
சட்டமுகன்மோதிரத்தைக் கைதனிலேதானணிந்தான்
சரியாயிருந்ததிலே தருமமுடியார்க்கு
பவுத்திரமோதிரத்தை பார்வேந்தன்தான்பார்த்து
சட்டமுகன்மோதிரத்தைக் கண்மணியிலொற்றிக்கொண்டார்
மாதுமணவாளனார்வைத்தபடிதப்பாது
மகாராஜராஜனை வைத்திருந்தபாரோரே
மைந்தன்புலந்திரன்றன் வடிவழகைப்பாரீரோ
மாதுமணவாளனுக்கு மருவிட்டிப்பாரோரோ
காணாதிருக்கேன் கண்ணாற்றானேனே
பாராதிருந்தேனே பாவிநானேனே
முத்திரைமோதிரத்தை முடிமன்னர்கையிலிட்டு
மற்றுமடையாளம் மருமகளைகாட்டுமென்றார்
காட்டினாளடையாளம் கர்ணர்மனமகிழ
அடிசிலருந்தவென ஆச்சுதுகாணண்ணாவே
உண்டுபசியாறிவுத்தமனேநடவுமென்றாள்

கர்ணர் புறப்பட்டு வருகிறது.

அங்குதேசாதிபதி அதிகர்ணரேதுசொல்வார்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னவர்கள்நூற்றுவரும்
சம்மானிருப்பார்கள் துன்னுகருங்குழலே
அங்கேஅடிசில் அமுதுண்டேபன்றங்கையரே
ஏலங்குழலியரே இருவென்றெழுந்திருந்தார
வேந்தரதிகர்ணர் வெளியேபுறப்பட்டார்
வேட்டைபரிகலமும் வேந்தனதுசேனைகளும்
காட்டில்வாழ்மானுகளுங் கானமயிலுகளும்
யானைமுயலுகளும் அன்பானவுடும்புகளும்
சிட்டுக்குருவிகளுஞ் சிறுகுருவிபூங்குருவி
மன்னவர்கொண்டிருக்கும் வலனூறுகுருவிகளும்
சேரவந்தாகூடிற்று சேனைகளத்தனையும்
வேட்டைபுரவிமேல வேந்தனுந்தானேறி
ஒக்கப்புரவியிட்டார் உண்டானதோழரெல்லாம்
சேனைமனுவுகளுந் திரணேர்பரிகலமும்
மகாசேனைதன்னுடனே மாலைநெடுமுடியார்

அம்பலத்தில் இரகசியம்.

கூடிவருகையிலே கும்பல்சூழ்ந்துபேசுகிறார்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிசெய்திகளை
தங்களுக்குள்ளேதான் தனித்தனியேபேசலுற்றார்

இரகசியச்சாம் பிருந்தது ராசாக்கள் அம்பலத்தில்
அந்தரகசியம் அம்பலத்திலெபருகினதே
எழுதரிய அம்பலத்தில் ஏகாந்தமிருந்தனைத்
தேசத்தழகனையன் திரிலோகிதன் தான்கேட்டு
தனக்குக்கவரிபிடிக்கும் நாதிமுகம்நோக்கி
ஏதடிசுந்தரி பெகாந்தரகசியங்கள்
இரகசியங்கள்பெருத்தது நலமானதாதியரே
பாண்டவர்களைவரும் படைகூட்டிவாராரோ
அணைமுகர்பாண்டவரின் ஐவர்வெளிப்பட்டாரோ
கட்டழகர்பாண்டவரின் காலாள்வருகிறதோ
தருமராஜசம்பிரமன் தனஞ்செயர்தான்வாராரோ
அம்பலத்திரகசியங்கள் அறிந்துமாதாதியென்றுன்
வீரங்கவரிகளோ மெதிருந்திரைகொடுத்து
படைக்குப்படைகடந்த பாவையிளந்தாதி
மாறுதன் அம்பலத்தில் வந்தரேனாதியவன்
உற்றிருந்துகேட்கிறுன் ஒருவருஞ்சொல்லார்கள்
கோணுதபாவைதக்குறக்கவடிபணிந்து
ஆர்பணிதாதி அறியவுரைப்பமென்றார்
அர்பணிபுமாவான் அயாலேபுலவபணிநாதன்
தேசத்தழகுமன்னன் திரிலோகின்பணிரான்
என்னகாருமயிது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
அம்பலமெல்லாம் அடையரகசியங்கள்
எழுதரியஅம்பலத்தில் ஏகாந்தமின்றுருது
பாண்டவர்களைவரும் படைகூடிவாராரோ
அணைமுகர்பஞ்சவர்கள ஐவர்வெளிப்பட்டாரோ
காவலர்கள்பாண்டவர்படைகள்வருகிறதோ
அம்பலத்திரகசியங்கள் அறிந்துமந்திரகாரர்கள்
என்னகாருமமையா எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
அவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு அம்பாப் நருந்தனுந்தான்
சொல்லப்பயப்படுவோம் சக்கிரதாதிபரே
பயப்படுவேனேன்டா பார்வேந்தர் அணைமுன்று
அரசன்சொறுமைறுக்க அந்திகிலிகுவிதன்
சொல்துணைமயாமென்று தொகைவியாலேகொண்டுவிவேன
பெடிரன் துபில் காள் செல்புதல்கரையோ
அரசனுங்காய்கிபால் அல்லித்திருமகளர்
பொன்னுடையழகர் புலந்திரனர்தேவியர்த
கரிழையபால் நல்லாள் கலந்தரிநாயகிக்கு
வண்டார் குழலி ... ந்தாய்தோன் அதரன்
மதுரைதுரைமன்னன் வந்ததுவுங்காணுதோ
அதனைலேகாணுதத அடர்ந்தரகசியங்கள்

[illegible]
அவ்வார்த்தைகேட்டு அடிபணிந்து தாதியர்கள்
[illegible]
நேசக்குழுமன்னன் துரியனடிபணிந்து
ஆசனத்தின்கீழே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அரசாளுநாயகிபாள் அல்லித்திருமகளார்
அருச்சுனனின்றெடுத்த அழகுபவளத்திரளும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வண்டார்குழலாளும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அங்கவரைமெல்லாம் [illegible]
சோலிடைகொடுத்துச் [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] காதியர்கள்சூழவே
[illegible]கொண்டு காரிழையார்வந்தார்கள்
சிங்காரதனைவிட்டார் தேனார்குழலார்கள்
[illegible] இருந்தாரே சேர்ந்தன்
பெடைமலர்க்கண்ணாள் பொருந்திருவாளெங்கேபெண்ணா
[illegible] மண்டபத்தில்
[illegible] பார்க்கிறாள்
[illegible] மண்டபத்திற்போய்புகுந்து
[illegible] தேவியர்க்கு
மைத்துனனார்வார வரவுகண்டுமங்கையர்கள்

பொருந்திருவாள் துரியோதனனைக்கண்டது.

சிங்காரதனைத்தவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
[illegible] மறைவாகப்போனார்கள்
பெடைமலர்க்கண்ணாள் பொருந்திருவாள் தான்பார்க்கி
[illegible] ஏலக்குழலாளும்
[illegible] போனாரோ
[illegible] போனாரோ
[illegible] தான்பிடித்து
[illegible] கொண்டுசென்று
பெடைமலர்க்கண்ணாள் பொருந்திருவுங்கூறுவாள்
[illegible]
[illegible]
[illegible] காரியத்தை
[illegible]
[illegible]
[illegible] பெரியபின்னாயாகவென்று
[illegible]
[illegible] பெயருபிட்டு
என்றுமிவனுரைக்க யேந்திழையுங்கூறுவாள்
பெடைமலர்க்கண்ணாள் பொருந்திருவுங்கூறுவாள்
[illegible]
சக்கரப்பூமுடியார் [illegible] செய்ததில்லை
[illegible] எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
அந்தமொழிகேட்டு அரசன்விளம்புகிறான்
சக்கரப்பூமுடியான் சொல்லுவான்வார்த்தையொன்று
[illegible] கேட்டிடுவாய்தெரிக்க
போர்க்கு[illegible]மன்னன் புலந்திரனார்வீரியனை
[illegible] அவருடையதேவியை
காரிழையாள்மாது [illegible]

என்னுடையகோட்டையில் யிளங்கொடியைவையாமல்
அவள்-ஆச்சிபரண்மனையில் ஆரணங்கைவையாமல்
தன்னுடையகோவிலிலே தையலரைவையாமல்
வேறேயொருகோட்டைக்கு வேறாகவீடுகட்டி
மாதினதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றுவரும்போனதில்லை
கற்கோட்டைமுத்திரையாங் காவலனுந்தன்னுடைதன்னு
வாசலுக்குக்காவல் வால்வீரர்சூழ்ந்துநிற்க
இரவும்பகலுமா யிளங்கொடியாள்தன்னுடனே
மருவியுறவாடியே மைந்தன்கெற்பமாச்சுது
பிள்ளைகெற்பமானான் பெருந்திருவாள்நாயகியும்
என்றுமிகவரசன் யேந்திழைக்குச்சொல்லுகையில்

பெருந்திருவாள் சொல்லுகிறது.

பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவுங்கூறுவாள்
சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்தாள்
அரகராவென்றுசொல்லி ஆரணங்குமுத்துதிர்த்தாள்
நம்முடையகர்னரை நாம்சொல்லக்காரணமேன்
இந்நாளுறுதியுடன் இருந்துவரக்கண்டோமே
சுந்தரப்பூமுடியான் துரோகமொன்றுஞ்செய்ததில்லை
அவனை-தாயார்முலைகொடுத்துத் தந்தையால்சீராட்டி
மாரணைமேலே வளர்க்கவைத்தார்தாயாரை
ஏறிட்டுப்பாராரோ என்னாளும்சாசமன்னன்
நாடகசாலையிலும் நாயகமாராடிவந்தால்
தங்கைதமக்கையென்பார் தையலர்களியாவரையும்
தன்பாதமேகண்ணாகப் பார்த்திருப்பான்புகழ்வீரன்
கர்னரைச்சொல்லுகிற காரியமோவித்தனையும்
அங்கவளநாட்டார் அவர்முன்னேசொன்னக்கால்
ஆயுதத்தால்தன்னுயிரை அழித்துக்கொள்ளவாராணழகர்
மெல்லியருந்தானுமாய் விசாரித்துவருகிறோம்
என்னணையென்று இளங்கொடியாள் மாலையிட்டாள்

கர்னர்வருகிறது.

காசிலிவர்னர் கர்னரவர்வாராராம்
ஆதித்தன்புத்திரனார் அங்கவளநாட்டழகன்
கெங்கையிலேவந்த கீர்த்திபிரதாபன்
வையைப்பெருகிவர வந்தவன்காண்கர்னரவர்
வேட்டைகளாடிவாரார் வேந்தர்பெருமானும்
வெள்ளித்தடிக்காரர் வீரியமாய்ச்சூழ்ந்துவர
துள்ளும்படைவீரர் துடிப்புடனேசூழ்ந்துவர
கண்டாயோமாதேநீ கர்னர்செய்தகாரியத்தை

சாக்ஷரமேலாம் சர்க்கரைவரிகின்றாக
கோணக்கொம்பூதுவார்கள் கொற்றவனார்வீரியற்கு
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுந்தானதிர
விருதுக்குடைமாலை மெல்லியருங்கட்டிருந்தாள்
வந்திறங்கினார் மாறனம்பலத்தில்
எதிரிட்டுப்பார்த்தார்காண் இராசாவினம்பலத்தில்
ஏன்வந்துகொண்டாகலைப்பேன் காவேரானம்பலத்தில்
இன்றுகொண்டாசலைந்த தேகோதாகருமதிது
மாறனம்பலத்தில் வந்திறங்கினார்
வேட்டைப்பரிசனமும் வேந்தனதுசேனைகளும்
சேரவந்துகூடிற்று சேனைகளத்தனையும்
அக்கவனாடாளும் அரிசருணர்வீரியனும்
பக்கிட்டுக்கொண்டார்கள் படைமன்னர்சேனையெல்லாம்
சமயமுதலிகளைச் சமர்த்தியமந்திரியை
அங்கவரையெல்லாம் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
பாடும்புலவருக்கும் பட்டருக்கு ரஞ்சித்தருக்கும்
தேனல்லோதானவன் தியாகங்கள்தான்கொடுத்து
அங்கவரையெல்லாம் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழுக்குகித்திறங்கி
ஆலாத்திகொண்டுவந்தார் ஆயமர்த்தாதியர்கள்
முத்தாலே ஆலாத்தி முன்றுமேலேசுத்திவிட்டார்
பவளத்தாலாலாத்தி பத்துநூறுயிரம்பேர்
பாவிவிட்டுத்தானிறங்கி பொற்கருணர்தானடந்தார்
ஒக்கத்துறைசருடன் உண்டானதோழருமாய்
கைகட்டித்தானடந்தார் காவலர்களெல்லோரும்
தருமமுடியான் தன்கட்டிற்போய்புகுந்தான்
தாமக்குழலார்கள் தாதிமாரெதிரில்கண்டு
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காவலனார்வீரியற்கும்
பாலையமுதிருதும் பட்டாலுடைதுவட்டி
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
இட்டதோராசனத்தில் ஏறுமல்மன்னவனார்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாளெங்கேயென்றா
ஏகாந்தம்பேசுகிறார் இருவருமப்பள்ளியறை
நான்வாரேனென்று நாயகமேசொல்லுமென்றார்
பெருந்திருவாளண்டையிலே பொற்கொடியுமோடிவந்து
ஆசனத்தின்கீழே அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தவளை வாழ்த்தியந்தமன்னவனும்
கருணர்வந்தாரென்று சுட்டமுகிசொல்லுகையில்
வரச்சொல்லுமென்றுரைத்தாள் மாதுபெருந்திருவாள்
தாதியவளோடிவந்து தையல்வரச்சொன்னாள்காண்
அவ்வசனங்கேட்டு ஆணழகருள்நுழைந்தார்

கர்ணர் பெருந்திருவாளைக் கண்டது.

பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாள் தன்னடிக்கே
ஆசனத்தின்கீழே அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்தினாள் மன்னவரை
வாழ்வீர்வ்ளருவீர் மண்ணாளுகாலமட்டும்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
நீரேயரசாள்வீர் நீடூழிகாலமெல்லாம்
இருவர்நடுவாக இருத்தியந்தராசனை
எறிட்டுப்பார்த்தார்கள் இவருடையதிருமேனி
வாடியிருப்பானேன் மன்னருடதிருமுகங்கள்
விடாய்பட்டிருக்குது வேந்தர்திருமேனி
கட்டித்தயிருகளும் காவடியிலன்னமும்
பாணக்கம்நீர்மோரும் வரவிட்டேன்பார்வேந்தா
விடாய்த்துநீமண்டபத்தில் வேந்தனேவரவில்லையோ
எந்தவழிவந்தீர் என்றாள்பெருந்திருவாள்
ஆச்சிநாணந்த அவ்வழியில்வந்ததில்லை
மற்றுமொருவழியை வந்தேனாணச்சியரே
மாலைமுடியானேநீ வருவதற்குமுன்பாக
ஆரப்பசிக்குதென்று அரவக்கொடியாரும்
ஆனந்தவாழ்மார்பா அடிசலுக்குத்தான்வந்தார்
மாலைமுடியாரே நீர்வந்தசெய்திகண்டு
தாமிஷமாய்நின்றார்கள் தனஞ்செயர்களிருவருமாய்
மஞ்சநீராடியே மன்னனிருவருமாய்
ஆனந்தமாய்நீங்கள் அடிசலுக்குவாருமென்றாள்
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
சுந்தரப்பூமுடியான் தோழனையுங்கைகோர்த்து
மஞ்சநீர்ச்சாலையிலே மன்னவரும்போய்புகுந்தார்

துரியோதனனுங்கர்ணருங் கூடினது.

ஆனபணிகழட்டி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நளினயாப்பணிதிகளை நாயகிமார்தான்கழட்டி
மாலைமுடியாரும் மஞ்சள்நீர்தானாடி
ஈரத்துயில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
தூவட்டங்கொண்டு துவட்டியர்தசுந்தரர்கள்
ஆனபணிபூட்டி ஆனந்தவாழ்மார்பா
தேனல்லோதாரா திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
செந்தூரப்பொட்டுமிட்டு சிவனையுமேபணிந்து
பூசைபண்ணுமண்டபத்திற் போனாரிருவருமாய்
நித்தியபடிதானங்கள் நிறையவேதான்கொடுத்து
செம்பொன்முடியாருஞ் செய்தபந்தான்முடித்து
சுந்தரப்பூமுடியான் தோழனையுங்கைகோர்த்து

அழுதான்றன்மண்டபத்தை அலகிட்டுநீர்தெளித்து
எங்குமலங்கரித்து எத்திசையும் நீர்தெளித்து
பூமியோடொத்ததொரு பொற்றடுக்குதான்போட்டார்
பொற்றடுக்குமேலே புலந்திரன் வீற்றிருந்தார்
திகழுந்தாலிலைத்து வெள்ளிப்பொன்றனிலைகளைவைத்தாள்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
கட்டிப்படைத்தாள் கொம்பேரிடையாளும்
அந்தமுடியில் அமுதுண்டபிற்பாடு
அத்தளிகையுண்டபின்பு மறுதளிகையுண்டார்கள்
சாயமடிக்கொண்டு கனகமணிமண்டபத்தில்
நாயக்கருக்குமுன்னே நாதியருமப்பியரும்
வாசத்திலைச்சுருளும் வாசத்துவர்பாக்கும்
வாசக்கிலம்புநல்ல மணமிருவதுமாய்
புத்திப்பொருளாக ஆர்ந்த அதகாணக்கேரம்
அம்பலத்தானைப்பூண்டு அழகுடனேபட்டுடுத்தி
சந்தப்பூமாலை சேரமுலைப்பைக்கோர்த்து
அரசரவாரம்பரம் அம்பலத்தில்தான்போனார்
செக்கச்சிவந்ததில் சிங்காசனத்திருந்து
வந்தெதிரேகண்டார் மாலைமுடியானை
காவலர்னர் நல்லபெருமாளும்
இராசேந்திரபெருமாளும் இரண்டாட்டையுமர்த்தி
சிங்காதனத்திலே சேரவிருந்தார்கள்
எதிரிருந்தார்கள் மணிமணிசிங்காசனத்தில்

துரியோதனன்கர்ணனைக்கேட்கிறது.

தோற்றமுழுமன்னவன் திரியோதனப்பெருமாள்
கர்ணனைத்தான்பார்த்து கடலினிற்கரைப்பான்
மாறுசெய்கொடையேவந்தன் மன்னன்முகம்பார்த்து
நீபெருமையுற்றிலே போற்றபோகாமல்
செற்றமுழுக்காதே செயமானல்பாராதே
தேர்ப்பாகனென்று தெரிந்துபிகச்சொல்லாதே
பிள்ளைக்குபிள்ளையாய் பெரியபிள்ளையாகவுன்னை
மாற்றிலர்க்கிடையே மகுடமுடிசூட்டியுன்னை
மன்னவனென்றுபெயருமிட்டு மண்ணாளவைத்தேனே
உபகாரமெத்தச்செய்தாய் உற்றதொருதேர்ப்பாகன்
என்றுபலருமறைக்க எடுத்துரைத்தார்
காவலவர்னர் கர்ணராசனப்போதுசொல்வார்
என்னைப்-பேழையிலேவைத்ததும் பேற்றில்விட்டதும்
தேர்ப்பாகன்றன்கையிலே சிக்கியகப்பட்டதும்
என்னை-மாற்றிலர்க்கு மன்னனாய்வைத்ததுவும்
அறியாதோவிந்நாட்டு அம்பலத்துச்சேனையெல்லாம்

இந்தபேச்சுசொல்லவோ இந்தச்சபைநடுவே
சொல்லவேவேணுமே சுந்தரப்பூமுடியார்
இந்நாளுறுதியா யிருந்தோமரசாண்டோம்
சுந்தரப்பூமுடியார் துரோகமொன்றுஞ்செய்ததில்லை
இந்நாளுமில்லாதிப்போ தென்னவினைசெய்தேன்யான்
சுந்தரரேசொல்லாமல் சொன்னாற்றெரிவதுண்டோ
தீயினாற்சுட்டபுண்ணு சீக்கிரத்திலாறிவிடும்
நாவினாற்சுட்டபுண்ணு நாயகனேயாறாது
இப்போ-என்னவினைசெய்தேன் எனக்கறியச்சொல்லும்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனன்கேட்டு
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகளார்
போற்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரன்தேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
அவள்-ஆச்சி அரண்மனையில் ஆரணங்கள்வையாமல்
என்னுடையகோட்டையிலே இளங்கொடியைவையாமல்
வேறேயொருகோட்டைகட்டி விண்ணனவீடுகட்டி
அன்றழித்துக்கட்டி ஆரணங்குதான்கோட்டை
மன்னாதும்கோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
நூளாள்கடுந்திரளார் நூற்றுவரும்போனதில்லை
கற்கோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
வாசலுக்குக்காவலாயுன் மைந்தனைக்காவல்வைத்து
இரவும்பகலுமா யிளங்கொடியாள்தன்னுடனே
மருவிநீபுறவாடி மைந்தனுண்டாக்கிவிட்டார்
என்றுமன்னன்தானுரைக்க இதைக்கேட்டுகர்ணரவர்
அரகராவென்றுசொல்லி அரசனுங்கண்சிவந்து
சிவசிவாவென்று திருச்செவியிற்கையைவைத்து
காசிலிவர்னர் கர்ணருங்கண்சிவந்து
சீரியர்கண்சிவந்து செங்கண்முகந்ததும்பி
உருக்கியசெம்பொனது வுதிரம்போற்கண்சிவந்து
உன்சோற்றையுண்டதும் வுன்னரசையாண்டதுவும்
விஞ்சுமணிமுடியாற் புனலடையவேண்டுமென்று
வேண்டேனினிசென்மம் வேறுநினைப்பதில்லை
மாண்டுமடிந்திடுவேன் வைகுந்தஞ்சேர்ந்திடுவேன்
செத்துமடிந்திடுவேன் சிவன்பதஞ்சேர்ந்திடுவேன்
மாளுகிறேனென்றுசொல்லி வாளுருவிக்கைபிடித்தான்
கொற்றவர்கள்கோமான் குலையிலேவாளைவைக்க
அம்பலத்துசேனை அடையக்கொலுகடந்து
சேனைகளத்தனையும் சேரவந்துபணிந்தாகள்
ஆனந்தமார்பன் அறும்வாளால்வீசினார்

துரியோதனன் கர்ணனுக்குச் சபதானஞ்சொன்னது.

தேசத்தரசன் துரியோதனன்பார்த்து
[illegible] மெய்யென்று கர்ணனுடகோபத்தை
[illegible] கண்டதிலே இவனுடையகோபத்தை
அருக்குமண்டலமிட்டான் அக்கலமாட்டான்
[illegible]
பின்னுநவரது பெருமையோர்சேர்த்தழைத்தான்
[illegible] என்றழைத்தவனே
[illegible]
[illegible] தர்மப்பெருமானே
[illegible] கர்ணர்பெருமானே
[illegible]
[illegible] கொண்டார்
[illegible]

கர்ணர்புலந்திரன் கன்னபாழிகாட்டினது.

இக்காட்டுவேலையல்ல இத்தக்கன்னபாழி
[illegible] மன்னாக கோபாலனே
[illegible] அடையாளந்தொட்டுமென்றார்
அழியெடுத்து [illegible] தான்
அரசாளும்ராயகியார் அல்லிதிருமகனார்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
காவலர்வீரபுத்திரர் [illegible] விட்டார்
[illegible]
மன்னுடிவாசல்களை மன்னர்கையில்தான்கொடுத்தான்
வாசல்களைசாற்றிட்டு மன்னன்தனித்திருந்தான்
தேசத்தரசுமன்னன் துரியோதனன்கூறுவான்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவையும்
நாடுநகரமும் [illegible]
அடங்கலுந்தோற்று அனைவருமேபோனதோ
முத்திரிகையிட்டபேழை [illegible] மன்னர்கோவிலெல்லாம்
அன்றுமெடுத்துவந்த அழியிதுகாணும்
அடையாளமல்லவென்று அவ்விதாகக்கூறினான்
இப்பெரியவடையாள [illegible] காட்டுமென்று
[illegible] அடையாளம் [illegible] காட்டுமென்றான்
[illegible] தான்பார்த்து
[illegible]
மதனையடையாளம் மாணிக்கவேலைப்பூரிலே
[illegible]

உத்தமர்கள்வீரியரும் ஊழியப்பேர்தான்கேட்டு
தன்னுங்கருங்குழலாள் தற்சடையாள்தானிருக்கும்
மாளிருக்குமண்டபத்தை வந்துகிட்டிதொண்டனிட்டார்
தன்னுங்கருங்குழலாள் தற் சடையாள்தான்பார்த்து
நீர்-யார்பணிமன்று அரியவுரையுமென்றாள்
யார்பணியுமல்ல அடியேன்தெரப்பணிதான்
காசிலிவர்னர் கர்னர்பணிதானுமென்றான்
ஆரணங்கேபும்முடைய அன்னாபணிதானுமென்றான்
மதுரைப்புலந்திரரும் வர்த்தாமில்லையென்று
மாதுமணவாளர் வைத்தபடியில்லையென்று
காசிலிவர்னர் கர்னர்மேல்சந்தேகமதாய்
கூறினார்கண்டீரோ கொடிநாகங்கொண்டவரும்
மதுரையடையாளம் மாணிக்கப்பேழையிலே
இருக்குதென்றுசொல்லி எடுத்துவரச்சொன்னார்காண்
எங்கேயடையாளம் எடுத்துவந்துதாருமென்றார்
தன்னுங்கருங்குழலாள் தற்சடையுந்தான்கேட்டு
அவர்-ஆர்சொல்லுங்கேளார் அரவக்கொடிவேந்தன்
இழந்தோமேதாமுட இளங்கொடியைபின்தேடி
ஆரமுலையாளும் அழகியகண்முத்தாரித்தான்
மாணிக்கப்பேழையிலே மாதருந்தைக்கொடுத்தாள்
வாங்கிதன்கைபற்றி மாலைமுடியாளும்
கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்தார் கொற்றவனார்தூதுவன்
காசிலிவர்னர் கர்னர்திருவடிக்கு
கொண்டுவந்துவைத்து கொற்றவனுங்கண்டவிட்டு
மாணிக்கப்பேழையை மன்னவனுக்தான்திறந்து
ஆணிப்பொன்னதிலே அழுத்தியதுப்பிரிட்டு
ஆயிரப்பொன்பெற்ற அடைந்திலைச்சரம்
மன்னவனுங்கைக்கொடுத்தான் மாணிக்கமோதிரத்தை
பார்வேந்தன்கைக்கொடுக்க பரிதைக்கொண்டோலும்
இவரிடதேவியவள் அரிவைமனப்போதுனே
முத்திரிகைப்போட்டபோதீர் முடிமன்னர்வீட்டினைத்தும்
அந்தவடுத்துவர்க்க அடையாளப்பேழையடி
அடையாளமல்லவென்று அரசனும்மேதுசொல்வான்
அந்தப்படிசொன்னாலும் அரிவையரைவைப்பதில்லை
தேனார்குழலியரை நீளர்த்திருக்கிவிடும்
அந்தநேரம்பதி அதிகருணர்கூறுகிறார்
ஆரமுலையாளும் அதனைப்பிடித்துவிட்டு
வண்டார்குழலாள் மருவிவிலக்குமின்பு
தேனார்குழலாளை நீளர்த்திருக்கிவிடும்
தேசத்துஅழகுமன்னன் தெரியதன்கேட்டு
அந்தப்படிசொன்னாலும் தெரிந்தவரைவைப்பதில்லை

அரியங்கோபித்து அக்கினியைவளர்த்தச்சொன்னது.

செம்பொன்மலையோனைத் தீக்குழிவெட்டுமென்றார்
அக்கினியில்தள்ளிவிட்டு அரிவையினமாதரசை
அக்கிரகப்பட்டவத்தை ஆளாமல்விடுவதில்லை
என்வார்த்தைதப்பாதே வெளமட்டுஞ்சொன்னாலும்
என்கொடுமையைப்பதில்லை என்னதான்சொன்னாலும்
தென்றுழையாளை நீவளர் தீநான்விடேன்
உக்கிரமான பெரிய தீக்குழியைத்தானெழுந்து
மக்களெல்லாருமே நான் பெரிய சுக்கிரமெல்லாம்
அறுகண்டேனையும் அழைத்தேகொடுவாருமென்றான்
அக்கினிக்கேசருடன் அம்பலத்தில்வந்தார்கள்
மக்களைமழுத்தது பேதுவளைசொல்லுமென்றார்
உங்களையழைத்ததைச் சொன்னதற்குக்குறைவுமில்லை
அக்கிரமகளை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
அதற்கேவழைத்தேனென்று அரசனுக்குத்தெண்டனிட்டு
அக்கினிதேவர் அம்பலத்தில்வந்துநின்று
மாவிசையை தீக்குழியை வெட்டிவிட்டுவந்து
அக்கினியுமளை அக்கினியிற்றள்ளவந்த
தென்றுழையாளைத் தீயிலிக்கநான்பார்க்க
எக்குழிவைகள்மேலே அடர்மேல்வெட்டுமென்றான்
வெட்டிக்குழிபறித்தார் வேகதாந்தராழிகையில்
தீக்குழிகளைச்சென்று தெண்டனிட்டாருழியர்கள்
தீயைவளர்த்திடுமென்றான் அரிபோதிரப்பெருமான்
திக்கிலக்குழியர் நிக்கங்கர்னார் தான்கேட்டு
காவலாளியர்கள் எட்டகத்தில்வந்துநின்று
பட்டமரம்பார்த்துப் பரிவுடனேவெல்லாரும்
ஆக்கரவுடுதக்கும் அழகாப்பிளந்தெடுத்தி
சந்தனக்கட்டையை எதாப்பிளந்தடுக்கி
முட்டிகுறுச்சியை முடிமன்னர்சொற்படிக்கு
வானமட்டுக்கும் வளர்த்ததேயக்நேரம்
ஆகாயமட்டும் அக்கினிகள்தான்வளர்த்தி
தீக்குழிவளர்த்ததென்று தெண்டனிட்டார்சேவகரும்
தொத்தமுதுமன்னன் திரிபோசிரன்கேட்டு
காசிலிவானர் கானர்முகம்நோக்கி
அக்கிரமகளை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
அந்திப்பொழுதிலே அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
ஆருழையாளை அழைத்தேதாடிவாருமென்றான்

அக்கினியில் கர்னார்விழப்போனது.

காசிலிவர்னர் கர்னாரதுகேட்டு
என்மேல்சந்தேகம் எழில்வீராகண்டாயோ

அக்கினியில்நானுமிப்போ ஐயாவேகுதிக்கிறேன்
என்று-வரிந்துகட்டிபச்சைவடம் மன்னாதிகர்னர்
தீக்குழியைச்சுற்றிவந்தான் தென்னன்பெருமானும்
அம்பலத்துசேனையெல்லாம் அடாக்கொலுகலைந்து
கட்டிபிடித்தார்கள் கர்னர்பெருமானை
கொற்றவனும்வீரியனும் கோபந்தணிந்தபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனன்பார்த்து
காசிலிவர்னர் கர்னர்திருமகனார்
சிந்துநாடாளுகின்ற செல்வப்பெருமானை
அல்லிமருமகனை அக்கியிற்றள்ளுதற்கு
அந்திபொழுதிலே அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
ஆரணங்கையிப்போ அழைத்துவரச்சொல்லுமென்றார்

தூதர்கள்கர்னர்புத்திரனுக்குசொல்வது.

உத்தமர்கள்வீரியனும் ஊழியப்பேர்தான்கேட்டு
சிந்துநாடாளுகின்ற செல்வப்பெருமானே
அவர்-ஆசனத்தின்கீழே அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
நீர்யார்பணிதூதா அறியவுரையுமென்றார்
தேசத்தழகனவன் துரியோதனன்பணித்தான்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமானே
உங்கள்ஐவர்மேற்சந்தேகமாய் அரவக்கொடிவேந்தன்
கூறினார்கண்டீரோ கொற்றம்பூமன்னவனே
அல்லிமருமகனை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
வானத்தளாவுந்தீயும் வளர்ந்ததுமன்னவனே
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
அக்கினியிற்றள்ள அழைத்துவரச்சொன்னார்காண்

கர்னர்புத்திரன் சொல்வது

ஊழியப்பேர்தானுரைக்க வுத்தமனுந்தான்கேட்டு
அல்லிமருமகனை அக்கினியிற்றள்ளிவிட்டு
ஆள்வானோபின்னிருந்து அத்திநகர்பட்டணத்தை
அறியாரோதானும் அல்லியுடசேவகத்தை
மதுரைதுரைச்சியரை மணமாலைசூட்டவென்று
காசொன்றுநேராதே காளையந்தஅருச்சுனனார்
முந்தியேவந்து முடிமன்னர்மாலையிட்டார்
மதுராபுரியாளை மணமாலைதான்சூட்டி
தேவேந்திரலோகம் சென்றாரேஅருச்சுனனார்
அப்படியல்லவே ஐவருடசேவகங்கள்
ஏழாம்வயதினிலே எதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
எட்டிமயிர்பிடித்து எடுத்துவுடல்பிளந்து
கோமானுதிரங் குடித்துக்கரையேறி
மன்னன்குடல்பிடுங்கி வனமாலைபூண்டுகொண்டார்
இவன்-அக்கினியில்தள்ளி அரசாளப்போறானோ

அன்று-பத்தினியைக்கொண்டுவந்து பாரச்சபைநடுவே
மாதினை துகிலாடை மாறுகன் தானுரிந்தான்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்பொருத்திருந்தார்
அன்றுபொருத்ததுபோல் ஐவரின்றுபொறுப்பாரோ
ஐவர்பொறுப்பதில்லை ஆனந்தவாழ்மார்பா
நாலாங்கடுந்திளார் நூற்றொருவர்சேனையெல்லாம்
சேரக்கருவறுப்பார் சேனைகளத்தனையும்
அத்திபுரபட்டணத்தை அடங்கலையுந்தானிடித்து
பருத்திபுஞ்சுமனைக்கும் பஞ்சவர்களிரைத்திடுவார்
பொருதப்பொருதென்று பொற்கருணர்புத்திரரும்

கர்ணர்புத்திரன் கலந்தாரியைக்கண்டது.

ஆரணக்குச்சேதி அறிந்துநான்வருவேனென்று
உத்தமன்விரைவும் உட்கட்டைபோய்புகுந்தான்
காமக்கருங்குழலாள் தாதியெதிர்கண்டு
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
வந்துவிளைப்பாறி மன்னன்திருமுகத்தை
தாதியைப்பார்த்து தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
மாலைக்குழல்மாரேயுங்கள் மதனியரைநீரழையும்
ஆரணங்குமப்போது அழைத்தோடிவாருமென்றார்
தன்மைகவுரி தாமொருத்திகைகொடுத்து
மங்கையரும்பள்ளிகொண்ட மண்டபம்போய்புகுந்து
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகமே
அத்திபுரம்நகருக் காரினத்துக்குடையவளே
தான்பிறந்தநாட்டுக்கு தானேயதிபதியாய்
முத்துஞ்சூடுமாடி முழுதுமுடையவளே
மங்கையரேயுமுடைய மைத்துனனார்வந்ததுகாண்
காசிலிவர்னோர் கர்ணர்திருமகனார்
மாலைமுடியழகர் மண்டபத்தில்வந்திறங்கி
அழைத்துவரச்சொன்னா ரன்பானமைத்துனனார்
சொல்லுதற்குமுன்னமே தோகையெழுந்திருந்து
பூவணையைவிட்டு பூங்கிளியுந்தானிறங்கி
காரார்குழலுடைய தாதிகள்தோளூன்றி
காரிழைமார்தாதியர்கள் கைலாகுதான்கொடுக்க
மெத்தெனவேதானடந்து வேல்புருவங்கண்ணாளும்
மைத்துனனாரவந்திருக்கும் மண்டபம்போய்புகுந்தாள்
மாலைமுடியானும் மதனிவரவுகண்டு
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
மதனியார்பாத மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்தியந்தமங்கையரும்
கன்னியர்கள்மாலை கடுகிமணம்பெறுவீர்

வாழ்ந்திடுவீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினள்
இட்டதோராதினத்தில் ஏறுமல்தானிருந்தான்

கலந்தாரிசொல்வது.

அப்போ-காரிழையாள் மாது கலந்தாரி துரைப்பாள்
மைத்துனரு நீருமிங்கே வந்ததருமமல்ல
மாலைக்குழலியரே மதனியரே நீர்கேளீர்
மதுரைப்பெருமானும் வந்ததில்லையென்று
தீயைவளர்த்திரோ தோத்தழகுமன்னன்
வானமுட்டும்தீயகள் வளர்த்ததுகாணக்கோம்
ஆலைக்குழியகலம் அக்கினியும்வளருகுது
அக்கினியில்தள்ளவும் அழைத்துவரச்சொன்னாரே
ஆதலாலிங்குவந்தேன் அன்னக்கிளிமயிலேயென்றாள்
அவ்வசனங்கேட்டு அல்லிமருமகளும்
கட்டார்கருங்குழலாள் கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
சிரிபெரியபறகது செங்கயற்கண்முத்தநம்பி
அல்லிமருமகளை அக்கினியில்தள்ளிவிட்டு
இவ்வாறேயின்னிருந்து அத்திநகர்பட்டணத்தை
அறியாரேதாரும் ஐவரதுசேவகர்கள்
ஆளுலழுதுமன்ன னருச்சுனராசதுரை
மதுரைத்துரைச்சியவ் மணமாலைசூட்டவென்று
பூமியைவலமாக வருகின்றவேளையிலே
காசொன்றும்கோராதே காளையர்தவருச்சுனனார்
தாலியும்கோராதே தார்வேந்தாக்கோமே
மாதுகருங்குழலை மன்னவர்மாலையிட்டு
தேவேந்திரன்பட்டம் சேர்விசையாளன்டாரே
அப்படியல்லவோ ஐவரதுசேவகங்கள்
காலங்கள்பின்பலவோ கபடர்கள் அற்றவர்க்கும்
எதுக்குதள்ளுகிறன் என்னைப்பெருந்தீயில்
என்னையிவன்தள்ள யிவன்யாருநானரு
யார்காணுமென்னை அக்கினிபிற்றள்ளுறவன்
காவலர்கள்பாண்டவர்கள் காடுறைந்துபோனவர்கள்
என்-மாமன்மாரெல்லோரும் வனவாசம்போனாரே
என்-மாமிதாகில்லிரித்து வனவாசப்போனானே
நான்-எற்றக்குறைச்சல் ளைப்பமாய்தானடந்தால்
அவர்-தன்ளவறியாரோ ஐவர்சிகாமணிகள்
எனக்கு-சித்தமொருபட்டுடுத்தி சேரமொருபூச்சாத்தி
போதவொருபட்டுடுத்தி பொற்சரிகைப்பணிபூட்டி
மாரினையின்மேலே வளர்த்தாரேமன்னவனார்
நான்-எற்றக்குறைச்சல் இருந்ததேயாமானால்
அவர்களறியாரோ அதிசர்ணர்மயரியனே
அதுவில்லாதிருக்கதிலுல் ஆனந்தவாழ்மார்பா

வாசலுக்குக்காவலாய் வைத்தனரே [illegible]
[illegible] நியமித்திலரானமோ
தக்கப்புகழுடைய தருமராஜசம்பியர்கள்
பதினெட்டு [illegible] படைவிரித்துவந்தாக்கால்
[illegible] அவர்கள் [illegible]
[illegible] விருபர்களையும் [illegible]
[illegible] தனிக்கையைப் பார்த்தாலும்
[illegible] சக்கரத்தவாளிதனும்
[illegible] தனிக்கின்றபோதையிலே
[illegible] தனிக்கின்றபோதையிலே
[illegible] பெண்கள்மாமேல்லோரும்
[illegible] தானமுதுமாதர்களை
தம்பியார் பெண்களை [illegible] சொல்லுமென்றான்
கர்ணர்புத்திரன்சொல்வது.
அவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு அந்தராயன்புத்திரனும்
[illegible] தனிக்கிறபோதனும்
[illegible] நானும்
[illegible] கேளீர்
[illegible] கொண்டோனும்
[illegible] தருமமுடியோனும்
[illegible] மன்னவனும்
நான்சொல்லவரியோனே [illegible]
[illegible] வெகுத்தாக்காட்டேனே
அந்தவிலே [illegible] அனக்காம்பார்பா
ஆர்க்காலும் [illegible] பெற்றான்
தம்பிமார்பெண்களை தன்றுமன் அச்சொல் இதற்கு
அதற்கு [illegible] அணுமாவீரியனே
அவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு அந்தராயர்புத்திரனும்
மனதுபுகேபுன் மனக்கோபஞ்சோதித்தேதன்
[illegible] இந்த்ரன் அதாரணைத்தார்
அந்தகைமேனாளும் அனக்காம்பார்பா
[illegible] எத்தர்கள் [illegible]
ஒத்தஅடையாளம் அணுமகர்தான்கொடுத்து
வாசலுக்குக்காவலாய் வைத்தனரே [illegible]
[illegible] அனைத்தான்
கர்ணர்புத்திரன் [illegible] சொல்வது.
[illegible] இந்திரன் அதாரணைத்து
[illegible] அடங்கி [illegible]
[illegible] மன்னனும் [illegible]
அதிசயமாகப்பிக்கே அங்கிருக்க

அவளஞ்சலில்லைக்காணும் அதிசயம்பேசுகிறாள்
அவ்வார்த்தைசொல்லி அறிக்கையிடவந்தேனென்றார்
அவ்வார்த்தைசொல்லவென்று அனுப்பிவிட்டுதூதுவனை
காவலிலேதானிருந்தான் கட்டழகனப்போது
அப்போதுதூதுவனும் அட்சணமேவந்துவிட்டான்

துரியோதிரன் வேதியனையழைப்பென்றது

தேசத்தழதுமன்னன் துரியோதிரன்கேட்டு
கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபந்தானாகி
காசினிவர்னர் கர்ணனைத்தானழைத்து
வேதியர்கள்பெரியோரை வேந்தனேயழைப்பென்றார்
சாஸ்திரவாதிகளைச் சகலரையுமழைப்பென்றான்
வேந்தன்தெரிந்தவரை வேதியரையழைப்பென்றான்
அவ்வசனங்கேட்டு அதிகர்ணர்தானெழுந்து
அரசன்சொல்கடவாமல் அந்தணரைத்தேடுகிறார்

பெருமாள்வருகிறது.

அந்தவொருவேளையிலே ஆயர்வரநாதர்
அண்டமளந்தவொரு ஆதிநாராயணனும்
இதுதான்சமயமென்று எம்பெருமானேதுசொல்வார்
நல்லசகுணமென்று நாராயணனெழுந்து
சாஸ்திரந்தானறிந்து சதுர்மறைபோலாக
அறுபத்துநான்குகலை யாவுமுணர்ந்தவர்போல்
வேதங்களைகண்ட வேதியர்போல்வடிவெடுத்து
மெத்தப்பெரியவராம் மேல்நாட்டுவேதியராய்
விருத்தக்கிழவனாய் வெகுநாளாய்வாழ்பவனாய்
திரப்படித்தவராய் தெளிவறிந்தவேதியர்போல்
முற்றுமேகற்றவனாய் முழுதுமறிந்தவனாய்
தெண்டுபவுத்திரமும் திருமார்பில்பூநூலும்
தள்ளாதேவேதியர்போல் தடியூன்றிவாறாரும்
வாரதொருவேதியனை மன்னவனுந்தான்பார்த்தான்
எதிர்கொண்டுதெண்டனிட்டார் இயலான அதிகர்ணர்
தெண்டனிட்டகர்ணனை சீர்பெறவேதான்வாழ்த்தி
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மறையவனேதுரைப்பார்
அஞ்சாதேகர்ணனேநான் ஆதிமூலமாயனோர்
இவ்வேஷங்கொண்டு இவ்விடத்தில்வந்தேன்யான்
கலக்கமனமுடைய கபடன்துரியனுக்கு
ஆநடஞ்சொல்லவந்தேன் அறிவழிந்தமன்னனுக்கு
ஆனதினால்நீர் அஞ்சவேண்டாம்ராசபன்னை
மதுரைதுரைச்சியவள் வளநாடிபுத்திரனும்
தன்தேவியண்டைவந்து தாமருவியவன்போனான்
அடையாளமுந்தந்து ஆணழகன்தான்போனான்
உண்மைச்சிந்தனைகள் உண்மைசொல்லுமன்னனுக்கு

சிக்கைதகவெங்கவே தெரிவித்தேன்கபடனுக்கு
அஞ்சாதேதுவாரேயென்று அங்கவர்சொல்லுமைகரிப்ப
கர்வாரதுகேட்டு கன்கைக்களிகூர்ந்து
ஆனக்குந்தொண்டு அழுபணங்கிடுகன்டனிட்டு
கைக்கொருதாமன்னைகைபிக்குக் கர்வாரவர்கூட்டிவந்தார்

ஆதிரோசாதிரன்வேதியனைக்கண்டுபேசியாசைதெய்தது.

மோனைக்கொண்ட பெண்ணைக்கொண்டுவந்துகதில்
அங்கவர்வருகையிலே அரவக்கொடிவேந்தன்
தெண்டனிட்டவேதியர்க்குச சிங்காசனங்கொடுத்தான்
குந்திரோவேதியருங் கொலுவைகாபண்டபத்தில்
மற்றதொருமன்னவர்கள் மகுடமுடிராசாக்கள்
மாமாய்வேருந்தவர்கள் வயாதிட்டிலைபல்
அப்போதுவேதியரும் அரசனமுகம்பார்த்து
வாய்மைபவெழுந்து நீ துவாகைசொல்லுமென்றான்
மாமைபமுக்கவைக் கெல்லாமதுறைவுறின்லே
மக்கிபருமனவே அக்கினிப்பின்னுகற்கு
மாஞமதுமல்ல காய் காயங்கோசொல்லுமென்றான்

வேதியர் ஆருடஞ் சொல்வது.

கண்டாரேவேதியரும் கபடனாகுஞ்சின்னமென
படுவார்வேதியருங் கொழுநாகாரனைனக்கு
அரசர்க்குத்தக்கபடி ஆபாருள ஒப்பு
அவ்நகட்சத்திரம் ஆகாதவர்க்க
கேட்டையைப்பெருமை கெட்டிரொல்வத்துவே
நாகதாநொரிக்கு அருமகாகர்க்கே
இன்றெட்டாகவேயிப் பகிரைநமைபக்கன்னிடமாய்
வைநக்குப்போன நயிவேலை வருக்கு சுறைநயிவல்ல
அக்கினிபிற்றன்னவென்று அதக்கு இடமுமல்ல
ஆற்றங்கரையோரம் அக்கினிவாகநாமவனாத்தி
வட்டிகைவொருமைபர பாரிதெருப்பாதுமல்
ஆராமமட்டும் அடாத்து பெரியவிட்டு
பகுதிதுகொய்யாலே படாதெரியவிட்டு
துணிபாமலக்கிரிமைபக்க காய்வேந்தர்காக்கிருந்து
அன்றுடம்பிராமணர்க்கு அனைவிருந்தனைக்கொடுக்கு
கோதானையபூதானங் கொடுத்துவரவேதியர்க்கு
பானைகுறைபக அபாரியாய்த்தானகொடுத்து
எட்டுநாள்சென்றபின்பு எந்தைமூனைபக்கன்னிரவிடும்
அதனுடனேதோஷம் அபகரித்துப்போய்விடும
எட்டாநாளிலேனேரம் இவ்விடத்திலபாலவருவோள்
கூடிருந்துதன்னிலேயாம் கொற்றவனேயென்றுரைப்ப
அவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு அரவக்கொடிவேந்தன

பூரித்திருமேனியும் பொன்னங்கித்தான்சுழல
சந்தோஷங்கொண்டு சரிகைப்பூரித்து
வேதியனைப்பார்த்து வேங்குழலித்துரைப்பாள்
இன்றிரட்டினாளைக்கே இந்தவாறும்வேதியரே
என்னறிவுள்ளதைக்க எற்றுசொல்வாய்ராயவனார்
அப்படியேயாகுமென்று ஆயரவர்தானடந்தார்

பெருமாள் அல்லியிடம்வருவது.

காடுசெடிகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆகசுனைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
வேங்கைபடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
சந்திரசூரியர்கள் காணுவனங்கடந்தார்
வாறுபடுதுறையது வடமதுரைதாண்டிவந்தார்
தேனுமதுரையது தென்மதுரைநாடிவந்தார்
அல்லியரசாணியது அரமனையில்வந்துவிட்டார்
இராவாபுடிசர்த்த பெண்பெருமாளாயியும்
கண்டாளேவேதியனைக் கன்னியிளமயிலாள்
வேதியனைக்கண்டவுடன் மெல்லியருந்தெண்டனிட
தெண்டனிட்டேயல்லி செப்புவாளொருவார்த்தை
ஐயாபெரியவரே அறிவுள்ளவேதியரே
நீர்ப்படித்தவரே தெளிவறிந்தவேதியரே
எந்தவூரெக்கதேசம் எங்கிருந்திங்குவந்தீர்
சொல்லுமையாவேதியரே என்றாளேதோகையரும்
நாடுவடக்கேயுண்டு துவாரகாபுரிதேசம்
அத்திபாக்கிற்கு ஆரணங்கேயானபோக
வழிகள்தெரியவில்லை பாதகவேலர்களுக்கு
தேசத்தழகுமன்னனை திரியோதிரப்பெருமான்
வீஷ்மாதுரோணர் விதுராஸ்வத்தாமன்
கர்ணருங்காளகையரும் சனககோருபல்லியனும்
சிந்துபதிராசாவாம் துச்சாதனன்மன்னன்
தம்பிமார்தொண்ணூற்று என்பதுபேராசாவாம
அவர்கள்-ஏகாந்தமாய்க்கூடி இராசமனைவரெல்லவரும்
யாரோவோர்கன்னியாம் அவள்பேர்கலந்தாரி
தேன்மொழியாள்வயிற்றில் நூற்றுப்பிள்ளையுண்டாச்சு
ஆகையால்கன்னியரை அக்கினியில்தள்ளுதற்கு
கோதானமபூதானம் கொடுக்கிறவேதியற்கு
வழிகள்தெரியவில்லை மாதாவேதான்போக
உந்தனைக்கேட்டுப்போக வந்தேன்காணுத்தமியே
என்றுரைக்கவங்கிழையுங்கண்சிவந்து
சீறிவிழிபறந்து செங்கயற்கண்முத்தருவி
ஆடாகாவலரே ஆகங்காரமல்லர்களே

அத்தனைப்பிராமணரை அறையிலடையுமென்றான்
கேட்டபெருமாளும் கிளிமொழியாள்தனக்கு [illegible]
அகங்காரனிவனென்று ஆயர்மனமகிழ்ந்து
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வைகுவணிந்தானாம் மாயவனார்தன்பாதம்
பணிந்துவிழுந்திருந்து பணையநமேபதுசொல்வாள்
என்சாமியெனகுருவே என்னுடையகர்த்தாவே
ஆண்டவனேநீர் நீதக அடியாட்குவென்ன குறை
[illegible]
அத்தனையுமேர்பொறுப்பீர் ஆயர்பெருமானே

பெருமாள் சொல்வது.

அப்போபெருமாளும் அருளாளரேதுசொல்வார்
[illegible]
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனாதேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகாயவனை
[illegible]
[illegible]
அப்போதுவேதியர்போல் அவ்விடையான்போனேன்
கலக்கமனமுடைய சுபடன்துரியனுக்கு
[illegible]
அஸ்தகஸ்தக்கிரம ஆகாதநாளென்றேன்
கேட்டையும்மூலமும ஒக்கிக்கொள்ளவென்றுசொன்னேன்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அப்படியேசெய்யதற்கு அரசனிருக்கிறானே
[illegible]
[illegible]
[illegible]
உன்னைப்போல்பத்தேபேரை உத்தமியைசேடித்து
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அதுசமயநாண்பார்த்து ஆகாயமார்க்கத்திலே
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அதுசமயம்பார்த்து அனுப்பிவிக்கத்தொடங்கினே
அயுதங்களைக்கைவிட்டு அனுப்பிவிக்கத்தொடங்கினே
சேனைகளெல்லாரு மிகமகிழ்ந்துமிகு
வாழுதுசொல்லிமாவலுமே செய்துநிற்குங்காப்போரு
அப்படிப்போனவுடனே அவ்விடத்துக்கனிருக்கானே

செட்டியர் அருகிருபாயத்துச்சொன்னது.

அப்பனைக்கண்டபெருமாள் அதிருவனையவனும
மதுராபுரிகட்டுத்து வைப்பதனைப்பிடித்தே
கட்டிசெழுகட்டு கருவூர்கள்கயிலித்து
பொன்முாலைக்கட்டு போய்ச்சேர்க்கத்திரும்
தேசத்துள்ளவனை அரியோதனனிடத்தில்
வைத்துவிட்டார் செட்டியரும் மாபாவியப்பதனத்தில்

துரியோதனன்சொல்லது,

கண்டவேலைவேந்தன் கபடன்துரியோதனன்
செப்பெரியவரே அன்பானவேந்தியரே
புலந்திரன்பாமும் செய்தேன்காணவேந்தியரே
யானைகுதிரை அபாரியப்பல்லெல்லாந்திக்குதனை
சோதனைப்புகாளைக் கொடுத்தேன்காணவேந்தியரே
ஆற்றங்கரைபோராமல அக்கினிமாமலைத்தீட்டேதன்
எட்டுக்கோளாதலே எப்பிறந்தெல்லாக்கிளிதான்
இன்றைக்குகொடுவாசகைவழிவாவேந்தியரே
துச்சதனாபொனைகுள் அரசக்கொடியர்க்கள்
அட்சணமாடவனும் அவனைச்சேர்ந்தான்கேட்டு
சரியாக்கலைவனே நலுமெய்யேர்க்கேர்ந்திரா
உடவலைதடம்செய்யநூல் பலமும்கருவகைப்பல

துரியோதனனைக்கண்டவருக்குச்சொன்னது,

தேசத்துமன்னன் துரியோதனப்பெருமாள்
ஆடாதுநலனே அம்புடவைத்தாகாவல்
அவ்வசனங்கேட்டு அத்துடனேருக்கு
காலினியவாய் கலமெனத்தாவமுக்க
அப்பலக்கச்சேரி அதிகாரிலவத்துநின்றார்
வன்னைத்தானேபார்த்து கடனவனேதுசொல்வாய்
செருக்கான்காணவரே கெவிசுகளுஞ்சரியாச்சு
தாசத்துழுவி தனையுக்கவுடம்பெலனும்
கிலேசவளமும் கைத்தரிப்பத்தலை
வலகுமவதுனாக்க ஏக்கியனுக்கனிக்கால்
வேதியுவரைகண்டார் வெக்கதைசிக்குளை
கவசனைகட்டுனர் காரியமாயபெருமாள்

சன்னகலத்தாகி பிடம்வருவது.

அத்தமொருதன்பிரிட்டே அதிகாரத்தான்பார்த்து

சித்திபொருக்கான கன்னியின்றன் கோட்டைக்கு
மகாதுர்க்கைகோட்டைக்கு மனைவையாய் வந்துவிட்டாள்
காத்தாயிமாகாளிக்கு கட்டு முகருட்புருக்கார்
துரியாகாளி காவல்கொடுத்து
காதுக்கு [illegible] தார் [illegible]
பாதத்திலதாண்பணிந்தார் பாவையழகியற்கு
தண்ணீர்ப்பணிந்தாரி முகம்நோக்கி
பாகைக்குத்தூக்க வரவமழுமென்றார்
கந்தாரிப்பகவதிக்கு [illegible] மென்றார்
[illegible] கொண்டுவிட்டு
[illegible] தாயமாக்க
[illegible] கார்கான்
[illegible] அம்மானை [illegible]
அல்லியரசாணி [illegible] பெருந்திரிவாள்
புலந்திலப்பதன்னை போனதுபாரணையென்ன
காரியமுழுமைப்பாது கலந்தாராயகமும
[illegible] கரித்தாள்
[illegible] காலமட்டும
[illegible] காளீ
[illegible] ழுந்த
[illegible] மாமேவ
[illegible] மாமேவசொல்லுமென்றாள்

கர்ணாசொல்வது.

சேரத்தழகுமன்னன் அரிபோதனப்பெருமாள்
அக்கினியார்த்தி அனல்பாவுக்களமாடான்
ஆரணைக்காருமை பாதுகாக்கழுமில்
செந்திசெம்மலை சோந்தர்க்கடை நெருக்க
சகலோருக்கான சந்தரு கொருக்குது
வேதபிரமனும் விளங்குகின்றவிடத்தில்
நிக்கரமாய்வாருமென நகராவடையாளம்
தொசிக்கரசொன்னார் சோதைசவள்ளைக்கனியிலே
வாங்கிறுவடையாளம் மைக்கரக்கைக்கட்டி
ஆரண்பனைகாதியாகள் அம்போருமதாண்பார்த்து
ஏங்கியழுதார்கள் எல்லோருங்கூட்டமிட்டு
ஆதிபரயுமக்கு அமர்த்ததுதிய்வளென்பார்
நிப்பக்கொ நீத்தமிறததாய் தேனுள்கருக்குழலே
அக்கினிகக்கொப்பிறததாய் ஆரமுல்லைபாளே
கொழுநனிட்டெரியுது கொம்பனைக்குப்பெருந்தனலும்
செந்தனலுக்கின்று செருக்குநீதான்வளர்ந்தீர்
இதுகாரேஎண்டபலன் என்றழுதார் தாதியர்கள்

கஸ்தூரிசொல்வது.

காரிழையாள்மாது கஸ்தூரியேதுசொல்வாள்
அழுதகொருபெண்டுகளே ஆரணங்குகையமார்த்தி
கேளுங்கள்தாதிகளே கிளிமொழியாளொருவசனம்
கணவன்றனைச்சேர்ந்த கன்னியருமெய்யானால்
சோரத்தனமில்லாமல் சுத்தமேனிஜமானால்
தீக்குழிக்குத்தப்புவேன் திசையெட்டுந்தானறிய
அக்கினிக்குத்தப்புவேன் அஷ்டதிசைதானறிய
இதுதானென்னுடைய இருதயத்தின்னையங்கள்
எல்லோருமறியுமட்டும் ஏந்திழையாள்செய்குற்றம்
என்றுஆற்றினள்தாதியரை அல்லிமருமகளும்
ஸ்நானங்கள்செய்து செபதபங்கள்தான்முடித்து
சொக்கரைத்தானினைந்து திருநீறுதானணிந்து
மஞ்சள்துயிலுடுத்தி மடியில்வைத்தடையாளம்
கோடாலிமுடிபிட்டு குடமல்லிதானணிந்து
சிரானெற்றியிலே திலதங்கள்தானுமிட்டு
பட்டுடுத்திபணிபூண்டு பதுமைபோலலங்கரித்து
தோழிமார்கூட்டஞ் சுற்றிலுமநெருங்கிவர
தாதிமார்கூட்டம் தன்னைநெருங்கிவர
மாமனதிகருணர் மன்னன்படைநெருங்கிவர
காவலாபடைகளது கன்னியரைநெருங்கிவர
ஆடைகளிருபுறமுங் கொம்பனையைநெருங்கிவர
பாவலாபடைபெண்கள் பைங்கிளியைநெருங்கிவர

தீக்குழிக்குவருகிறது.

கோட்டையைவிடுக்க கொம்பனையாள்வெளியானாள்
சந்திரனைக்காணாத தோகைவெளிப்பட்டாளாம்
சூரியனைக்காணாத தோகைவெளிப்பட்டாளாம்
காலில்சிலகலகலென்ன கைவலயல்பளபளென்ன
நெற்றிசுற்றிநிலவிலங்க நீலவிழிமைதுலங்க
கோட்டைகடந்து கொத்தளமுந்தான்தாண்டி
அம்பைக்கரையோரம் ஆரணங்குவருகையிலே
எட்டிப்பார்த்தார்கள் எங்குமகாஜனங்கள்
கங்கைகரைகொள்ளாத கனமானசேனைத்திரள்
எங்கெங்குநிறைந்திருப்பார் எள்ளுவிழஇடமில்லை
அக்கினி ருத்தனமும் ஆழிகள்பொருக்கலேயோ
மெத்தப்பயந்தாள் மேனிகருக்கிவிட
மேகைபடலப்புது பூமிகள்தெரியவில்லை
அக்கினிசுவராலே ஆறமுடிகூடவில்லை
தவித்துமிகப்போகுது தண்ணென்றபெருஞ்சுடரால்
அக்கினிச்சுடராலே அருந்தாகந்தானெடுத்து

காவலாளர்பட்டு நடுக்கவேற்றுமற்றி
ஆலவாய்நகர்தன்னில் அற்றுநீர்தான் குடிக்க
அக்கமெத்தாருள்ளேயிலே ஆயனுந்தான் பார்த்து
மெய்யகமெபோன்றுசெய்கார் மாயன்பெருமாளும்
ஊசிபோலமின்னி உருவேபோலெக்காணிறனி
இருண்டிருமேகம் எங்குந்தருகுரக்க
ஆனைதும்பிபோலவே அமர்ந்துஎருந்தெருவப்போலே
சோணைமழைமாரி சொரிந்து அன்னேரம்
வானமேல்மாரி வருக்குமந்நேரம்

அல்லிபுளியாறு அனுப்புதல்

ஆறுதலைவேட அணியத்துரைநாயகியாள்
மாயபெருமாள்சேதி இதுதான்தருணமென்று
மதுரைபெருமானும் வைகையிலேவந்துநின்று
தவனப்புளிகளை தையல்கறைச்சிவிட்டாள்
நெய்யைப்புளிப்பு இனிப்புளிப்புத்தாகமாயிலே
அள்ளிக்கவக்கமாக அக்கமத்துக்காண்குளிர
நீர்கரைகுளிர்ந்தது தென்மொழிக்குஅந்நேரம்
தெளிக்கருக்காலே திருமழிப்பூப்பாது
கன்னாதிருமுகத்தான் களைப்புருகுதான்பூண்டார்
இந்தாக்கியமெல் மாவருக்கருக்தெரியாது
அக்கரையடைந்திலே அயர்ந்துமழைமொழியாயிலே
தேசத்துமன்னவன் நிதியோதிரன்பார்த்து
சங்கமரசசொன்னதென்றான் கணநாயகத்தை
அப்போமாமின்று எடுத்துக்கொண்டுபஞ்சாபல
அச்சமணைக்காணிவைத்து அரிவையவள்முகமலர்ந்து
ஆற்றுநீர்தானெடுத்து அருகுதாகங்களைந்து
சகிலிக்குழியருகே அரிவையனைக்கொண்டுவந்தார்
நீக்குமிழையமேக்கிடுக்கே தென்மொழியாள்வந்துநின்றாள்
கண்டார்கள்மேலோர்கள் சக்கிலியர்கள்நிற்கையிலே
அக்கசபயகத்தில் ஆயர்குலத்தாயிறால்
பெரியாறுபெருக்கு பெருவெள்ளம்மோதிக்குது
அய்யைபெருகி அலைமோதுமதிவேலையிலே

அல்லி பெண்களையனுப்புதல்.

மதுரைவளநாடியவள் மயிலனையாலலபெரும்
எம்பெருமாள்சொன்ன எண்ணத்தைதானினைந்து
இதுதான்சமயம் இப்போதேதள்ளிவிடுவார்
ஆரடிதாதியரே அதிகாரிசெங்கமலமே
இதுதான்சமயம் எக்கிழையேனாடியென்றாள்
அவள்சொல்லாதகீவி வல்லாண்மைக்காரியவள்

ஏனம்மாவென்று ஏந்திழையாள்வந்துநின்றாள்
சிங்காரஞ்செய்தாள் செங்கமலத்தாதியரை
மகுடமுடிசூட்டி மதாணிப்பதக்கமிட்டு
வச்சிரக்கபாயணிந்து மாணிக்கமாலையிட்டு
காலில்விருதுகட்டி காண்டாபணிதரித்து
ஆழியுஞ்செங்கோலும் அவள்கையில்தான்கொடுத்து
பாண்டியவள்வாழும் பரிசைகளுந்தான்கொடுத்து
மூதாரிகையிலிட்டு முக்கிலேடாலணிந்து
அல்லியரைப்போலே அவளையலங்கரித்து
அஞ்சாதேபெண்ணரசே அல்லியரும்நானென்று
என்பெயரைத்தேரித்து தட்சணமேநீபோயி
ஆரடாஎன்மருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுபவன்
எவரடாமருமகளை இத்தீயிற்றள்ளுபவன்
கொடுக்கிறேன்பூசை குடியிதலையருள
அதிகாரிநானிருக்க ஆரடாதள்ளுபவன்
இந்தப்படியாக எச்சரித்துநீபோயி
அந்தப்படையாக அவன்படையில்போய்விழுந்தால்
அசட்டையாய்நிற்பார்கள் அல்லியிவளென்று
அடையாளந்தான்கொடுத்து அல்லித்திருமகளார்
சேர்ந்தயிருந்ததுவும் திருவாழிகொடுத்ததுவும
வந்ததுவும்போனதுவும் வயணமாநீயுரைத்து
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகிக்கு
மாதாங்கியழைத்துப்போய் கன்னியிடங்கோட்டையிலே
அரண்மனையிற்கொண்டுபோய் ஆரணங்குபெண்பயிலே
கச்சைகள்தீர்ந்து மனதைமகிழவைத்து
இன்னஞ்சிலநாளேந்திழையேசென்றபின்பு
பாண்டவர்வந்து பதியமர்ந்தபிற்பாடு
வெற்றிமதயானை வீமனுதெண்டாலே
நூற்றுவர்பூமுடியை கொடியில்துணித்தபின்பு
அழைத்துக்கொண்டுபோறேன் மஞ்சாதேயென்றுசொல்லி
தேறுதலைசொல்லி செங்கமலரும்வாருமென்றாள்

செங்கமலம் வருகிறது.

அப்படியேநல்லதென்று அரிவையிவள்சொல்லையிலே
பயணங்களானாள் பைங்கிளியாள்செங்கமலம்
கூட்டியிருப்பதுபோல் கொம்பனைமார்சேர்ந்தார்கள்
ஆயுதவரிசையுடன் அநேகம்பேர்துணையானார்
பாக்குகளும்பல்லயமும் பரிசைகளுங்கத்திகளும்
ஈட்டிகளும்அம்புகளும் எதிர்த்துகுத்துஞ்சூலங்களும்

வாளை தடியுஞ் சக்கரமும் மங்கைபர்கைபிடித்து
இல்லவெழு பேர்களையும் எக்கிழைக்குத்தினையாக்கி
மருமகட்கு காருகந்த வரிசைகளுந்தான் கொடுத்து
பௌழப்பெரிசையும் விருதுகளுந்தான் கொடுத்து
ஆற்றிலே விதைப்பம்கட்டி அதன்பேரில் காணேற்றி
பொய்வாங்க வென்றுதிசாலி பொற்கொடியுமனுப்பிவைத்தாள்
கப்பமரத்தின்மேல் தென்மொழியார் காணையி
சகலவிருதுடனே வைதுபல்லக்காரர்கள்
துரைபுரண்ட வெள்ளம் கைத்தாறுடனே
அந்தசமயத்தில் அந்தகருபார்த்திருந்தார்

கலந்தாரி நீரைச்சுற்றிவருவது,

அக்கினிப்பெய்துக்கு நேர்ந்த அரிவை கலந்தாரி
சுற்றிவரச்சொன்னார்கள் கோதை இளமயிலை
சுத்தேற்றாக்கச்சிக்க கைபயமுகமுதிலர்ந்தாள்
சாஞ்சேமன்று நீரின் சறக்கொடிவேர்ந்தன்
விருப்பபோருந்தமயத்தில் வெள்ளம்புரண்ட துவே

ஆறுபெருகி அக்கினியைத்தணித்தது.

அயர்கி நமையிருள் ஆறுவரண்டதுவே
ஆகாயமெங்கணு அலைமோதிலவந்ததுவே
புரண்டோடி வெள்ளம் பொருக்கையெல்லாம்விழுந்ததுவே
கட்டைபுந்தியும் கைத்துயிக்கக் காணா
அக்கினிகணிந்தது ஆறுவெள்ளமோடிதுகான்
பார்த்துதே வெள்ளம் பார்மன்னர்மீதிலேதான்
சிலபேர்மிதந்தார்கள் சிலபேர் முழிந்தார்கள்
வேடிக்கைபார்க்கவே மீசக்கிருந்ஙகபரிலே
உயிர்பிழைத்து போனவரும் ஓடிப்போனவரும்
கரையேறிப்போனவரும் காலொட்டப்பிடித்தவரும்
திகழிவிழுந்தவரும் தீயோடிபோனவரும்
அவிழ்விழுந்தவரும் அக்கரைபோனவரும்
திக்குத்தெரியாமல் திசைகெட்டுப்போனவரும்
அறியாமல்வந்தோம் ஆற்றுக்கிரையாக
தெரியாமல்வந்தோம் சிவன்பரிசொரிக்க
ஒருவர்கண்போனவழி ஒருவருக்குந்தெரியாமல்
மூலைக்குமூலை முழிந்துகெட்டுநின்றார்
அரிவைகலந்தாரி அசையாப்படைமையப்போல்
ஆயன்திருவையிலே அவ்விடத்தில்தானிருந்தாள்
கைகுவிக்கப்படியாக கன்னியருந்தானிருந்தாள்
ஆறுபெருகியெல்லம் அக்கரைச்சுற்றிவந்தாய்
காளிருமஞ்சவிருந்தார் கைத்தேபொருவாழியில்

மற்றவர்களெல்லம் மாண்டதும் பிழைத்ததுவும்
மூர்ச்சைகளானதுவும் மெய்பறந்துபோனவரும்
வயிறுபொருத்தவரும் மண்மேல்விழுந்தவரும்
களைப்பட்டுப்போனவரும் கண்பிதுங்கிப்போனவரும
திகிலடைந்துபோனவர்கள் திசைமாறியோடுகிறார்

மதுரைப்பெண்கள்வந்துநெருங்கினது.

அந்தச்சமயத்தில ஆற்றங்கரையோரம்
பெண்டுகள்படைநெருங்க பேரிகைவாத்தியங்கள்
முரசுகளடிபடவே முறையமிட்டபேரிகைகள்
டங்காரமுழங்கவுந் தவுண்டிமல்லாரிகொட்ட
சற்சரிகைவீணைகளுந் தாக்கிமுறைசரைய
அடிபடுதூரியபேரி அடிவானத்திடிபோல
கொடைகாலத்திடிபோல குமுறுதேபேரிகைகள்
சமுத்திரகோஷமபோல தனிமதுரைப்பெண்களெல்லாம்
ஆரடாவென்னுடைய அருமைமருமகளை
இந்திரன்தேவியனை என்னுடையகண்மணியை
துன்னுங்கருங்குழலை தோகையிளமயிலை
என்னுருயிரிருக்க என்னுடையகண்மணியை
ஆசைமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுபவன்
அவன் ஆண்மையுமவீரியமும் அறிகிறேனபாரென்று
தெப்பமறத்தைவிட்டு தேன்மொழிமார்தானிறங்கி
படைகளுடனேபெண்கள் பதறிவிழுந்தார்கள்
ஓடுகிறசெனங்களை ஒருமிக்கத்துறத்துகிறார்
கொக்குத்திரளிலே இராசாளிபுகுந்ததுபோல்
புலியினக்கூட்டத்தில போய்விழுந்தசிங்கமபோல்
வந்துவிழுந்து மாட்டுகிறார்பெண்களெலலாம
யானைபடைக்கஞ்சாத அல்லியின்றன்தாதியர்கள்
பாலாவம்புரிசைகளும பாங்குபிடியமபுகளும்
ஈட்டிசுழட்டுவதும் எகிறிக்குதிப்பதுவும்
பாலாதிருப்புவதும் படையிலேபோவதுவும
பாங்குசுழட்டுவதும் பக்கத்திற்குத்துவதும்
கத்திசுழட்டுவதும் கவ்விவிழுவதுவும்
சிறுத்தைபோலாட்டுவதும் சேரவந்துகுத்துவதும்
எகிறிக்குதிக்கிறதும் எச்சரித்துமாட்டுவதும
இந்தப்படியாக இசைந்துமேசேனையெல்லாம்
மூலைக்குமூலை முறிந்ததேசேனையெல்லாம
இதுவென்னவதிசயம் இவர்கள்யார்பெண்படைகள்
மதுரைத்துரைச்சியவள் மயிலணையாள்வந்துவிட்டாள்
இனிபிழைக்கப்போமோ இவள்கையில்தப்புவமோ
மட்டடங்காபெண்ணரசு மதியாளொருவரையும்

இன்னறக்கிருக்கிறோமே இவள்கையில்மாண்டுபோவோம்
காகுதன்பெண்றேளே தபவுடன்பாராளே
எப்படியென்றுசொல்லி இரங்கியழுவாரும்
காலிழுவிழுவாரும் கைசேர்ந்துவிழுவாரும்
ஆயுதத்தாலேதாயம்பட்டு அலறிவிழுவாரும்
அற்றக்குதறியே அறுபிர்பிழைக்குவந்தோம்
உற்றவர்போலே சொலவகார்பெண்களென்று
பல்லைத்திறப்பார்கள் பிகைகைப்பப்விழுவார்கள்
நடக்கிறேதென்றைக்குள்ளே முட்டிலொளிவன்றனை
குருத்தை வைப்பாரென் ஒருவர்பின்னேதாழைவாரகளை
கால்மாடுதலைமாட்டுப் கதறிவிழுவார்கள்
இப்படியாகத் திரைந்தசதிச்சேனைபெல்லாம
அல்லிராயிப்பாலெனை அதிகாரிசெங்கபலம்
மன்னவரைப்பார்த்து மாட்டின்றான்கல்லதெய்வம
சின்னங்களாகுர் துரியோதனன்படைகள்
அப்போதரசமுந்தார் அக்கரைக்கோபாலர்
அப்பாண்டுவேலில் ஆனைதமாகயோர்
முத்திரிப்பிடிகொண்டு கோபாலர்பார்த்திருந்து
அனுதேகாசியில் அதிவீரன்காளனும்
ஆவபெருங்கடல் அலைப்பெண்ணைக்கொல்லச்சொல்கிறதும்
அதிசயம்போலே அதிவீரன்காளனும்
கட்டார்கருங்குழலாள் கலக்கரிநாயகியும
சித்ததுக்கத்துடனே தென்மொழியுப்பார்த்திருந்தாள்
பெண்கள்திறமையைப் பூரிப்பாய்நகைத்திருந்தாள்
அன்னை-அரசாளும்மகராசியாள் அதர்க்களைத்தபோர
ஒன்றுமனைப்பூர்த்தி ஏக்கிழையுப்பார்த்திருந்தாள்

துரியோதிரன் எண்ணமிட்டது.

தேசத்தழுந்துபின்னான் துரியோதனப்பெருமாள்
காணுமானேகாடிசிந்தை இராசன்கூடவன்
அக்கினிவளர்க்கதும் அலைமாய்ப்போனதும்
வெள்ளைபிராண்டு கொதும்போர்பிறந்ததும
சங்கமுடிகொள்ளாமல் தமோறுடிவந்ததுவும
பகுளைப்படைப்பெண்கள் வந்துமிகச்சாடுவதும்
வெட்கக்கெட்டுநிற்பதுவும் வேந்தர்களோடினதும்
சின்னங்கள்பட்டதுவுஞ் சேனைகளோடினதும்
விருதாவாய்த்திரவியங்கள் வீண்செலவானதுவும்
மங்கைகலந்தாரி மனமகிழ்ந்துநிற்பதுவும்
திரவியம்போனதலலால் சின்னங்கள்படடதுவும்
கிழப்பாப்பான்சொன்ன கெடுதல்வார்த்தைகளும்

அடையாளங்கண்டிருந்தும் அக்கினிவளர்த்திடாதும்
இதுகளெல்லாம்பார்த்து ஏங்கிமனங்குன்றி
பெருமூச்சைவிட்டான் பேரானதுரியனவன்
குலமிழந்தான் துரியனவன் குருடன்திருமகனார்
அறியாமற்செய்தோம் அல்லிமருமகளை
இத்தனைகளைத்துமே இந்திரன்தேவியினால்
மதிமயங்கிப்போயிற்றே மெல்லியவளாஞ்சாளை
பாராமற்போனோமே பகுந்தீகேட்டுப்போனோமே
கண்டோர்நகைக்க கனத்தவுடலெடுத்தேன்
பார்த்தோர்நகைக்க பரிகாசமாச்சுதென்று
குறியாகப்பார்த்தான் கோனையாதிருவழுகை
அல்லியவளல்ல அதிகாரம்பெற்றுவந்தாள்
அல்லியனுமதியால அடையாளம்பெற்றுவந்தாள்
முத்திரையுஞ்செங்கோலும் முடியும்பறித்துவந்தாள்
இவள்கையிலெயாண்டவர்கள் எண்ணத்தொலையாது
அவள்வந்தாளானால் யார்தப்பப்போறார்கள்
வெள்ளாட்டிகைத்தனிலே வெட்கங்கள்கெட்டோமே
தாதியவள்கையில் தலையிறக்கமானோமே
தாதியராக்தான்வனைவக தலைநிதிபோபெத்தனுக்கு
யாரைக்கொண்டுபெண்ணிப்போம் ஆக்கமாய்யானுந்தே

துரியோதனனுக்குச்சொல்வது,

என்றுதுரியோதனனும் இருதயந்தான்கலங்கி
மன்னர்கருணைபுரி வாரெனைத்தாழைக்கான
கர்ணர்பெருமாளும் கடுகெனவேவந்துநின்றார்
கர்ணர்முகமேநோக்கி கபடனுமேசொல்வார்
நீர்சொன்னதுமெய்யாச்சு ஆகாய்முடித்ததுகாண்
அடையாளகுறிப்பைபா ஆராய்ந்துபாராமல்
வீண்பழியுன்மேலில் விருதாவாய்ச்சுமத்தினைதேன்
இப்போ-அல்லிமுடிபறித்து ஆழிச்செங்கோல்கைபிடித்து
அடையாளமதன்னுடனே அதிகாரம்பெற்றுவந்தாள்
இப்போதெரிந்தது இந்திரனார்வந்தாரென்று
விருதாவாய்ப்பெண்கள் வீணாகச்சொல்லுகிறார்
ஏக்கமக்குபழிபாவம் ஏந்திழைமார்தன்னுடனே
வந்தொருபெண்களுக்கு வயணமாகூறுரைத்து
சமாதானஞ்செய்து சாந்தகுணமாக்கி
கோபத்தையடக்கி கொம்பனைமார்தன்னுடனே
அல்லிமருமகளை அரிவையர்கள்தன்னுடனே
கூட்டியுறவாக்கி கோட்டையிலேகொண்டுசென்று
செல்வமுஞ்சீரும் சிறப்புகளுந்தான்செய்து
அவர்கள்தலைபடிக்கு அன்புடனேநீர்செய்து
திட்டப்படுத்தும் சீர்கர்ணர்மன்னவரே

பொயென்றுசொல்லி போர்வேந்தன் தானடந்தான்

கர்ணாவெண்டுகோக்கண்டது.

அப்போதுகாளை அதிசயமாய்மகிழ்ந்து
அச்சுதரன்கடையிலே அறிக்கையிட்டோர்காரனைர்
இருவருங்கூடி காதிர்ந்துவந்தபெண்கள் புன்னை
வரவேதிரே சென்றார்கள் மங்கையர்கள்முன்னிலே
எதிர்ப்பார்த்தார்கள் ஏந்திழையாளதாதியவள்
மறையவர்க்கு வணங்கிகொண்டுதே மூதாள்
வந்துபணிந்த மங்கையரைக்கான்வாழ்த்தி
பொருமபொன்மேனிகள் பொற்கொடிபேமாதரசே
பட்டால்தெரியும் பராக்கனையில்லாதார்
கெட்டால்தெரியும் கேடுகெட்டமன்னனுக்கு
அடையாளந்தெரியாமல் யாரோவெவரோவென்று
தெரியாமல்செய்கான் திரியோகனைப்பெருமான்
அழிக்குந்தொழிலையேற்றும் அதற்காகப்பொருத்தருளும்
வாருங்கள் தாதியென்று மன்னவர்கள் தானழைக்க
கோபந்தணிந்து கொம்பனையாள்செயக்கமலம்
குளிர்ந்துமுகமாக்கி கொம்பனைமார் தானடந்தார்
சுரனாடுமாயனரும் கட்டழகிமாரெல்லோரும்
நகரிலப்புகுந்து தங்கிடைய பொற்கொடியாள்கலந்தாரி
அரண்மனையிலேநடந்தார்கள் அனேகமாயப்போது
ஆயற்குநோர்வருக்கு மடிவணங்கித்தான்தொழுதாள்
அடிபணிந்தமங்கையரை ஆயனுந்தான்வாழ்த்தி
கற்புமிகுந்தவர்களே கன்னியரேநீர்வாழி
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மாயவனும்பெருமாள்
வந்தகொருதாதியுடன் மகுடமுடிதான்பார்த்து
அக்கைமகுடமென்று அடிபணிந்துகொண்டணிட்டாள்
வந்தகொருபெண்களெல்லாம் மயிலனைக்குக்கொண்டணிட்டார்
அப்போதுசெங்கமலம் அலர்பெருமகளை
காட்டாளுங்கன்னியவள் நாயகியாளென்றுசொல்லி
கலந்தாரிநாயகிக்கு கட்டழகிகொண்டணிட்டாள்
செங்கமலதாதியரைச் சீர்பெறவேதான்வாழ்த்தி
ஆலிங்கனஞ்செய்து அலர்பெருமகளும

கலந்தாரிகோட்டைக்கு அழைத்துவருகிறது,

எல்லோருமாய்க்கூடி இசைந்துநடக்கோர்கள்

கன்னியதுகோட்டைக்குக் கடுகிநடந்தார்கள்
காவலுக்குள்நுழைந்தார் கலந்தாரிகோட்டையிலே
கர்ணர்திருமகனுங் கண்டுகொழுநாளும்
காவலோருங்கூடி ஏந்திழையாள்கோட்டையிலே
உள்ளேநுழைந்தார்கள் உட்கட்டரண்மனையில்
தாயாராகநற்சடையாள் தையலாருவந்துவிட்டாள்
போர்மிகுக்க பெருந்திருவாள்நாயகமும்
அனைவருமவந்தார்கள் அன்புடனேவாழ்த்தி
ஆலமெடுத்தார்கள் ஐந்நூறுதாதியர்கள்
திருஷ்டிகழித்தார்கள் செல்வதியாள்மங்கையற்கு
அவரவர்களாசனத்தில் அமர்ந்தார்களெல்லாரும
ஆயன்பெருமாளும் அமர்ந்தார்சிங்காதனத்தில்

ஸ்ரீமந்தஞ்செய்தது,

மதுரையிலேதானிருந்து வந்தவந்தபெண்களெல்லாம்
ஸ்ரீமந்தஞ்செய்வதற்கு சிந்தையிலேதானெண்ணி
கட்டாரகருங்குழலாள் கன்னியரையலங்கரித்து
பொன்சரிகைசேலைபுது பூவையரையலங்கரித்து
ஆடையணிந்து ஆபரணமேற்சாத்தி
சாந்துசவ்வாதுகளை சரீரத்தில்தான்பூசி
களபகஸ்தூரிகளை கலந்துமிகப்பூசி
மங்களகரமாக மயிலனையையலங்கரித்து
பேடைமயிலனையாள் பெண்மயிலைக்குந்தவைத்து
மாமியார்வரிசையென்று மசக்கைபண்டங்களெல்லாம்
வரிசையுடன்தானகொடுத்து மயிலனைமார்நேரம்
அல்லித்திருமுடியும் அழுத்தியசெங்கோலும்
மோர்பெற்றமுததிரையும் கொய்குழலாளண்டைவைத்து
வந்துபணிந்தார்கள் வனிதாமங்கையற்கு
பேரிகையறைந்தார்கள் பெரியடங்காதான்முழங்க
மல்லரிதாளம் மத்தளந்துத்தாரி
நாசசுரப்புள்ளாங்குழல் நலமுடனேதானூத
ஆலங்கள்தான்சுழட்ட அரிவையிளமங்கையற்கு
சேலைகள்தானிறைக்க சந்தனப்பொடியிறைக்க
குந்தாணிமேலே கொப்பனையைநிறக்கவைத்து
பட்டுத்திரைவளர்த்தி பைங்கிளியைக்குந்தவைத்து
ஆலஞ்சுழட்டி அட்சதைப்பொட்டிட்டு

சாந்துதிலர்தம்பட்டிச் சக்கரைப்பேற்பூசி
பன்னீர்பலாதிகள் பழுவர்க்கம்ருசிவர்க்கமும்
கொச்சிமலைத்தேனும் கூடகுமலைத்தேனும்
தேனிச்சாறுக்கரையும் சீனக்கல்ச் சக்கரையும்
வாழைக்கனிருசியும் மாம்பழமுந்தற்களையும்
மற்றுமுள்ளபலகாரம் வகைபலவிதமாம்
கொத்திசாத்தல் கொப்பாக்கனிமுதலாய்
வடைதொசையன்பணியாரம் அதிரசந்தோசையுடன்
அப்பளம்பணியாரம் ஆனைதகொப்புடனே
எடுத்திறக்கி இன்பமுடனன்னவைத்து
உண்டுபசியாறி உத்தமிப மங்கையரும்
கைகழுவித்தாமும் கனிப்படனேவாய்துடைத்து
கற்பூரத்தாம்பூலம் கனிவாய்க்குத்தான்கொடுத்து
சந்தனபுனுகுபுட்பம் மாதர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
மாமன்னனுமன்னனும் மற்றதொருபெண்களெல்லாம்
எல்லோரும்பசியாறி இன்பமுடன்தான்பொசித்து
கையலம்பியெல்லோரும் கருணையுடன்தானமர்ந்தார்
புசித்தசாதனமும் பருகுமமலாதணிந்து
புட்பத்தொடைதன்னில் போதவேதான்முகர்ந்து
சமுக்காளங்களிற்றான் தாம்பூலந்தான்தரித்து
சந்தோஷமாகிச் சகலருமங்கேதாம்
நிர்த்தமுழக்கமின்ப நிறைவினிடைவாக்கி
அவரவர்கள் [illegible] அனைவோரும்போனார்கள்
காரிகையாள்மாது கலங்காதிரப்பதியும்
மாயவனுக்கு சேர்ந்த வகைக்கியல்காரித்து
வாழ்த்தியவிடைகொடுத்து மங்கையர்களும்
பத்தினிப்பெற்ற புகழ்பெறவே வாழ்த்தினிவாய்

பெருமாள்வந்துவிட்டது,

மாளிகைபண்பத்திரர்க்கு மனைவியாய்வந்தவளாய்
போகவிடைகாருமென்று பெருமாள்நடந்துவிட்டார்
துவாரகாபுரிதேடி சுவாமியும்வந்துவிட்டார்
மதுராபுரிப்பெண்களும் மயிலனையமார்தாதிகளும்
நிலதகாணவ்விடத்தில் தேனமொழிமாரெல்லவரும்
குளிகுளிக்குதாள்வளைக்கும் கோதையர்கள்தானிருந்தார்
பின்னைபெருமாளும் பெண்களெல்லாமங்கிருந்தார்

கலந்தாரி புத்திரனைப்பெற்றது,

காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
பத்துதிங்களானவுடன் பாலனைப்பெற்றெடுத்தாள்
பாலகனைப்பெறவே பாண்டியர்கள்தன்மகட்கு
அரிக்கைவிட்டார் அதனால் அல்லிமலர்நாயகிக்கு
செல்வப்பிறந்ததென்று சீராட்டுக்கொட்டிகளும்
அன்னவூஞ்சல்கொட்டிகளும் அழகுடனே தானனுப்பி
பட்டனார்தன்பேரை பாலகற்குத்தான்தரித்து
அனுப்பிவைத்தாள் அல்லிமலர்க்குழலாள்.
வங்கதொருகட்டிலிலே பாலனைத்தான்வளர்த்தி
சித்திரவில்போனவன் சின்னஅருச்சுனனென
என்றுதிருநாமம் இட்டாரேபாலனுக்கும்
அழகுடனே தானிருந்தாள் அல்லிமகளும்
மதுராபுரிபெண்கள் மயிலனையார்யாவர்களும்
அம்மானே அஞ்சாதே அரசாளும்பாண்டவர்கள்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் நாடாளவருவார்கள்
ஐவர்வந்தபின்பு அமருவாய்தென்மதுரை
போகவிடைதாருமென்று போற்றியடிபணிய
அப்படியேசம்மதித்து அனுப்பிவிடைகொடுத்து
நடந்தார்கள்தென்மதுரை நாயகிமார்பெண்களங்கே
தேனுமதுரையது தென்மதுரைசேர்ந்தார்
அல்லிமலர்நாயகிக்கு அடிவணங்கிக்கண்டனிட்டாள்
எழுந்திருமென்று எந்திழையாள்தான்வாழ்த்த
போனதுவும்வந்ததுவும் புதுமையுஞ்சொன்னார்கள
கேட்டுமனமகிழ்ந்தாள் கிளிமொழியாளல்லியம்மாள்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
புத்திரனைப்பெற்று புகழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திருந்தாள்
மாமன்னர்கள் வரப்போகத்தானிருந்தார்
விசாரணைசெய்து விசனங்களில்லாமல்
ஆதரித்துத்தானிருந்தார் அம்மானேதிருகருணர்
புலந்திரனார்தன்கதையைப் பூதலத்திற்கேட்டவர்கள்
கேட்டவர்யாவர்களும் கீர்த்தியுடன்தானேவாழ்க
ஊழிஊழியென்று உலகத்திலுள்ளவர்கள்
வாழிவாழியென்று வரமளித்தாரீஸ்வரனார்

புலந்திரன்களவுமாலை

முற்றிற்று.